

T. C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
MİMARLIK BİLİM DALI

**ÇAĞDAŞ MİMARİ TASARIMDA/TASARIM SÜRECİNDE
SÜREKLİLİK KAVRAMI**

(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan:

Lütfiye Büşra ERÇİN

İstanbul 2014

T. C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
MİMARLIK BİLİM DALI

**ÇAĞDAŞ MİMARİ TASARIMDA/TASARIM SÜRECİNDE
SÜREKLİLİK KAVRAMI**

(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan:

Lütfiye Büşra ERÇİN

Öğrenci No:

110807002

Danışman:

Doç. Emine Dilay GÜNEY

İstanbul 2014

TEŐEKKÜR

Tez yazdığım süre boyunca desteğini, bilgisini ve tecrubesini benden esirgemeyen Danışman Hocam Doç. Dr. E. Dilay GÜNEY'e, jüri üyelerim Yrd. Doç. Dr. Fitnat CİMŐİT KOŞ'a, Yrd. Doç. Dr. Bilge YILDIRIM GÖNÜL'e, bu günlere gelmemde büyük pay sahibi olan sevgili annem Elif ERÇİN'e, babam Bedrullah ERÇİN'e, kıymetli dostum Arő. Gör. A. Merve SARAÇOĞLU'na ve tüm dostlarıma teőekkürlerimi sunarım.

L. Büşra ERÇİN

YEMİN METNİ

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum "Çağdaş Mimari Tasarımda/Tasarım Sürecinde Süreklilik Kavramı" başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ahlak ve geleneklere uygun bir şekilde tarafımdan yazıldığını, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmamın içinde kullandıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım. 14.02.2014

L. Büşra ERÇİN

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

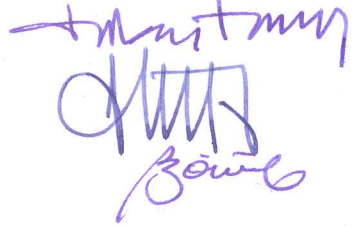
YÜKSEK LİSANS TEZ SAVUNMA SINAVI SONUÇ TUTANAĞI

Beykent Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü'ne,

Aşağıda tez adı belirtilen yüksek lisans öğrencisi 110807002 no'lu Lütfiye Büşra ERÇİN'in 30/06/2014 tarihinde yapılan tez savunma sınavı¹ sonucunda 45 dakika süreyle sunduğu ve savunduğu tezi hakkında² oybirliğiyle, KABUL kararı verilmiştir.

Bilgilerinize saygılarımızla arz ederiz.

Anabilim Dalı : Mimarlık
Programı : Mimarlık
Tez Başlığı³ : Çağdaş Mimari Tasarımda / Tasarım Sürecinde Süreklilik Kavramı

<u>Tez Sınav Jürisi</u>	<u>Öğretim Üyesi</u>	<u>İmza</u>
Danışman	: Doç. Dr. E. Dilay GÜNEY	
Üye	: Yrd. Doç. Dr. Fitnat CİMSİT KOŞ	
Üye	: Yrd. Doç. Dr. Bilge YILDIRIM GÖNÜL	

¹ Jüri üyeleri söz konusu tezin kendilerine teslim edildiği tarihten itibaren en geç bir ay içinde toplanarak öğrenciyi tez savunma sınavına alır. Belirlenen günde yapılamayan jüri toplantısı, katılanların hazırladığı bir tutanakla enstitü yönetimine bildirilir. Bu durumda jüri en geç on beş gün içinde toplanarak adayı tez savunma sınavına alır. Tez savunma sınav süresi en az 45 dakikadır. Yüksek lisans tez savunma sınavı, tez çalışmasının sunulması ve bunu izleyen soru-yanıt bölümlerinden oluşur ve dinleyiciye açıktır. (Beykent Lisansüstü eğitim ve Öğretim Yönetmeliği-Madde30-3)

² Tez sınavının tamamlanmasından sonra jüri, tez hakkında "kabul", "düzeltme" veya "red" kararı verir. Jüri başkanı, jüri üyelerince imzalanmış sınav tutanağını, tez sınavını izleyen üç gün içinde ilgili enstitü yönetimine teslim eder. Tezi başarısız bulunan öğrencinin Enstitü ile ilişkisi kesilir. Tezi hakkında düzeltme kararı verilen öğrenci en geç üç ay içinde gerekli düzeltmeleri yaparak ve yönetmelikte belirtilen usullere uygun olarak tezini aynı jüri önünde yeniden savunur. Bu savunma sınavında da tezi kabul edilmeyen öğrencinin enstitü ile ilişkisi kesilir.(Beykent Lisansüstü eğitim ve Öğretim Yönetmeliği-Madde30-4)

³ İleride doğabilecek kaskatılıkların engellenmesi için tezin başlığını yazılması gerekmektedir.

ÇAĞDAŞ MİMARİ TASARIMDA/TASARIM SÜRECİNDE SÜREKLİLİK KAVRAMI

Adı ve Soyadı : Lütfiye Büşra Erçin
Danışmanı : Doç. Emine Dilay GÜNEY
Türü ve Tarihi : Yüksek Lisans, 2014
Alanı : Mimarlık
Anahtar Kelimeler : Süreklilik, Gelenek, Modern, Bağlam, Gösterge

ÖZET

Süreklilik, birçok bilim dalında bir sonraki aşamayı öngören, devamlılığın ve değişimin esas alındığı bir kavramdır. Süreklilik aynı zamanda geçmişten günümüze kadar gelen, olaylar ve kesintiler bütünüdür. Mimarlıkta Süreklilik modeli birçok karmaşık parametre ile birlikte gösterge olarak ele alınmaktadır. Geçmişin bilgisi ile günümüze ait olan bilgi arasındaki uzantılar, süreklilik kurucu parametrelerden yararlanılarak, mimarlık ürününün, gösteren (biçimsel) ve gösterilen (özel) unsurlarının çözümlenmesi ile ortaya çıkmaktadır.

Süreklilik kurucu parametreler, mekanın biçimsel niteliklerini belirlemenin yanı sıra, mekanın öz'ünü açığa çıkarmayı hedefler. Parametreler, bağlam bileşenleri ile birlikte binanın çevre ile uyumlu ilişkiler kurmasını sağlar. Bu açıdan bağlam, sürdürülebilir fiziksel ve toplumsal çevreye ait çağdaş yönelimler içermektedir. Bunun yanı sıra mimari çevreyi oluşturan etmenler arasında en önemlisi, süreklilik kurucu parametre olan kültür ve kültür bileşenleridir. Süreklilik kurucu parametreler geçmişin bilgisini açığa çıkarmayı hedeflediği gibi Çağdaş Mimari Tasarım sürecinde de tasarım yöntemleri olarak kullanılmaktadır.

Tasarım sürecinde geçmiş ve bugüne ait bilgilerin sentezi ile özel olarak inşa edilmiş çağdaş mimari uygulamalara rastlamak mümkün olduğu gibi sürekliliği sadece biçimsel olarak sağlamayı hedefleyen uygulamalar da ortaya çıkmaktadır. Bu uygulamalar, geçmişin bilgisi ve insan davranışları hakkında en yalın tutumları içeren konutlardır. Konut, bireyin sahip olduğu tutumların yansıdığı mekan olarak, sürekliliğin keşfedilmesinde anahtar görevi gören bir mimarlık ürünüdür. Çağdaş

mimaride, Japon Mimari Öz'ünün keşfi, konut üzerinde yapılan araştırmalar doğrultusunda açığa çıkarılmaktadır. Geleneksel Türk Evi'de farklı kùltürler ve çevresel etmenler doğrultusunda tasarlanan özgün yapılar olduğu için geçmişe ait bilginin somut örnekleridir. Bu yüzden Türkiye'de 1930-2014 yılları arası ađdař mimaride tasarımda süreklilik kavramı, süreklilik kurucu parametreler bağlamında, konut üzerinden incelenebilir.

CONCEPT OF CONTINUITY IN CONTEMPORARY ARCHITECTURAL DESIGN / DESIGN PROCESS

Name and Surname : Lütfiye Büşra ERÇİN
Supervisor : Doç. Emine Dilay GÜNEY
Degree and Date : Master, 2014
Major : Architecture
Key Words : Continuity, Tradition, Modern, Context, Sign

ABSTRACT

Continuity is a concept that predicts next step in many science disciplines, and that is predicated lastingness and alteration. At the same time, continuity is a composition of events and discontinuities from past through now. In architecture discipline, the model of continuity is handled as an indicator with many complicated parameters. Prolongations between knowledge of the past and knowledge that belongs nowadays, are come up, with analyzing figural and essential factors of architectural product and benefit from constitutive parameters of continuity.

Constitutive parameters of continuity aims reveal the essence of space as well as define the features of it. These parameters provide harmonic relationships between building and environment with its components in the context. In this respect, the context include contemporary orientations that belongs to sustainable physical and social environment. In addition to this, the most important factors of architectural environment are culture, which is a constitutive parameters of continuity, and cultural components. Constitutive parameters of continuity aim to reveal knowledge of the past and they are used as a technique in the process of contemporary architectural design.

In the process of design, with syntheses of knowledge that belongs to the past and today, it is both possible to encounter the contemporary architectural implemantations, which are builded as an essential term, and implemantations, which aim toonly show continuity as a figural term. These implemantations can be residences, which include the most plain attitudes about knowledge of the past and

human behaviours. Residence, has the key point of architectural product about the exploration of continuity, as a place where individual attitudes reflect on. At the contemporary architecture, the exploration of the essence of the Japanese architecture is revealed toward searchings on residences. Traditional Turkish houses are so tangible examples of knowledge of the past because of being unique buildings, which were designed toward different culture and environmental factors. For this reason, in Turkey, between 1930 – 2014, in the context of constitutive parameters, concept of continuity at contemporary architectural design can be studied on residences.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No.
ÖZET	iii
ABSTRACT	v
TABLolar LİSTESİ	ix
ŞEKİLLER LİSTESİ	ixv
1. GİRİŞ	1
1.1. Konunun Tanımı.....	1
1.2. Çalışmanın Amacı.....	2
1.3. Kapsam ve Yöntem.....	3
2. BİR YAPI OLARAK MİMARLIKTA SÜREKLİLİK KAVRAMI	4
2.1. Süreklilik Kavramının Tanımı.....	6
2.2. Geleneksel Bağlamda Mimarlıkta Süreklilik Kavramı.....	10
2.3. Modern Bağlamda Mimarlıkta Süreklilik Kavramı.....	16
3. ÇAĞDAŞ MİMARİ TASARIMDA MİMARİ SÜREKLİLİK MODELİNİN KURUCU PARAMETRELERİ	22
3.1. Mimarlıkta Süreklilik Modeli Tanımı.....	23
3.1.1. Süreklilik Modelinde Biçim ve Öz İlişkisi.....	23
3.1.1.1. Süreklilik Modelinde Mekan: Tip ve Tipoloji.....	26
3.1.2. Süreklilik Modeli ve Bağlam.....	31
3.1.2.1. Morfolojik Bağlam	34
3.1.2.1.1. İklimsel Veriler.....	35
3.1.2.1.2. Topografya.....	38

3.1.2.2. Anlamsal Bağlam.....	39
3.1.2.2.1. İnsan Çevre Etkileşimi.....	39
3.1.2.2.2. Süreklilik Modelinde Kültür Bileşenleri.....	44
4. MİMARLIKTA SÜREKLİLİK MODELİNİN İZLENMESİ.....	47
4.1. Mimarlıkta Süreklilik Modelinin İzlenmesine Dair Bir Yöntem Denemesi.....	47
4.1.1. Süreklilik Modeli Parametreleri doğrultusunda Japonya Örneği...49	
4.1.2. Türkiye'de Mimarlıkta Süreklilik Modelinin 1930-2014 Aralığında İzlenmesi.....	53
4.1.2.1. Türk Evi.....	57
4.1.2.2. Türk Evi'nin coğrafi bağlama göre çeşitliliği: Anadolu'da Sivil Mimari Örnekleri.....	58
4.1.2.3. 1930-2014 aralığında Türkiye'de Sürekliliğin Biçim ve Öz Olarak İrdelenmesi.....	70
5. SONUÇ.....	125
KAYNAKLAR.....	131

TABLolar LİSTESİ

	Sayfa No.
Tablo.1. Sistem Açılım Seviyesi (1989).....	7
Tablo.2. Bağlam Çevre bileşenleri.....	33
Tablo.3. Sürekliliğin Biçimsel ve Özsel olarak İrdelenmesi.....	48
Tablo.4. Centre Pompidau-Metz, Mimar Shigaru Ban 2010.....	52
Tablo.5. Villa Vista, Mimar Shigaru Ban 2010.....	52
Tablo.6. Mim. Abidin-Müstakil Evler 1931.....	72
Tablo.7. Mim. S. Hakkı Eldem-Boğaziçi'nde Bir Yalı 1931.....	72
Tablo.8. Mim. S. Hakkı Eldem-Ev Projesi 1931.....	73
Tablo.9. Mim. S. Hakkı Eldem-Villa Projeleri 1931.....	73
Tablo.10. Mim. S. Hakkı Eldem-Villa Projeleri 1931.....	74
Tablo.11. Mim. S. Hakkı Eldem- Villa Projesi 1932.....	74
Tablo.12. Mim. Selim Zeki-Ev Projesi 1932.....	75
Tablo.13. Mim. Semih Rüstem-İsmail Hakkı Bey Köşkü Adana 1932.....	75
Tablo.14. Mim. Abidin-Suadiye'de İki Ev 1933.....	76
Tablo.15. Mim. S. Hakkı Eldem-Bir Villa Projesi.....	76
Tablo.16. Mim. Seyfettin Nasıh-Deniz Kenarında Bir Malikane Projesi 1933.....	77
Tablo.17. Mim. Abidin-Cemil Bey Evi 1933.....	77
Tablo.18. Mim. Behçet Sabri-Köşk Projesi 1933.....	78
Tablo.19. Mim. İzzet-Bolu'da Bir Ev 1933.....	78
Tablo.20. Mim. Behçet Sabri-Büyüeybilen Ev Projesi 1934.....	79
Tablo.21. Mim. Necmettin-Prof. Rahmi Bey Evi İzmir 1934.....	79
Tablo.22. Mim. Semih Rüstem-Ressam Şevket Bey Yalısı 1934.....	80
Tablo.23. Mim. A. Kemal-İki Ev Rumelihisarı 1934.....	80
Tablo.24. Mim. Arif Hikmet-Bir Çiftlik Evi 1934.....	81

Tablo.25. Mim. Tahir Turan-Sıra Evler 1934.....	81
Tablo.26. Mim. İzzet-Ankara'da Bir Ev 1935.....	82
Tablo.27. Mim. Samim A. Kaynak-Büyükkada'da Bir Villa 1936.....	82
Tablo.28. Mim. Ziya Kozanoğlu-Villa Moda 1936.....	83
Tablo.29. Mim. Bekir İhsan-B. Rıfak Evi 1937.....	83
Tablo.30. Mim. Zeki Sayar-Kalamış'ta Bir Villa 1937.....	84
Tablo.31. Mim. A. Mortaş-Eczacı B. Nazım Malkoç Evi 1937.....	84
Tablo.32. Mim. Necmettin Emre-Karantinada Bir Villa 1937.....	85
Tablo.33. Mim. S. Hakkı Eldem-Beylerbeyinde Bir Yalı 1938.....	85
Tablo.34. Mim. Rebil Gordon-A. Hisarında Bir Ev 1938.....	86
Tablo.35. Mim. S. Hakkı Eldem-Prof. A.A. Evi 1938.....	86
Tablo.36. Mim. Neşet Akatay-B. Behçet Ün Merit Evi 1939.....	87
Tablo.37. Mim. Bedri Uçar-Boğaz İçinde Bir Yalı 1939.....	87
Tablo.38. Mim. S. Hakkı Eldem-Boğaz İçinde Bir Yalı 1944.....	88
Tablo.39. Mim. Zeki Sayar-Vani Köyünde Bir Yalı 1945.....	88
Tablo.40. Mim. Paul Bonatz-Saraçoğlu Mahallesi 1946.....	89
Tablo.41. Mim. Paul Bonatz-Saraçoğlu Mahallesi 1946.....	89
Tablo.42. Mim. S. Hakkı Eldem-Boğaz İçinde Bir Yalı 1946.....	90
Tablo.43. Mim. Emin Necip Uzman-Büyükkada'da Bir Ev 1946.....	90
Tablo.44. Mim. Emin Necip Uzman-Büyükkada'da Bir Ev 1946.....	91
Tablo.45. Mim. Samim Oktay & Demirtaş Kamçıl Y. Mühendis Mukbil Aykut Evleri 1948.....	91
Tablo.46. Mim. Emin Necip Uzman-Ankara'da Bir Ev 1948.....	92
Tablo.47. Mim. Abidin Mortaş-İş Bankası Piyango Evi Ankara 1949.....	92
Tablo.48. Mim. Abidin Mortaş-İş Bankası Piyango Evleri 1950.....	93
Tablo.49. Mim. Halit Femir & Feridun Akozan-Bursa'da Bay Selim Süter Evi 1950.....	93
Tablo.50. Mim. Mehmet Ali Handan-Çifte Evler Ve Apartman 1950.....	94
Tablo.51. Mim. Mehmet Ali Handan-Çifte Evler Ve Apartman 1950.....	94
Tablo.52. Mim. Ferzan & Leyla Bardar-Birgiler Apartmanı 1950.....	95

Tablo.53. Mim. Halit Femir & Feridun Akozan-Bay Mehmet Aker Villası Bursa 1950.....	95
Tablo.54. Haymil İnş.-İş Bankası İkramiye Evleri 1952.....	96
Tablo.55. Mim. Kemal Aru & Rebiî Gordon-Levent Mahallesi İkiz Evler 1952.....	96
Tablo.56. Mim. Halit Femir & Feridun Akozan & Ahsen Yapaner-İstanbul Şenesen Evler Yapı Kooperatifi Mahallesi 1952.....	97
Tablo.57. Mim. Nizamettin Doğu-Bn. Tuncay Evi Ankara 1952.....	97
Tablo.58. Mim. Harbi Hotan-İzmir Memurlar Kooperatifi Evleri 1952.....	98
Tablo.59. Mim. Zeki Sayar-İmerbank Mahallesi Beş Odalı Tip Evler 1952.....	98
Tablo.60. Mim. Zeki Sayar-İmerbank Mahallesi Yedi Odalı Tip Evler 1952.....	99
Tablo.61. Mim. Nizamettin Doğu-Pertev Rizan Evi 1952.....	99
Tablo.62. Mim. Nizamettin Doğu-Ulusan Apartmanı 1953.....	100
Tablo.63. Mim. Ahsen Yapaner-Heybeli Adada Bir Ev Projesi 1953.....	100
Tablo.64. Mim. Mehmet Ali Handan-Erenköy'de Bir Ev 1954.....	101
Tablo.65. Mim. Ercüment Bigat & İlhan Bilgesu-Mühendis Arif Saltuk Villası 1958.....	101
Tablo.66. Mim. Feridun Akozan- Bir Villa 1963.....	102
Tablo.67. Mim. Yılmaz Şanlı, Yılmaz Tunver, Güney Acar-Kumburgaz'da Üç Villa 1964.....	102
Tablo.68. Mim. Firuzan Baytop-Maltepe'de Bir Yaz Evi 1964.....	103
Tablo.69. Mim. Muhteşem Giray-Küçükyalı'da İki Villa 1967.....	103
Tablo.70. Mim. Nezahat Arıkoğlu-Bir Ev 1967.....	104
Tablo.71. Mim. Asım Mutlu, Utarit İzgi, Esat Suher-Adnan Kunt Villası 1968.....	104
Tablo.72. Mim. Sami Sisa& Doğan Tekeli-Bebek'te Bir Ev 1969.....	105
Tablo.73. Şevket Saatçioğlu Villası 1970.....	105
Tablo.74. Mim.S. Hakkı Eldem- Sırer Yalısı 1971.....	106
Tablo.75. Mim. S. Hakkı Eldem-Uşaklıgöl köşkü 1971.....	106
Tablo.76. Mim. Altuğ & Behruz Çinici-Çorum Binevler Konut Tip 1 1971.....	107
Tablo.77. Mim. Altuğ & Behruz Çinici-Çorum Binevler Konut Tip 2 1971.....	107
Tablo.78. Mim. Altuğ & Behruz Çinici-Çorum Binevler Konut Tip 3 1971.....	108
Tablo.79. Mim. Yılmaz Sanlı & Güner Acar-Bir Villa Suadiye 1973.....	108

Tablo.80. Mim. Emin Necip Uzman-Boğaziçi'nde Bir Villa 1974.....	109
Tablo.81. Mim. S. Hakkı Eldem-Ankara'da Bir Elçilik Evi 1979.....	109
Tablo.82. Mim. Yalçın Sağlıkova-Tuzla Mercan Yuvasında Bir Villa 1979.....	110
Tablo.83. Mim. Maruf Önal-Büyükkada'da Bir Villa 1980.....	110
Tablo.84. Mim. Emin Necip Uzman-Tuzla'da Bir Yaz Evi 1980.....	111
Tablo.85. Mim. Emin Necip Uzman-Bir Yaz Evi 1980.....	111
Tablo.86. Mim. Cengiz Bektaş-Turgut Pura Evi 1980.....	112
Tablo.87. Mim. Behruz Çinici-Naciye Sultan Sitesi 1980.....	112
Tablo.88. Mim. Oral Vural-T.C. Emlak Bankasıdeniz Bostanlısı Dupleks Konutları 1984.....	113
Tablo.89. Mim. Behruz Çinici-Tbmm Lojmanları 1984.....	113
Tablo.90. Mim. Utarit İzgi-K. Dünder Evi Mimari Ve İç Mekan Düzenleme 1984.....	114
Tablo.91. Mim. Cengiz Bektaş-Sümer Pek Evi 1984.....	114
Tablo.92. Mim. Doğan Hasol, Ayşe Hayzuran Hasol,Ayşe Hasol Erkin- Çamlıca'da Bir Villa 1988.....	115
Tablo.93. Mim. İlhan Selim Kural-Saffet Kanpak Evi 1989.....	115
Tablo.94. Mim. Behruz Çinici-Alke Sitesi 1993.....	116
Tablo.95. Mim. Sibel Gürses-M Evi 1996.....	116
Tablo.96. Mim. Ahmet İğdiriligil-Ahmet İğdiriligil Evi 1996.....	117
Tablo.97. Mim. Haydar Karabey, Banu Karabey,Erdal Özyurt-Şile'de B Evi Ve Çiftlik 1996.....	117
Tablo.98. Mim. Hasan Çalışlar& Kerem Enginoğlu-Ağaçkakan Paşabahçe Evleri 1996.....	118
Tablo.99. Mim. Güngör Kaftancı-Ediz-Ulusoy Evi 1997.....	118
Tablo.100. Mim. Güngör Kaftancı-B. Anal Evi 1998.....	119
Tablo.101. Mim. İhsan Bilgin-Komers Evi 1999.....	119
Tablo.102. Mim. Gül Güven-Göl Villaları 2003.....	120
Tablo.103. Mim. Boğaçan Dünderalp-Np 12 Evleri 2004.....	120
Tablo.104. Mim. Kaya Arıkoğlu-Botros Evi 2005.....	121
Tablo.105. Mim. Haydar Karabey & Banu Karabey-Aa Evi 2005.....	121

Tablo.106. Mim. Emin Uras & Durmuş Dilekçi-Kemberburgaz'da Bir Ev 2007.....	122
Tablo.107. Mim. Ömer Faruk Kurdar & Ömer Somer-Beylerbeyi Sitesi 2007.....	122
Tablo.108. Mim. Ömer Faruk Kurdar & Ömer Somer -Dragos Evleri 2007.....	123
Tablo.109. Mim. Hatice Havle Aşkar-Bayındır Evi 2008.....	123
Tablo.110. Mim. Serhat Akbay-Jz Evi 2009.....	124
Tablo.111. Mim. Recep Semizoğlu, Emre Öztürk, Deniz Ökten, Roysi Ojalvo- Bodrum Sıra Evler 2011.....	124

ŞEKİLLER LİSTESİ

	Sayfa No.
Şekil.1. Rokko Konutları (1983).....	38
Şekil.2. Detaylarda Bütünlük: Bi.....	50
Şekil.3. Detayların Paralel Yekûnü: Hei.....	50
Şekil.4. Civarlarındaki Detaylar Tarafından Oluşturulan İmalar: Ki.....	50
Şekil.5. Detayların görünüşüyle yaratılan karşılıklı uyum: Ma.....	50
Şekil.6. Gizlemeyle Yaratılan İhtişam: Hi.....	50
Şekil.7. Dünya Başlangıçta Ahenkliydi: So	51
Şekil.8. Direnişsiz Akan Güzellik: Ka.....	51
Şekil.9. Yaratma Yok Etmedir: Ha.....	51
Şekil.10. Köprülüler Yalısı (1938).....	58
Şekil.11. Yalının Havuzlu Salonu (1938)	58
Şekil.12. Türk Evi Planlaması İşlevsel Birim ve Çoğalımı	59
Şekil.13. Erzurum Sivil Mimari Perspektif	61
Şekil.14. Erzurum Sivil Mimari Perspektif 2.....	61
Şekil.15. Erzurum Sivil Mimari Plan Örneği.....	61
Şekil.16. Erzurum Sivil Mimari Konut Örneği.....	61
Şekil.17. Erzurum Sivil Mimari Plan Tipleri.....	61
Şekil.18. Burdur Evleri	62
Şekil.19. Burdur Evleri Görünüş.....	62
Şekil.20. Burdur Evleri Plan.....	62
Şekil.21. Burdur Evleri Cephe 1.....	62
Şekil.22. Burdur Evleri Cephe 2.....	62
Şekil.23. Akseki Evleri.....	63
Şekil.24. Akseki Evleri.....	63

Şekil.25. Burdur Çeltikçi Evi.....	63
Şekil.26. Burdur Çeltikçi Evi Cephe.....	63
Şekil.27. Burdur Çeltikçi Evi Plan.....	63
Şekil.28. Trabzon Eski Evleri- Sabri Ava Evi.....	64
Şekil.29. Trabzon Sabri Ava Evi Köşk.....	64
Şekil.30. Trabzon Sabri Ava Evi Zemin Kat Planı.....	64
Şekil.31. Trabzon Sabri Ava Evi Birinci Kat Planı.....	64
Şekil.32. Trabzon Eski Evleri-Hacı Kadri Bey Evi.....	65
Şekil.33. Trabzon Hacı Kadri Bey Evi Kesit.....	65
Şekil.34. Hacı Kadri Bey Evi Zemin Kat.....	65
Şekil.35. Hacı Kadri Bey Evi Kesit Birinci Kat.....	65
Şekil.36. Çorum Eski Evleri-Tekkeli Hoca Evi.....	66
Şekil.37. Çorum Eski Evleri-Tekkeli Hoca Evi Plan.....	66
Şekil.38. Çorum Eski Evleri-Celepzade Evi.....	66
Şekil.39. Çorum Eski Evleri-Celepzade Evi Plan.....	66
Şekil.40. Çankırı Eski Evleri-Yampaların Evi.....	67
Şekil.41. Yampaların Evi-Plan.....	67
Şekil.42. Çankırı Eski Evleri-Esat Karataş Evi.....	67
Şekil.43. Esat Karataş Evi-Plan.....	67
Şekil.44. Çankırı Eski Evleri-Ahmet Pekmez Evi.....	68
Şekil.45. Ahmet Pekmez Evi Plan.....	68
Şekil.46. Musandıra Ev Plan ve Görünüş.....	68
Şekil.47. Musandıra Ev Tipi.....	68
Şekil.48. Özsel ve Biçimsel Süreklilik İlkeleri.....	70
Şekil.49. 1930-2014 Aralığında Sürekliliğin Biçimsel ve Öz Olarak İrdelenmesi Sayısal Grafiği.....	129
Şekil.50. 1930-2014 Aralığında Sürekliliğin Biçimsel ve Öz Olarak İrdelenmesi Sayısal Grafiği.....	130

1. GİRİŞ

1.1. KONUNUN TANIMI

Mimaride Süreklilik modeli, geçmiş bilgisini günümüze taşıma biçiminde bir amaçsallık içeren, bu amacı mimarının kuşaklar arası iletişim aracı olması üzerine kuran bir tasarım modelidir. Süreklilik modelleri, mimari ile aktarılan geleneksel ve kültürel normların, yine mimarlık aracılığı ile aktarılan döneme ait tarihsel bilginin, ekonomik ve sosyal çevre tanımının yapılmasında ve aktarılmasında etkili olan kavramdır. Sürekliliği benimseyen, bu kaygıyı taşıyan tasarımlar, tasarım sürecinde geçmişin bilgisini sürdürülebilirlik kapsamında temel tasarım parametresi olarak alan, tutumlar, uygulamalar ve yöntemlerdir.

Geçmişten gelen bilginin nesiller boyu değişerek gelişerek aktarılması bir süreklilik içerir. Bu süreç insanlığın ortak aklını oluşturmuştur. Geçmişten gelen bilginin bilinçli ve farkındalıklı biçimde sürdürülme niyeti 18. Yy. Aydınlanma Hareketi'nin ilerlemeci yaklaşımı ile oluşmaya başlayan modern bir düşünce biçimidir. Bu süreci takip etmek üzere çeşitli teoriler ve yöntemler üretilmiştir. Geçmişin aynen tekrar edilmesi, geçmişin taklit edilmesi, tutumları günümüze kadar gelen süreklilik modeli yanlısı tutumlardır. Geçmiş referans alma veya geçmişten esinlenme ile ortaya konulan süreklilik modelleri yanlış ve doğru uygulamaları ile günümüze ve geleceğe aktarılmaktadır. Bunun yanı sıra 19. yy da Modernite sürecinin tetiklediği Modernizm ile geçmişten referans almayı reddeden tutumlar ortaya çıkmıştır. Geleneksel ve kültürel verilerinden yararlanmayı gerekli bulmayan Rasyonel düşünceler sürekliliğin kesintiye uğramasına neden olmuş ancak kendi içinde süreklilik sağlamıştır.

Çalışmada mimaride süreklilik modelini destekleyen ve sürekliliği reddeden mimari yaklaşım ve tutumlar araştırılmıştır. Yerine göre geleneksel ve kültürel yerine göre bağlamsal niteliğe sahip süreklilik kaygısı taşıyan bu tutumların nedenselliği gösteren (özel) ve gösterilen (biçimsel) özelliklerin tespiti doğrultusunda incelenmiştir.

1.2 ÇALIŞMANIN AMACI

Yeni fikirler inşa etmeden önce geçerli referansımızdan biri de geçmişin bilgisidir. Mimaride geçmişle bağlantılı tüm uygulamalar, günümüze ait kaygı, istek, ihtiyaç gibi nedenlerle oluşturulmuştur. Tesadüfi bir araya gelişlerden bile çıkarımda bulunmamız mümkündür. Bu yüzden mimarlık adına geçmişteki uygulamaları dikkate almak, incelemek ve çıkarımda bulunmak, hata olasılığımızı düşürmemize neden olabilir.

20. Yy. başlarından itibaren etkin olmuş Modern Mimarlık Hareketinin ardından, 50-60 yıl öncesinden günümüz mimarisine kadar devam eden süreçte, mimaride süreklilik modeline dair yönelim izlenebilmektedir. Tezin genel konusu olan Mimaride Süreklilik modelinin önemine vurgu yapılarak, tasarım sürecine etki edecek olan süreklilik kavramının konut ve kamusal mimari gelişimine etkileri araştırılacaktır.

Kentin gelişimi için alınmış kararlar ve bu kararların şehir planlamasına yansıyan etkileri konut ve kamusal yapı tasarımını etkilemektedir. Bu yüzden sürekliliğe dair yapılan araştırmalar, zengin kültürel içeriğe sahip olan fakat bunu çağdaş bir biçimde aktarma noktasında sıkıntılar yaşayan mimari yapılar üzerinden örnekler ile aktarılacaktır.

Konunun tanımlanabilmesi için şu sorular sorulmuş ve yanıtlanmaya çalışılmıştır:

Mimarlıkta Süreklilik gerekli midir?

Mimarlıkta Süreklilik neden tercih edilir?

“Mimarlıkta Süreklilik Modeli” nasıl incelenmelidir?

Mimari süreklilik nasıl sağlanır?

Mimaride Süreklilik Modelinde geçmiş nasıl konumlanır?

Mimaride Süreklilik Modelinin etkileri nelerdir?

1.3. KAPSAM VE YÖNTEM

Çalışmada seçilen yöntem, konunun teorik olarak tanımlanması ve örnek alınan çalışma alanlarının veri incelemesi üzerinden yeni bir veri tespit edilmesi biçimindedir. Araştırma; modern ve geleneksel mimarinin, ülkemizde 20 ve 21. Yy.da mimari anlamda atılan adımlar ve yapılan uygulamaların, süreklilik kavramına ilişkin mimari tasarım sürecinde tercih edilen tutum ve davranışların, kültür ve çevresel etkenlerin tasarım sürecine ve toplumsal yapıya olan etkisinin / katkısının, tez, dergi ve kitap gibi yayınlardan incelenmesi ile oluşmuştur. Mimarının toplumsal yapıyı referans alarak oluşturulması gerektiği göz önünde bulundurulursa, sürekliliğin sadece gelenekseli devam ettirmekten ibaret olmadığı, toplum yapısı, çevre ve insan etkileşimleri ile şekilleneceği ve mimariye bu yönde referans alacağı unutulmamalıdır. Bu noktada belirlenen eksiklikler göz önüne alınıp geleneksel verilerden yararlanmanın nasıl olabileceği, tasarım sürecinde nelerin göz önünde bulundurabileceği ve 1930 sonrası Türkiye'de ve Dünyada ki tutumun süreklilik kaygısı ile uyuşup uyuşmadığı tespit edilerek, eleştirel bakış yakalanmaya çalışılmıştır.

1930 – 1980 yılları arası süreklilik modeli, önemli ve çağına tanıklık etmeyi hedeflemiş bir yayın olan Arkitekt dergisi taranıp, yayınlanmış olan mimari yapılar üzerinden incelenmiştir. 1980 sonrası süreklilik modeli ise arkiv proje arşivi (<http://www.arkiv.com.tr>) taranarak anlamsal, bağlamsal ve özgün olma adına tasarlanmış Çağdaş Mimari yapılar üzerinden incelenmiştir.

2. BİR YAPI OLARAK MİMARLIKTA SÜREKLİLİK KAVRAMI

Rossi "Tarih mimarlığımızı anlamada bize yardımcı olmalıdır ve tarihten tekrar moderne gelmeliyiz; ille de ona özel bir sempati duymak için değil yalnızca o zaman tartışılan sorunlar bugün hala geçerli olduğu için." (Rossi, 1983: 20-28).

Mimaride süreklilik kavramı yerel mimarının sürdürülebilir olmasının destekçisidir. Bu bağlamda geleneksel mimari yerel mimariyi anlamamızda bir yol gösterici görevi üstlenmektedir. Geleneksel mimarının toplumsal normlar ile kendiliğinden geliştiği göz önünde bulundurulursa, geleneksel mimari geçmişi anlamada bize yardımcı olacaktır. Geleneksel olan mimari uygulamaların hangi gerekçeler ile tasarlandığı tespit edilmeli ve sadece akılcı yaklaşımlar referans alınmalıdır. Bu bağlamda, geleneksel mimariyi, günümüz çağdaş mimari yaklaşımlarının içinde irdelemenin geçerli ve kalıcı nedenleri olacaktır.

Modern Mimarlık Hareketi ile başlayıp, Uluslararası Mimari Üslup (International Style) haline gelerek kalıplaşan mimari yaklaşım, kentlerde 1950'li yıllardan itibaren kimlik problemini sorgulatan bir kavram haline gelmiştir. Doğuda ve Batıda, Modernizm'in yarattığı kimliksizleşmeye bir çare bulabilmek amacıyla 60'lı yıllardan itibaren, geleneksel mimarının günümüze nasıl uyum sağlayabileceği soruları araştırılmaya açılmış ve bu tartışmalar günümüze değin süregelmiştir. Bu tartışmalara yanıt aramak için bir araç olarak kullanılan geleneksel mimari, biçimsel olarak taklit edilmiş, bu uygulamalar eleştirilmiş ve mimari anlam bu noktada problematik olarak tanımlanmıştır. Ancak geçmişle anlamsal bağ kurma olgusu 1975'lere kadar kuramsal çalışma niteliğinde kalmış ve güncel duruma uyarlama noktasında uygulamalar yetersiz kalmıştır.

Türkiye de ise Birinci ve İkinci Ulusal Mimarlık Akımlarıyla birlikte başlayan geleneksel mimariyi, Mimaride Süreklilik modeli için referans alan uygulamalar, 60'lı yıllardan itibaren tekrar ivme kazanmıştır. Bazı Türk mimarlar da geleneksel ve modern seçimleri ile evrensel kaygılarla üretme eğiliminde olmuşlardır, bu yaklaşım Türkiye'de çoğulcu bir ortam yaratmış ve geleneksel olanın çağdaş bir biçimde ele alınmasını daha karmaşık bir hale getirmiştir.

Çağdaş mimarlık pek çok parametrik gereksinimlerin yanı sıra öncelikli olarak insan gereksinimlerini ve yaşam gereklerini karşılar. Bu nedenle, yeterli mekan yaratma, işlevsel, nesnel ve akılcı bir düzenleme, birey için yaşanılır bir mekan

yaratmayı sağlar. Çağdaş mimari tasarım sürecinde, süreklilik kavramını öngörmek, geçmişin bilgisinin günümüze akılcı yaklaşımlar ile taşınmasıyla mümkün olabilir.

Mimarlıkta süreklilikten bahsedebilmek için tasarımın süreçlerinin geçmişle kurduğu ilişkiyi anlamak gerekmektedir. Tanyeli (2011), tasarım eyleminin dipdiri bir uyanıklık içinde yapılamayacağını belirterek hafızanın önemini vurgular. Zihni sıfır hafızaya aldıkları zaman yeni sözler söylemenin mümkün olacağını düşünen mimarları şöyle değerlendirir:

"Aksine doğuşumuzdan itibaren öğrenmeye başladığımız, okullarda, fakültelerde, belleğimiz, sayısız mecrada görerek koşullandığımız biçim dağarları, söylemler, streotipler ve kalıplar sayesinde tasarlarız." (Tanyeli, 2011: 17-18).

Bilinçaltımıza yerleşen tüm söylemler tasarım sürecinde gerek farkındalık ile gerek farkında olmadan açığa çıkarlar. Bilinçli ve bilinç dışı uygulamalar belli bir akıma hizmet etmeden ve koşullanmadan da yerel mimarinin anlamsal içeriğini açığa çıkarmayı olanaklı kılar. Bu bağlamda tasarıma sıfır hafıza ile başlama olgusu, teorik olarak mümkün görünmez ama geçmiş bilginin yönlendirici etkisine maruz kalmadan, var olan her parametre ile yeni birlik oluşturma çabasını temsil eder. Aldo Rossi *"Autobiografica Scientifica"* kitabında geçmişinden bu yana gördüğü, deneyimlediği ve içselleştirdiği nesnelere sıralar ve tüm bunları sonraki yıllarda yaptığı tasarımlarda nasıl dışa vurduğunu aktarır. Mimar olsun veya olmasın her birey çocukluğundan beri gözlemlediklerini biriktirerek bir bilinçaltı deposu oluşturur ve mimari yapıları kendi depolarındaki veriler ile kıyaslayarak algılarlar (Rossi, 1983). Dolayısı ile tasarım verilerini yönlendiren ve yerel verileri istem dışı uygulatan şey toplumsal ve bireysel belleklerdir. Belleğimizde yer eden tüm bu verilerin yeni olan her süreçte sıfırdan ele alınıp çağdaş olana uygulanması, akılcı yaklaşımların ve tekniklerin yöntem olarak izlenmesi ile sonuçlandığı zaman, insan ve yapı arası anlamsal bir süreklilik oluşturmak mümkün olacaktır.

2.1. Süreklilik Kavramının Tanımı

Türk Dil Kurumunda süreklilik, sürekli olma, kesintisiz olarak sürüp gitme durumu ve devamlılık olarak açıklanmaktadır. (**Türk Dil Kurumu: Erişim 01.02.14**). Süreklilik kendi kendini niteleyen bir olgu değildir. Ancak bir varlığın, bir anlamın ya da bir sistemin sürekliliğinden söz edilebilir. Evrenin zıt kutupların dengeleri ile oluşmuş olduğu göz önüne alınırsa, süreklilik, daimi süregelen bir olgudur ve süreklilikler eşikler ile birleşerek yani süreklilik süreksizlik diyalektiği ile kavranmaktadır. Çünkü "*Süreklilik, sürekli olanın niteliğidir*" ve belirli bir sistem bütünlüğü içinde sistemi niteleyen çok yönlü koşulların süregelmekte olduğu anlamına gelir. (**Toydemir, 1989**).

Evren, tüm nesnelere ve düşünceleri içinde barındıran bir sistemdir. Alt sistemler üst sistemlerin oluşumunu destekler ve bu sayede her sistem kendini alt ve üst sistemler ile ilişkilendirerek tanımlamaya başlar. Sistemler evrende makrokosmos ile mikrokosmos arası hiyerarşik bir düzen oluştururlar. Aynı zamanda hem kapsayan hem kapsanan niteliğe sahip olurlar. Bu bağlamda sistemin nerede ve ne ile ilişkili olduğunu, Toydemir'in önerdiği "Sistem Açılım Seviyesi" ile kavramak mümkündür. (Tablo 2.1.). Bu bağlamda süreklilik-süreksizlik diyalektiği, sistemler arası geçişleri tariflemeye yarayacaktır. Bir biri ile ilişki halinde olan, birbirini kapsayan veya tamamlayan hiyerarşik sistemlerin her biri, kendi içinde, $\text{Öz} \times \text{Madde} \rightarrow \text{Biçim}$ oluşumuna sahip bir sürekliliği barındırır. Sürekliliğin oluşumunu somut bir biçimde tarif edebilmek üzere aşağıda yer alan Sistem Açılım Seviyesi Tablosunda aktarılmak istenen düşünce şu şekildedir: Bina veya yapı, içinde tek veya bir çok mekanı barındıran bir sistemdir. Mekan biçimsel anlamda yapının bir maddesi olarak ifade edilmiştir. Bir mekanın biçimi, mekan elemanlarının birleşme, değişme ve dönüşmesi sonucu ortaya çıkar ve mekanın özü mekanı oluşturan elemanlarda aranır.

Sistem Açılım Seviyesi		
Makrokosmos	Öz × Madde → Biçim	
.....		
.....		
Dünya	Öz × Madde → Biçim	
Ülke	Öz × Madde → Biçim	
Bölge	Öz × Madde → Biçim	
Kent	Öz × Madde → Biçim	
Kentsel Bölge	Öz × Madde → Biçim	
Bina Kompleksleri	Öz × Madde → Biçim	
Bina/Yapı	Öz × <u>Madde</u> → Biçim	Süreklilik
	Süreksizlik	
Mekan	Öz × Madde → <u>Biçim</u>	Süreklilik
	Süreksizlik	
Yapı/Mekan Elemanları	<u>Öz</u> × Madde → Biçim	Süreklilik
	Süreksizlik	
Yapı Malzemesi	Öz × Madde → Biçim	
.....		
.....		
Mikrokosmos	Öz × Madde → Biçim	

Tablo.1. Sistem Açılım Seviyesi. (Toydemir, 1989).

Einstein'a göre içinde yaşadığımız Dünya dört boyutlu bir uzay zaman sürekliliğidir. Süreklilikler uzay-zaman ilişkisinde tanımlanırken farklı parametrelerin devreye girdiği gözlemlenmektedir. Hançerlioğlu'nun örnekleme ile demiryolunda makinist, bir boyutlu bir süreklilik üzerinde kilometre tarifi ile bulunduğu konumu tanımlarken, denizyolunda vapur kaptanı konumunu tanımlamak için enlem ve boylam tarifi yapmak zorundadır, havayolunda ise yükseklik devreye girecektir. (Hançerlioğlu, 1979). Tüm bu sistemlerin içine dördüncü bir boyut olarak tanımlanan zaman kavramı eklenince, sistemler, uzay-zaman sürekliliğini daha net tariflendirecektir.

Toplumların kendi ülke sınırları içerisinde sosyal, ekonomik, kültürel v.b. yönden gösterdikleri eğilimlerde süreklilik olarak tanımlanmaktadır. Toydemir özellikle kültürün değişim hızı yavaş olduğu için kültür sürekliliği dikkate alınca sürekliliğin niteliklerin niceliksel değişime uğramadan kalabildiği sınırlar arasında olduğunu belirtir. (Toydemir, 1989: 36). Süreklilik bu bağlamda değişime karşı duran bir kavram değil aksine değişimlerden oluşan bir bütün olarak anlaşılmalıdır. Süreklilikler kesintiler ile sınırlandırılarak tanımlanır ve doğrusal ya da sıçramalı bir süreklilik oluşur. Doğada süreklilik kesintileri açıkça gözlemlenmektedir. Okyanus ve deniz sürekli bir sirkülasyon halinde iken birleşim noktasında birbirine karışmayan süreksizlik yüzeyi ve atmosferin katmanları arasında ki sınırlar gibi süreksizlik alanları, süreklilik-süreksizlik diyalektiğinin somut örnekleridir. Bu sayede sürekliliğin kendi içinde kesintiler barındıran bir süreç olduğu anlaşılır.

Geçmiş ve gelecek arası bir değişim vardır ve bu değişimin süreklilik ya da kopukluk içermesi söz konusudur. Süreklilikler hem pozitif bilimlerde hem sosyolojide hem felsefede bir diğeri ile etkileşim içinde olan süreci tanımlamaktadır. Şu andan itibaren yaratılan süreç, geçmişi geleceğe taşımayı hedefleyebilir ve bu sürekliliği oluşturur. Ancak geçmiş ve gelecek arası bağlantı kurma süreci, kendiliğinden oluşumları da doğuracaktır.

Mimarlık yaratıcı bir eylemdir ve Antik Yunan'da yapma eylemine karşılık gelen, poesis olarak adlandırılan yaratma biçimidir. Bu yaratıcılık sıfırdan bir şey yaratmak değil daha çok "ortaya çıkarmak" anlamına gelir. Quincy'ye göre;

"Her şey bir öncülüğe sahip olmalıdır. Herhangi bir türde hiçbir şey, yokluktan gelmez (Her şey bir şeyden gelir) ve bu insanın icatlarının tümü için geçerli olmalıdır." (Aktaran: Bingöl, 2007).

Bu ifadeyle Quincy yaratma sürecindeki sürekliliği tariflemiş olmaktadır. Mimarlıkta süreklilik, tanıdıklık kurma isteği, alışılmışlık ve karşılaşma niyeti üzerinden anlaşılmaktadır.

"Ormanda iki metre uzunluğunda bir metre genişliğinde, kürekle yapılmış, piramidi andıran bir tümsek gördüğümüzde birden ciddileşiriz, içimizden bir ses burada birinin gömülü olduğunu söyler. İşte bu mimarlıktır." Adolf Loos (Aktaran: Rossi, 2006: 97).

Herhangi bir yapının, yükseltinin ne olduğu hakkında fikir sahibi olabilmek, ya daha önce görmüş olmayı ya da benzerine tanıklık etmiş olmayı gerektirir. Farkındalık ile varlığın ne olduğunu tanımlamak, geçmiş ile zihinsel bir bağ kurarak işlevi ve eylemi hakkında söylemde bulunmak, bilinçaltını harekete geçirir ve önceki ile olan bağıntıyı yani sürekliliği araştırır. Önceki bilgiler ile yeni olanı bağdaştırmak isteyen bellek sorgulama yöntemini uygulayacaktır.

Hançerlioğlu'na göre yeni her zaman eskinin bütün yararlı yönlerini özümseyerek kendi hizmetine sokmuştur. **(Hançerlioğlu, 1979: 37)**. Ancak bu durum sadece sürekliliği bir kaygı ile tasarım sürecine taşıyan bir mimar tarafından gerçekleştirilebilir.

Mimarlık topluma ait tüm nitelikleri yapı aracılığı ile yansıtır ve toplumsal süreklilikler, bellekler ve kimlikler imgelere dönüşerek mimarlık sayesinde görünür hale gelir. Bu durumda eğer bu imgelerde bir süreklilik arama isteği var ise, aslında aranan, sahip olunan kimlik ve aidiyet duygusunun sürekliliğinin isteği olduğu da söylenebilir. Mimarlıkta süreklilik geleneksel toplumlarda kendiliğinden olduğu gibi, modern sistemlerde tercih edilen bir kavram olarak karşımıza çıkabilir. Bu bağlamda sürekliliği amaçlayan tasarımlar, tercihlere dayalı olarak şekillenir. Mimarlıkta sürekliliğin modern bir biçimde gerçekleştirilmesi, geçmişe ait akılcı verilerin ve bugüne ait ihtiyaçların belirlenmesi, tüm bunların süreklilik parametreleri eşliğinde çağa uygun bir biçimde değişerek veya dönüşerek bir araya getirilmesi ile olur. Bu yüzden mimarlık eyleminde sürekliliği gösteren en önemli şey zaman ve zamanın nasıl kavrandığıdır. Çünkü Güney'in belirttiği gibi zaman değişimi kavratan tek niteliktir ve şimdiki, geçmiş ve geleceği içinde barındırır. **(Güney, 2003: 45-48)**.

Çalışmada Mimari Süreklilik bir model olarak ele alınırsa, bu modelin göstergeleri binalardır ve göstergenin, gösterilen ile gösteren ilişkisi, biçim ve öz ilişkisi olarak tanımlanabilir. Gösteren, mimari öz, gösterilen ise mimari yapıda biçim olarak karşımıza çıkar. Mimarlıkta mimari biçim ile mimari öz kavramı özdeş tutulursa, biçime bağımlı kalmaması gerektiği düşünölen öz, biçimin içine hapsolür ve sürekliliğin gerekliliği olan değişim engellenmiş olur. Oysa gösteren ve gösterilen arası ilişki farklı parametreler olarak ele alınırsa süreklilik vadeden bir ikilem olarak tasarım sürecinde karşımıza çıkar.

2.2. Geleneksel Bağlamda Mimarlıkta Süreklilik Modeli

Gelenek, Türk Dil Kurumunda "*toplum bilimi*", aynı zamanda bir toplumda, bir toplulukta eskiden kalmış olmaları dolayısıyla saygın tutulup kuşaktan kuşağa iletilen, yaptırım gücü olan kültürel kalıntılar, alışkanlıklar, bilgi, töre, davranışlar ve anane olarak tanımlanmaktadır. (**Türk Dil Kurumu, Erişim 03.02.14**). Gelenek, toplumun günlük yaşantısında, yaşam alanlarında, davranışlarda ortaya çıkan ve tercih edilen bir olgudur. Dolayısı ile gelenek barınma normlarında da kendini göstermektedir. Kamusal yapılar dışında geleneğin en iyi gözlemlendiği alan konuttur. Konut bu dünyayı en iyi yansıtan toplumsal üretimlerden biridir ve dolayısı ile Mimarlıkta Süreklilik modelinde geçmişe ait bilginin edinilmesi için süreklilikler konut üzerinden araştırılabilir.

Süreklilik sadece bir anın, bir durumun yerini diğerine terk etmesi ile meydana gelmemektedir. Durumlar arası bir bağlantı söz konusudur. Aksi durumda şimdiki zamanın dışında hiçbir şeyin var olmayacağı anlamı doğmaktadır ki bu durum geçmişin, içinde bulunduğumuz ana referans olamayacağını göstermektedir. Süreklilik geçmişin geleceğin içine doğru taşmasıdır ve geçmişin sürekli olarak hacmi genişlediğinden, korunması içinde sınır yoktur.

"Bir organizmanın ve varoluşunun şimdiki anını yalnızca yakın geçmişi ile açıklamak imkan dahilinde değildir. Aynı organizmanın tüm geçmişi, tüm tarihi, yani tüm mirası şimdiki anına eklenmelidir." (**Aktaran: Özgür, 2007**).

Gelenek de, süregelen bu tarihin parçacıklarını, davranış ve tutumları günümüze taşımaktadır.

Louis Kahn, *"İnsanın doğruluğu hakikattir ve kendisine ait olan tek şey hakikatin kendisi değil, hakikatin ifade edilmiş biçimidir"* derken. Güzelliğin bir gecede yaratılmadığına ve, güzelliğin arkaik bir durum olarak ilk olanla başladığına dikkat çeker. (**Kahn, 2005: 164-174**). Süreklilik çağrışımı yaparak bunu betimlerken;

"Bir zaman olan, Her zaman vardı. Şimdi var olan, Her zaman vardı. Olacak olan, Her zaman vardı."

ifadesini kullanır. (**Kahn, 2005: 164-174**). Bu yüzden Mimarlıkta Süreklilik modelinin geçmişe neden ihtiyaç duyduğunu anlayabilmek için Güney'in geleneksel mimari ile ilgili söylemine başvurmak gerekmektedir.

"Geleneksel mimari bir denenmişlik süzgecinden geçmiş bu nedenle güvenilir kılınmış, sürekliliğin esas alındığı bir mimaridir." (Güney, 2003: 67).

Geleneksel bağlamda süreklilik modelinde, mimaride sürekliliğin tercih edilen bir yöntem oluşu, geçmişe ait olanın devam ettirilmesi anlamına gelmektedir. Geçmişten devralınan bilgi ya tekrar edilerek ya da yeni şartlara uygun bir şekilde modern anlamda değiştirilerek devam ettirilir. Bugüne kadar gelmiş olan bir mimari yapının ve kurgunun, sürekliliğine bakılırken sadece yakın geçmişi araştırmak yetmeyecektir. Geleneksel mimari yapının özü, daha uzun bir geçmişe dayanabilir.

"Yöresel mimarlıkta zaman içerisinde değişiklikler, genellikle ihtiyaçlardan dolayı oluşan bir öğreti olduğundan, tarihsel sürekliliğin sağlanması ve neden-sonuç ilişkilerinin belirli bir temele oturtulabilmesi açısından önemli rol oynar. Bugün yapılan bir uygulamanın nedeni yüzyıllar öncesinden kalan bir alışkanlık ya da gelenek olabilir." (Ceylan, 2007: 7-8).

Örneğin; Aksoy'a göre Türk evinde gerçekleştirilen mekan anlayışının kökenine inebilmek için göçebe kültürden gelen toplumu ve göçebelik düzenini incelemek gerekecektir. (Aksoy, 1963). Türk evi, açıklıkları, mekan kurgusu ve aynı zamanda birçok işlev için kullanılan oda kavramı ile çadır yaşamından önemli izler taşımaktadır.

Pallasma mimarlığın, *"tarih ve gelenek içinde birikmiş olan suskun bir bilgeliği"* barındırdığını vurgular. (Aktaran: Bingöl, 2007: 108). Geleneksel mimari yöreye ait olan tutum ve davranışların sonucu olarak ortaya çıkmıştır ve yere ait olma vurgusuna sahiptir. Yere ait olma durumu yerel mimari oluşumunu destekleyecektir ve B. Rodofsky'e göre, yerel mimari nesiller boyu gelişen, belirli ihtiyacı yerine getiren, kullanıcısının düşünüyü ifade eden bir geleneğin sonucudur; çevresel, sosyal, ekonomik, tarihsel faktörlerle şekillenir. (Aktaran: Beşevli, 2009: 38).

Eyüce'ye göre Geleneksel Mimari, endüstri öncesi geleneksel toplumların mimarisidir. Geleneksel toplumların, üretim ve tüketim ilişkileri başta olmak üzere tüm yaşam biçimlerini yönlendiren gelenekler; nesilden nesile aktarılan bilgi, beceri, görgü ve edinimler olarak tasarlanabilir. (Eyüce, 2005: 46).

Geleneksel mimari geçmişi ve geçmiş daha önceki geçmişi ve onu öğretilerini bu şekilde devam ettirir. Böylece süreklilikler ve süreksizlikler diyalektiğinden oluşan geçmiş, alt birimi olan geçmişten türemiş olur.

"Toplumlar geleneksel yaşam biçimlerinden düzenler üretir ve bu düzenler toplumsal estetik olarak bölgesel mimarilerin özünü oluşturur. Mimari özler aynı kalırken tipler ve tiplerden üretilen yeni çalışmalar değişir "(Güney, 2003: 32).

Modern Mimarlık Hareketi ile son bulan gelenekselden yaralanma çabaları, 20 Yy.ın ortalarından itibaren tekrar gündeme gelmeye başlar. Le Corbusier ve Jose Luis Sert Batı'da gelenekselden yaralanılması gerektiğini savunmuşlardır. Japonya 'da da bu eğilimin önde gelen isimleri arasında Kenzo Tange, Kunio Maekawa ve J.Sakakura yer alır. Modern mimari ile birlikte rasyonalist bir yaklaşım sergileyen Le Corbusier geçmişle bağ kurulması gerektiği düşünerek geçmişe ait geleneksel yapıları incelemek üzere birçok ülkeyi gezmiştir. Corbusier, geçmişten yararlanmanın gerekliliğine değinmiş ve geçmişi bir yol gösterici olarak görmek gerektiğini savunmuştur. (Özer, 1982).

Ancak gelenekseli sürdürme adına, gelenek ve biçimleri oldukları gibi kullanan bir mimari yaklaşım ile toplum genelinde kabul görmüş kültürel kodları hiç düşünmeden ve değiştirmeden olduğu gibi kabul etmek, sürekliliği tekrar üzerinden tercih etmektir. Biçim ve öz arasında sabit ve değişmez bir ilişki olduğu var saymak, anlamı biçimin içine sıkıştırmak anlamına gelmektedir. Bu durumu göstergebilimin kavramları ile ele alan Roland Barthes'a göre, gösterge ve gösterilen arasındaki ilişki kalıcı, mutlak ve sabitlenmiş olarak görülmemelidir, çünkü gösterge sabit durabilirken, gösterilen süresiz, değişken veya mitsel olabilir (Barthes, 1997: 166-171). En büyük özelliği değişim olan bir çağda, anlamın da sabitlenemeyeceği bir gerçektir. Fakat gelenekselci olma iddiasındaki bir çok yaklaşımın işin en başında "sabitlenme ve yerli-yurtlu olma" iddiası, gelenekseli çağdaş mimaride sürdürme olanağını imkansız kılmaktadır. (Tanju, 2002: 46).

Geçmişin gerçek anlamda devamı ancak mekan duygusundaki sürekliliğin devamı ile sağlanır. (Özer, 1982: 60). Bu bağlamda mimaride eski ve yeninin anlamsal olarak birleşmesi mekan üzerinde gerçekleşir. Mimarlıkta zaman, mekan ve zaman birlikteliği içinde algılanır. Mekan kavramı 18 Yy. dan itibaren boşluk kavramının değer kazanması ile yerini bulmaya başlamıştır ve modern mimarlık hareketi ile mimarlığın en önemli elemanı haline almıştır. Bugün sürekliliği gözlemek üzere ilk incelenen şey olan mekan, zamanın tanımladığı süreçlere hizmet eden bir araç olarak görülebilir. Çünkü mekan mimarinin devamlılığını sağlayan bir olgudur.

Mimari tasarımda geçmişten yararlanış bir sonraki tasarımlara "*imgeler pazarı*" sunacaktır. Ve mimarlar artık bu "*imgeler pazarı*"ndan seçtikleri ile derleme bir tasarım sürecine girmiş olacaklar. **(Tanyeli, 2011: 250)**. Süreklilik adına referans alınacak geçmişten, geçmişin doğru ve yanlış uygulamalarından ders çıkarmak gerekmektedir. İnsan için, insana uygun tasarlanan mekan yapıya, yapı mahalleye, mahalle kente dönüşecektir. Mekan ve kent arası bu zincirleme süreç toplumların yapısı tarafından belirlenen ve dolaylı olarak toplum yapısını etkileyen süreçtir. Fakat gelenekselin değişim hızı yavaştır, bu yüzden geleneksel mimaride süreklilik modeli yapısal kurgular ve tarihsel inceleme ile tespit edilebilir. Süreklilik modeli belirlenmesinde, mimari yapı oluşturmada etkili olan ekonomik, politik, kültürel koşullar ve biçim düzen gelenekleri, bu geleneklerin çevre ile olan ilişkileri zaman ve bölge dikkate alınarak ayrı ayrı değerlendirilmelidir. **(Kuban, 1995a: 87)**.

İkinci Dünya savaşından sonra geleneklerden yararlanma yoluna giden Japonya aynı zamanda tüm çağdaş mimariye ışık tutan bir davranış oluşturmuştur. Modern yapı tekniği ile geleneksel mimariyi birleştirilerek oluşturulan yeni Japon mimarisini, gelenekselin mimari oranları yerel ve doğal malzeme kullanımı gibi eski ve yeni yapı tekniklerinin iç içe geçmesi ile modern bir düzene dönüşmüştür. Japonyalar uzun süren geleneklerini Meji Restorasyonundan sonra (1867) terk etmişlerdir. Batı'dan (Almanya, Fransa, İtalya, İngiliz) gelen mimarların çalışmaları ile Avrupa'da geçerli olan kopyacılık Japonya'ya da taşınmıştır. 20. Yy'dan sonra ise modern akımların etkisi Japonya da görülmeye başlanır. Japonların kendi geleneklerinden modern anlamda yararlanmalarına sebep olan mimarlar Bruno Taut ve Le Corbusier'dir. Le Corbusier modern mimaride mekan anlayışı ve modüler düzeni Japon geleneğinden destek alarak geliştirmiştir. **(Richards, J. M., 1960)**.

Lutyens geleneği bir biçimde katledebilsek de, cesedinden kurtulmayı başaramayız derken geçmişten bağını koparmak ve geçmişi referans almamak isteyenlerin bile "*yassılutulmuş geçmiş*" ler üretecek olmalarını belirtir **(Aktaran:Tanyeli, 2011: 97)**. Eğitim sürecinde ve tasarım sürecinde bazı yapı bilgileri, malzeme yorumlamaları, mekan tasarımında standart ölçüler kısacası tasarım sürecinde uygulamış ve etkinliği kanıtlanmış her şey geçmiş üzerinden konuşulur. Bu yüzden geçmişe ait sanılan her bilgi ve deneyim çağdaş yapılarda bile etkisini göstermiş olacaktır.

Geleneksel mimaride, biçimin içinde saklanan öz'ün sürekliliğinin sağlanabilmesi ve çağdaş mimarlık için bir parametre olabilmesinin yolu, geleneksel mimarlığı iyi çözümlenmekten geçmektedir. Geleneksel bir mimari yapıyı diğer yapılardan ayıran belirleyici özellikler vardır. Hem sürekliliği sağlamak hem de çağa uygun yapı tasarlamak, geleneksel yapıyı olduğu gibi taklit ya da tekrar etmek demek değildir. Öncelikle geleneksel yapının ne olduğunu anlamak gerekir. ICOMOS'un 1999 da Meksika'da yapılan 12. genel kurulunda kabul edilen geleneksel yapı tüzüğü maddeleri geleneksel yapıyı;

- *Toplumca kabul edilen bir yapı geleneği,*
- *Çevreye uygun yöresel veya bölgesel kimlik,*
- *Üslup, biçim ve görünüş tutarlılığı veya geleneksel yapı türlerine bağlılık,*
- *Anonim olarak aktarılan geleneksel tasarım ve yapı ustalığı,*
- *İşlevsel, sosyal ve çevresel kısıtlamalara etkin olarak cevap verebilme.*

Geleneksel yapı sistemlerinin ve zanaatlarının etkin kullanılması gibi ayırt edici özellikler ile tanımlanmıştır. (**icomos.org**)

Çağa uygun ve geleneksel mimarinin bilgisini de içeren, günün koşullarına göre akılcı yaklaşımları barındıran bir yapı geleneksel yapı olamaz. Geleneksel mimarinin tüm aşamaları ile devam etmesi için bulunduğu bölgenin mimari tutumu göz önünde bulundurulmalı, yapı teknikleri tekrar edebilmeli ve en temel unsur olan geleneksel bir toplumun da var olmasıdır. Bu şartlar devam eder ise ancak tasarlanan mimariye geleneksel mimari denebilir. Ancak günümüzde değişim hızı geleneksel bir toplumun sürebilmesine izin vermediğinden, geleneksel mimarinin devam edebilmesi hayli zordur.

Sürekliliğin sağlanması için geleneksel mimariden yararlanılabilir ve geleneksel mimariye ait veriler ile tasarlanan bir yapı modern bir yapı olabilir mi sorusu uzun yıllardır devam eden ve halen sürmekte olan güncel tartışmalardan biridir. Bu tartışmayı, mimarlıklarının baş aktörü yapmış Türk Mimarlardan Sedat Hakkı Eldem ve Turgut Cansever incelenmeye değer mimarlar arasındadır.

Bu konuyu ve yukarıda sözü geçen mimarları incelemeyen önce şu soru yanıtlanmayı beklemektedir: **Geleneğe, günümüz mimari tasarımında neden ihtiyaç duyulur ve neden sürekliliğinin sağlanması gerekir?** Bu sorunun

yanıtlarından biri toplumun ihtiyaç duyduğu kimlik ve aidiyet kavramlarının mimarlık aracılığı ile temsil edilmesine duyulan gereksinim olduğu söylenebilir. Kimlik, aidiyet sağlayan bir kavramdır. Aidiyet ise bireyin kendisini bir kültüre, coğrafyaya ait hissetmesi ve bu aidiyetin insan varlığı üzerindeki yapıcı etkisidir. Ancak toplum bugün geleneksel mimarinin uygulandığı dönemden çok daha farklı bir gelişmişlik düzeyinde olduğu için geleneksel anlamda bir süreklilik sağlanması, geçmişe ait öz'lerin bugüne uygun bir biçimde dönüştürülmesi ile gerçekleşebilir. Bunun için günümüzden geçmişe doğru Türkiye'nin geçirdiği değişim sürecini tahlil etmek gerekmektedir.

Geleneksel mimariyi, modern mimari düzeyince inşa etmek ve geleneksel mimarinin anlamsal olarak incelenmek için Bektaş, Geleneksel Anadolu konutu ile ilgili bazı ortak özellikleri, ilke olarak şu şekilde açıklar; **(Bektaş, 2013)**

- *Yaşama, doğaya, çevre koşullarına uygunluk*
- *Gerçekçilik, Usa Uyumluluk (Akılcılık)*
- *İçten dışa çözüm*
- *İç-dış uyumu*
- *Tutumsallık*
- *Kolaylık (Yapım Yöntemlerinde)*
- *Ölçülerin İnsan Ölçülerine Dayalı Olması*
- *Gereçlerin, Yapım Yöntemlerinin Yakınından Seçilmesi*
- *Esneklik*

Tüm bu ilkeler çağdaş mimarinin geleneksel mimariden çıkarsamalar yaparak üretilebileceğini destekler ve Mimarlıkta Süreklilik modeli parametrelerini ortaya koymamızı sağlar. Görüldüğü gibi gelenekle yola çıkan bir mimari yaklaşımın karşısında iki temel eleştiri mevcuttur: Gerçek gelenekler uyarlanamadıklarından dolayı çoğu zaman kurgusal geleneklerin üretilmesi ve geleneğin sabitlenmiş, değişmez bir yapıda tanımlanması. Açıklanan bu iki eleştiriye maruz kalmadan geleneklerin modern dünyada da uyarlanabilirliklerinin önünü açmak için gelenek kavramının modernite ve iletişim bağlamında tekrar tanımlanması doğru olacaktır. Öncelikle tartışılması gereken, gelenekselci olma iddiasındaki bir yaklaşımın tamamen karşı modern bir tavır içerisinde olup olmadığıdır. Bülent Tanju'ya göre

geleneksel olanı seçerek ona önem verdiğini vurgulayan bir mimari yaklaşım, söz konusu seçme eylemi farklı seçeneklerin arasından yapıldığı için her halükarda modernliğin içinde bulunmaktadır. Bu kanıya varılmasının sebebi değer seçme eyleminin modern dönemin koşullarıyla gerçekleşebilmesidir. Çünkü Tanju'nun da belirttiği gibi: Geleneksel dünya da kimlikler ve değerlerle birlikte doğulur, modern dünya da ise bunlar edinilir, daha doğrusu edinilmeye çalışılır. **(Tanju, 2002: 46-48)**.

2.3. Modern Bağlamda Mimaride Süreklilik Modeli

Modern kelime anlamıyla yeni demektir. İlk olarak 5. yüzyılda Latince "*modernus*" olarak anılan modern kelimesi Pagan anlayışından Hıristiyanlığa geçişi tanımlamak için ortaya çıkmıştır. **(Habermas, 1994: 31-32)**. Geçmişten günümüze kadar ortaya çıkmış olan "izm"li kuramsal söylemler, geçmişte izlenilen yollara tepki ve yeni arayışlara açılan kapı niteliği taşıyan kavramlar olarak karşımıza çıkmaktadır. **(Kuban, 2014)**. Bu bağlamda, 19 Yy. da ortaya çıkan Modernizm kavramı, geleneğin karşısında yer alan, yenilikçiliği, ilerlemeyi öngören, her türlü değişimin ilerleme ile olması gerektiğini savunan bir düşünce sistemi olarak tanımlanmaktadır. Devamsızlığı öngören Modernite kavramı ise gelenekten kopuş, dönüşüm ve değişimi kapsar. Modernizm ve Modernleşme kavramlarına indirgenemeyecek olan Modernite çok yönlü bir gerçektir. Geçmişle kesintiyi öngörmesine rağmen, etki ettiği süreçlere bakılınca sürekliliği söz konusu olan bir kavramdır.

Modernitenin özellikle değişimi destekleyen serüvensi tarafına işaret eden Marshall Berman "Katı Olan Her Sey Buharlaşıyor" adlı kitabında 19. ve 20. yüzyıllardaki Modernite tartışmaları arasındaki farkları vurgulamaktadır. **(Berman, 1994)**. Kitaba ismini veren Marx'ın meşhur sözleri, dönemi, her şeyin kendi karşıtına gebe görüldüğü bir çağ olarak açıklarken modernitenin hızlı gelişim ve dönüşümün heyecanını taşıdığını vurgulamaya çalışmıştır. Berman'ın yorumlarından yola çıkarak 19. Yüzyıl'ı Modernite kavramının en yaratıcı şekillerde üretildiğini, taraflı olarak sınırlanmadan bir çok yönüyle tartışıldığını ve günlük hayata nüfuz etmeye başladığını görebilmek mümkündür.

Modernite kavramının açtığı düşünme biçimi ile birlikte toplumsal kurum ve katmanlarda önemli değişimler yaşanmıştır Ancak modernite kavramının uygulama alanları zamanla tekdüze görünüşler sunmaya ve katılaşmaya başlar. Farklı açılımlara kapalı olma ve sınırlı bir tanıma sahip olma durumunun aynı zamanda kavramın farklı koşullarda farklı biçimlerdeki yorumlarla zenginleşme, farklı coğrafyalarda farklı kültürel izleri sürülmesiyle çeşitlenme ve başarılı süreklilikler kurma olanağını zayıflattığı da savunulabilir. Fakat bu yaklaşıma rağmen modernite düşüncesinin görünüşlerinde geçmişin deneyim ve birikimleriyle kurduğu veya kurabileceği olumlu ilişkiler bulmak mümkündür.

Mimarlık alanında süreklilik düşüncesinin karşısında duran ilk mimari hareket 19. Yy. sonu ve 20.Yy. başında ortaya çıkan, Modern Mimarlık Hareketi'dir. Bu hareket doğduğu andan sonra, temsil ettiği geçmişle devamsızlık düşüncesinin tersine bir biçimsel tutuma dönüşmüş ve Uluslar Arası Mimarlık Biçimi adını almıştır. İlkeleri bakımında varlığını bugün sürdürmeyen Modern Mimarlık Hareketi, kuramsal açıdan Birinci Dünya Savaşından günümüze kadar etkilerini hala gördüğümüz devrimsel bir niteliğe sahiptir. Mimaride rasyonel düşüncenin ürünü olduklarını savunan bu akımlar, tasarım sürecinde geçmişin bilgisini kullanmak yerine, yalın ve zaman zaman ekonomik gerekçeler ile teknolojinin imkanlarından yararlanmayı hedefleyen işlevsel yaklaşımlar tercih etmişlerdir. Bauhaus okulu, De Stijl, İşlevselcilik, Strüktüralizm, Konstrüktivizm gibi akımlar Modern Mimarlık Hareketi temsil eden akımlar olmuşlardır.

1900'lerde Adolf Loos ile başlayan rasyonel mimari De Stijl ile devam etmiş, Bauhaus ile doruğuna ulaşmış, 1928 yılında yapılan CIAM toplantısı ile daha da ağırlık kazanan akım olmuştur. (Hasol, 1988). 1928 yılında İsviçre'de toplanan CIAM, De Stijl ile aynı ortak anlayışı uluslar arası boyuta taşımaya çalışmıştır.

1930-1934 ve 1950-1955 yıllarında CIAM'ın eğilimleri mimari ve şehircilik alanında etkili olmuştur. CIAM'ın mimari nitelikleri, mimarinin zaman bağlamında ilgilenmesi gereken tek şey "şimdi"dir ilkesi ile bir binanın, geçmiş veriler üzerine inşa edilmesi yerine, güncel teknolojik, toplumsal, sosyal parametreler dikkate alınarak tasarlanması, ekonomi ile olan ilişkisinden dolayı rasyonalizasyon ve standardizasyon gerekliliğinin ortaya çıkması ve bunun sonucunda tip plan oluşumunun desteklenmesi ile açıklanmaktadır. (Özer, 1982). Bu tutum 20. yy.

başlarında Avrupa'da ortak mimari anlayış olarak etkisini göstermiştir fakat daha sonra belli bir amaca hizmet etmekten çıkmış ve rasyonel kompozisyonlar taklit edilmeye başlanmıştır. Çünkü CIAM kongresinin de etkisi ile La Sarraz bildirisine göre, en verimli üretim yöntemi, rasyonalizm ve standartlaşmadan doğmaktadır. Rasyonalizm ve standartlaşma hem modern mimarlığın (düşünce) hem de yapı endüstrisinin (gerçekleştirme) çalışma yöntemlerini doğrudan etkilemektedir.

"Rasyonalizmin karşıtı tutumlar ise Emprisizm, Romantizm, İrrasyonalizm kavramları ile ifade edilmektedir ve bilgi tartışmalarında sezgilerin, duyguların ve deneyimlerin hesaba katılması gerektiğini ileri süren görüşleri içermektedir."
(Karasözen, 2005: 4)

II. Dünya savaşı sonrası büyük bir kaos dönemi geçiren Avrupa'da hızlı ve ekonomik yapılaşma ihtiyacı doğar. Aynı dönemde Amerika hızlı ve ekonomik bir kentleşme sürecine girmiş ve yapıda, çelik ve camdan oluşan mimari ile Avrupa'nın ilgisini çekmeye başlamıştır **(R. Karasözen, 2005: 25)**. Böylelikle simge ve sembollerden uzak, yalın kütle ve cephe sistemleri ile bütün dünyanın farklı yerlerinde birbirine benzeyen şehirler oluşmaya başlar. Bu durum Rasyonalizmin sorgulamaları başlamasına neden olur ve ilk ciddi sorgulama Team 10 ve Louis Kahn tarafından gerçekleştirilir. **(Dostoğlu, 1996: 143)**. CIAM içinden çıkan Team 10 Modern Mimari'nin yetersiz olduğunu öne sürerek ve Uluslararası Üslup kavramına karşı çıkarak, anıtsal geometrik formlar ve soyut bir sembolizmi benimsemeyi tercih eder.

Rasyonel felsefe bir yandan dogmatizm, seçkincilik, azaltmacılık olarak algılanırken diğer yandan belirsiz, gerçek üstü, akla uygun olarak görülmüştür. Bu durum mimariye 2 türlü yansımıştır. Bunlardan ilki bilimsel ve teknolojik yaklaşım ile "*form fonksiyonu izler*" prensibine dayalı objektivist rasyonalite, bir diğeri, "*yaşam kalitesi*" ve "*form kültürü izler*" anlayışına dayanan yeni mimarlık kavramı ile birlikte dönüşüm sürecindeki rasyonalitedir. **(R. Karasözen, 2005: 29)**. 1960'larda "Yeni Rasyonalizm" kavramı olarak anılan ve "Tendenza" hareketi olarak bilinen mimar ve şehircilerden oluşan bir grup "*mantık*", "*özerklik*", "*analiz*", "*bilim*" ve "*rasyonel mimarlık*" terimlerini kullanmaya başlar. Post-modern Rasyonalizm ile birlikte şehircilik ve şehircilik donatıları üzerine çalışmalar yapılmıştır, bu bağlamda *tarih*, *gelenek*, *anlam*, *biçim*, mimarinin temel kaygıları

olarak ele alınmaya başlamıştır. (R. Karasözen, 2005: 30). Bu yaklaşımda Modernist tutumlardan farklı olarak, tarihsel örneklerdeki morfolojik ilkelerin sürdürülmesi gerektiği savunulmuş, *ritim, düzen, mekan tipolojileri, diziliş, hiyerarşi* gibi genel özellikler tarihsel kent bütününe ve mimari elemanlarla kurulan ilişkinin parçaları olarak yorumlanmaya başlamıştır. (Yücel, 1991: 118).

Neo-Rasyonalizm yani Tendenza hareketi ile mimarlıkta süreklilik bir niyet olarak benimsenir. Tendenza Hareketi temelde, mimarlığın meşruiyetini ve sınırlarını sorgulayan İtalyan öğrenci hareketine karşı mimarlığın özerkliğini savunur. Tendenza hareketi hedeflerinden biri mimarın bireysel tutumlarının önüne geçerek, mimarlığı mimarın keyfi tutumunun aracı olmaktan kurtarmak olmuştur. 1960'ların başı Aldo Rossi, Carlo Aymonino, Massimo Scolari, Vittorio Gregotti, Giorgio Grassi Tendenza hareketinin önde gelen isimleri olmuştur. Kuramlarında ön planda olan *kolektif tavır, gelenek, süreklilik, kent mimarlığı, tipoloji, morfoloji* gibi temalar öncelikli tasarım kriterleri olarak benimsenmiştir. Mimarlıkta öznel tavrın reddi ve geleneğin önemszenmesi ile tipoloji kenti anlamada bir araç olarak kullanılır. Tendenza Hareketi o dönemde, Modernizm sürecinde yaşanan kısır döngüler ve mimaride öz kavramı yoksunluğunun geometri ile giderilmeye çalışılması nedeni ile geçmişin tekrar akıl oyunları ile gündeme getirilmesi gerektiğini savunan yeni bir hareket olmuştur. O dönem yeni nesil rasyonalistlerinden New York Beşlisi (Richard Meier, Jaohn Hejduk, Charles Gwathmey, Peter Eisenman ve Michael Graves) Modernizmin en değerli olanaklarını sorgulamak ve yeniden kullanmak amacı ile takım oluşturmuşlardır. (Özeke, 2001: 146).

Post-Modernizm olarak bilinen ve 1960'lı yıllardan itibaren geleneksel mimariyi tekrar gündeme getiren akımın, katı rasyonalizmde de yumuşama sebep olduğu bilinmektedir. İşlevselciliğe yetersiz bulan ve mimari yeni arayışlar içine sokmaya çalışan Post-Modernizm düşünce serbestliği getirdiği ve geçmişin ilişki kurulması gerektiğini savunması süreklilik sağlama açısından olumlu bir yaklaşım olabilir ancak bu durum uygulamalarda yeterli düzeyde etkisini gösterememiştir ve bugün hala kuramsal açıdan tartışmaya açık bir biçimde varlığını sürdürmektedir. Özellikle Türkiye'de hala geçerliliğini sürdüren ve Post-Modernizmin kavramsal özellikleri ile benzeşen durum, geçmişle dolaylı değil doğrudan ilişki kurma çabalarıdır. Yani geçmişe ait ne varsa bugün için uygun olabilir, seçilebilir ve

uygulanabilir. Fakat Lyotard'ın dediği gibi "her şey uygundur" sloganı mimariyi yüceltmekten ziyade özgünlüğünü yitirmesine neden olacaktır. **(Kuban, 2014: 104)**

Post-Modern mimarlık Modern Mimarlığın reddettiği her şeyi kabul edip, kabul ettiği her şeyi reddetmiştir. Modern Mimari'nin tekdüze, sıkıcı, soyut, sıradan insanla iletişim kurmayan seçkin tavrı olduğu iddiası ile bir tepki hareketi olarak ortaya çıkmıştır **(Karasözen, 2005: 41)**. Endüstrileşme ile gelen hızlı gelişim, tasarımda çeşitliliğe neden olan çoğulcu bir ortam doğurmuştur. Post-Modernist dönemin karakteristiği olan çoğulculuğun (plüralizm), çeşitliliğin ve heterojenliğin önünü açmıştır. **(Karasözen, 2005: 35)**. Ancak 1980'li yıllardan itibaren Post-Modernizmin tüketim kültürünün bir parçası olması saygınlığını yitirmesine neden olmuştur.

1970'li yıllardan itibaren Modernizm geleneği, yerini tamamen çoğulculuğa bırakmış, 1980'lerde farklılaşma tamamen kabul görmüş, otonomi gündeme gelmiş ve bilinçli tasarımın yanı sıra bilinçdışı tasarımında olabileceği kabul edilmiştir. Pamir (1998), bu durumu, Türkiye'de tutum farklılığı değil, parçalanmışlığı, anarşiyi, düzensizliği kabul eden ve bilinç üstü tavrın devamını öngören bir sürece girilmesi olarak yorumlar. Tanyeli, modernleşme süreçlerinin, içinde olduğu toplumun geleneksel kimlik ve aidiyet kavramlarını yok sayar nitelikte gerçekleştiğini savunur, yani Modernleşme olarak tanımlanan değişim, kimlik yapılarını dokunulmaksızın bırakılması olarak anlamlandırıldığını ve bunun çözüm üretmeksizin kaçış yolu aramaya benzediğini ifade eder. **(Tanyeli, 2011)**

Bugün modernleşme adına geçmişten yararlanılması gerekliliği kuramsal açıdan hala tartışılır bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak Modern Mimarlık Hareketinde bile bu yararlanışın karşımıza çıktığını belirtmek gerekir. Geleneksel mimaride, ölçü (oran), birim boyut (modül), ritm gibi nicel uygulama teknikleri, incelenabilir ve devamlılığı sağlanabilir biçimsel kavramlardır. Bu kavramların, gelenekselden yararlanmayı reddeden Modern Mimarlık Hareketinin ilkelerinde de işlevsel oldukları için yer aldıkları görülmektedir. **(Kuban, 2014)**.

Esnek değerler taşıyan, değişimi ve dönüşümü beraberinde getiren hem geçmişte hem de günümüzde hala uygulanabilir olan kavramlar, geçmişin modern mimari oluşumunda etkin olabileceğini kanıtlar niteliktedir. Bir yapının hem insan ile

hem çevresi ile hem de kendisi ile uyum sağlanması için belirli oranlarla kurgulanmış olması gerekmektedir. **Oran**, soyut bir kavramdır ve nicel değerleri sadece tasarlanan tarafından belirlenir ancak oluşturduğu algı ile tüm çevreyi ve insanı doğrudan etkileyecektir. Bu yüzden ölçü ve oran sürekliliği sağlayıcı bir faktör olarak kabul edilmelidir. **Modül**, belirli bir oranın sağlanmasında ve genel olarak mekanın boyutlarını tanımlamada yüzyıllardır uygulanan formülize yöntemidir. Ayrıca Modern mimarinin de tasarım aracı olarak karşımıza çıkmaktadır. **Ritm**, mimari yapı öğelerinin tekrarı ile oluşur ve devamlılık, yinelenme hissinin algılanmasını sağlar, diğer biçimsel kavramlar gibi bilinçli olarak uygulanmaktadır ve zaman-mekan sürekliliğinin sağlanmasında oldukça etkilidir.

Sonuç olarak, uluslararası iletişimin artması, tüketim malzemelerinin aynışması, teknolojik gelişmeler, standardizasyon yapı tasarımında ve üretimde küreselleşmeyi desteklemiştir. Oysa mimarinin ürettiği anlam kavramı, tüm bu aynışmaya cephe alır ve yerelliğın insan için daha yaşanılır olduğunu savunur. Günümüzde mimariyi anlamlı kılmak, işlevsel, sürdürülebilir ve akılcı yöntemleri geliştirmek modern bir mimarlık anlayışının geliştirilmesini sağlayacaktır. Bunu sağlayabilmek için süreklilikleri izlemek bir yöntem olarak belirlenebilir. Sürekliliğın izlenebilmesi, süreklilik kurucu parametrelerin tespit edilmesi ve aracı olarak kullanılması ile mümkün olur. Geçmişe ait yukarıda söz edilen biçimsel kavramlar, gelenekselin oluşumunda etkili olan bağlamsal davranışlar, bugünün teknolojisi, ihtiyaçları, ekonomik ve sosyal koşullar altında ele alındığı zaman modern anlamda süreklilik sağlamak mümkün olabilir.

3. ÇAĞDAŞ MİMARİ TASARIMDA SÜREKLİLİK KURUCU PARAMETRELER

3.1. Mimarlıkta Süreklilik Modeli Tanımı

Zaman, değişimi kavratın tek şeydir. Tasarım sürecinde zaman değişkeni ile birlikte ele alınan mimarlık, şu an, geçmiş ve gelecek göz önünde bulundurularak çözümlenir. Zamanın kavraması değişimin kavranmasıdır. Mimarlık, kendi başına bir süreçtir ve bu yüzden zamanı yansıtan eylem olmaktadır. Güney'e göre (2003) mimaride zamanın kavranış biçimleri üç model üzerinden incelenir: Mimaride eş zamanlılık modeli, mimaride süreklilik modeli, mimaride sıçramalı süreklilik modeli. Süreklilik modeli, zamanın akışını inceleyen ve devamlılığı öngören sistemlerin modelidir.

Tasarımda geçmişini tekrar etmek isteyen mimaride eşzamanlılık modeli ile geçmişin mimari özlerini devam ettirmek isteyen süreklilik modelleri birbirinden farklıdır. Mimaride geçmişini tekrar etme, zaman kavramının değişime engel olmasını önlemek adına tercih edilir ve mimari stiller, klasisizm, seçmecilik, post-modernizm, modernizm, bölgeselcilik ve ütopyalar gibi kavramlar ile kapalı sistemler oluşturulur. Bu sebeple eşzamanlılık modelinde an'ın tüm zamanlara eşit uzaklıkta olduğu kabul edilir ancak Mimarlıkta Süreklilik Modeli, mimarinin özüne ait kavramların sürekliliğinin sağlanması anlamına gelir.

Mimarlıkta Süreklilik Modelinde zamanın değişim yönü doğrusaldır ve gelişim türü ise evrimseldir. İki tür süreklilik modelinden biri olan geleneksel süreklilik modeli geçmişten gelen ve hala geçerli olan faaliyetleri ve nesnelerin üretim süreçlerini kapsar. Geleneksel mimari oldukça yavaş değişir bu yüzden sürekliliği uzun bir doğrusal sürece yayılır. Yavaş değişimin nedeni geleneğin topluma sunduğu güven duygusudur.

Modern Mimarlıkta Süreklilik Modeli ise, niyet edilmiş bilinçli bir seçimi işaretler. Günümüzde ve çağdaş mimaride bir süreklilik modelinden bahsetmek geçmişin ara buluculuğu yoluyla yeninin bulunmasından bahsetmek demektir.

Mimaride Süreklilik Modelinde tasarım problemi çözmek için hataları tekrarlamamak ve başarılı uygulamaların nereden geldiğini bilmek önemlidir. Ancak sadece başarılı örnekler incelemek değil başarısızlığın kaynağını çözmekte tasarım sürecinde yanlış yolda gitmeyi önleyecektir. Başarılı olanın ne olduğu anlayabilmek için iki şey gereklidir: Birincisi tasarım problemini çözmek için neye ihtiyaç olduğunu tespit etmektir. Yani problemler dahilinde izlenen yolu tahlil etmek ve sonuçlarını öngörmek gerekmektedir. Bu tespitler ileriye dönük sorunlarında cevaplarını bulmaya yardımcı olacaktır. Kullanım sonrası değerlendirmelerde, süreci ve uygulamayı tahlil etmeye ve öğrenilebilir problem-sonuç sentezi ortaya koymaya yarayacaktır. İkinci olarak problemleri çözmek için tasarımın neye ihtiyacı olduğunu bilmek ve çevre-davranış ilişkilerinde iyi bir çevre oluşturabilmek için "daha iyi"nin tespitinin yapmak gerekmektedir (**Rapoport, 2004: 9**). Mimarlıkta Süreklilik modeli parametreleri, Çağdaş bir Mimari tasarım gerçekleştirme adına tasarım sürecine yön veren kavramlar bütünüdür. Parametreler, geçmişin verilerini kapsadığı gibi kendi içinde süreklilik taşıyan değişen, gelişen ve çeşitlenen kavram ve yöntemleri kapsamaktadır.

3.1.1. Süreklilik Modelinde Biçim ve Öz İlişkisi

Süreklilik "sıfır" hafıza olmayan, arketipe ihtiyaç duyan ve gösterge üzerinden kendini ifade eden öncül bir kavramdır. Mimaride süreklilik, gösterilen (öz) ve gösteren (biçim) birliğinden oluşan göstergeler izlenerek tespit edilebilir.

Süreklilik modelinde gösteren, yani biçim gözlem ile izlenebilen, gösterilen ile bağlantı kurabildiği gibi tamamen bağımsız olarak kendini ifade edebilen bir kavramdır. Mimaride süreklilik sağlama amacı ile tasarım yapan bir mimar, gösteren üzerinde yansıtmak istediği geçmişi taklit ederek doğrudan veya akılcı izleri taşıyarak dolaylı yoldan gerçekleştirmeyi tercih edebilir. Ancak biçim ile yansıtılan şeyi anlamlandırmak, çıplak gözle ve tarihsel sınıflandırma ile yapılırsa eş zamanlılık tercih edilmiş olur ve süreklilik kavramının sahip olduğu sürekli değişim olgusu gerçekleştirilemez. Süreklilik sağlarken biçimin tavrı, bireye algısal olarak ait olduğu veya tanımladığı şeyi yansıtmak olmalıdır bu da öz ilişkisi kurması gerektiği anlamına gelir.

"Biçimden öze doğru gidildiğinde özün varlığı bir sır olarak kalmaktadır. Değişmeyen özlerin ortaya çıkarılması ya da öz'ün ne olduğunun tespit edilmesi için amaçsallık gereklidir. Bu amaçsallık süreklilik talebidir ve süreklilik hatırlanma yani bellek ile ilgilidir." (Güney, 2003: 31).

Mimarinin özü, biçime göre daha karmaşık normlardan oluşmaktadır. Mimari süreklilik modelinde gösterilen olarak ifade ettiğimiz öz, biçim tarafından aktarılan soyut tasarım kavramıdır. Bu durum soyut kavramların bilindik biçimlerle eşleşmesi anlamına gelmez. Mimarlıkta yaratıcılık özün veya özlerin zengin bir biçim repertuarı ile çeşitlenmesinden doğar. Öz olarak belirlenen soyut kavramlar, toplumsal değerler olduğu zaman, amaç tanıdıklık ilişkisinin kurulması olur. Cansever'e göre; mekan organizasyonunda, barınak, ev ve işyerlerine olan talep, belirli bir yer ve zaman şartlarına göre formüle edilmiş belirli bir toplumun, belirli bir kullanıcı talepler grubunun, kendine özgü ekonomik şartları altında gelişerek nihai formuna kavuşmuştur. (Cansever, 2009: 18).

Toplumun şekillenmesinde etken olan unsurlar, tasarım sürecinde dikkate alınırlarsa, mekana tanıdıklık sağlamanın yanı sıra algıda seçicilik oluşmasına neden olacaktırlar. Süreklilik talebinin doğru karşılanması toplumsal normların doğru algılanmasına ve dolaylı yoldan kimlik ve aidiyet kavramlarının gelişmesine yardımcı olacaktır. Örneğin; ailenin yapısında, çocukların eğitimi, kültürel amaçlar, ve toplumsal ahlak ilkeleri, ailenin evinin planimetrik organizasyonuna yansiyabilir. (Cansever, 2009). Aynı şekilde bir öğrenci evi veya bir bekar evi incelenecek olursa, donatıların yerleşiminde bile günlük yaşantıya ve işlevselliğe dair değişimler gözlemlenebilecektir. Toplumun inançları, kültürleri, hayata bakış açıları, ekonomik yeterlilikleri; barınma ihtiyacını sağlamak üzere seçtikleri eve, evde uyguladıkları değişikliklere, evin bulunduğu semte ve hatta şehir seçimine kadar etki edecek unsurlardır. Bağlamsal bir yaklaşımda kültür, davranış örüntüleri birincil parametreler seçilebilir ve Mimarlıkta Süreklilik Modeli bu kavramlar üzerine kurulabilir.

Biçimlerin insanoğlunun ruhsal refahını etkilediği ve çevrenin biçimlenmesinin insanlığın gelişmesinde önemli bir faktör olduğu, bilimsel açıdan kanıtlanmıştır.(Gieselman, 1996: 16). Biçimler toplumsal etkilerden ve kültürden yansır. Biçimler, semboller, cephe kurguları, toplumsal belleği kuran en temel göstergelerdir. Tüm mimari akımlar kendi anlamlarını, anlayışlarını ifade etmek üzere tasarım sürecinde, biçimde değişiklik yapma ve bu yolla farklılık oluşturma

eğiliminde olmuşlardır. Mimarlar, Sanat Tarihçileri, Arkeologlar vb. herhangi yapının hangi döneme ait olduğunu yine biçimsel özelliklerden yola çıkarak tespit ederler. Çünkü biçim, yapının toplumdaki yeri, önemi, kültürü, dönemi, akımı, hakkında semboller, anlamlar ve ifadeler ile yüklüdür.

Biçimi devam ettirme arzusu, taşıdığı anlamı devam ettirme arzusundan kaynaklanabilir. Ancak eski ile yeni olanın ayrımını yapmak ve eskiyi değerli kılmak adına, eskinin biçimsel özelliklerini aynen kopya etmek sürekliliği değil, tekrarı doğurur. Tekrar, Klasisizm'de olduğu gibi en doğru olanın o olduğu kanısına varmaktır. Oysa süreklilik zincirleme gelişen, sürekli değişen ve evrilen bir tutum olmalıdır. Tasarım bulunduğu çevreye yabancılaşmadan yeni şeyler söyleyebilmelidir. Süreklilik modelinde yeni söylemler üretmek ve geliştirmek için değişen ve gelişen ihtiyaçları tasarımlara yansıtmak, bağlamsal nitelikleri değerlendirmek, tüm bunları geçmişin farkındalığında, geçmişin öğreticiliğinde gerçekleşebilir.

Mimari özlerin aynı ve tekrar eden biçimler ile aktarılması biçimsel tekrarlara neden olur. Eklektik yaklaşımlar tekrar eden biçimler ve biçimleştirilmiş özlerdir. Özün biçime mahkum olmadan sürdürülebilmesi yine onu tekrar etmeyen ama yeniden doğmuş olan farklı biçimlerin içine sıkıştırır. Modern anlamda tip ve tipoloji çalışmaları soyutlama ve analiz yöntemi olup süreklilik yapılarında özü açığa çıkarmayı sağlar. Dolayısı ile sürekli evrilmekte olan biçim ve altında yatan öz, Mimarlıkta Süreklilik Modeli parametreleri ile açığa çıkarılmayı beklemektedir.

Sürekliliklerin veya kesintilerin en kolay izlenebildiği mimari mekan konuttur. Konut, bireyin ve ailenin sosyo-kültüre yapısı, gelir durumu, ailenin değer yargıları, toplumsal yaşantıda oynadığı rol, hane halkı büyüklüğü, davranış zenginliği ve kimlik kanıtlama mekanizmaları ile ilişkili olan yapı türüdür. **(Karagülle, 2009)**. Gür, (2000) konut tasarımının başarısının doğru yerde, doğru zamanda, doğru insan için doğru örgütlenmeden oluşması gerektiğini söyler. Tasarım sürecine ışık tutması için, tüm bu doğruları bulma adına geçmişte yapılan mimari konut uygulamalarının, m-süreklilik modeli parametreleri kapsamında araştırılması gerekir. Gür'e göre, konut araştırmalarında uygulanması gereken teknikler, Sentaktik Analiz, Öteleme Yaklaşımı, Bağlılaşım Yaklaşımı ve Otobiyografik yaklaşım olarak tanımlanır. Bu teknikler konutun biçimsel niteliklerinin nedenselliğini ortaya çıkarmaya dolayısıyla

özleri keşfetmeye yarayacaktır. Sentaktik Analiz; Gamma analizi olarak bilinen geçirgenlik örüntüsüdür. Konutun odalarını ve davranış konumlarını olarak değerlendiren yöntem, Hillier ile Hanson tarafından 1984 yılında sentaktik mekan analizi yöntemi olarak önerilir. Öteleme Yaklaşımı; konuta ait davranış konumlarının, konutların girişine göre sıralanışı ile grafik oluşturularak konutun sentatik analizine gerek kalmadan önerilen yöntemdir. Bağlılaşım yaklaşımı; İngiliz antropolog Tylor'ın 1888 de önerdiği kültürel kurumları karşılaştırmak üzere önerilen tutarlılık yöntemidir. Otobiyografik yaklaşım ise sosyoloji başta olmak üzere psikoloji, mimarlık ve sanat dallarında da kullanılan biyografilere dayalı araştırma yöntemi olarak tanımlanır. Bu yaklaşıma dair kentsel çalışmalara Kevin Lynch örnek olarak gösterilebilir. (Gür, 2000). Dolayısı ile mekanın, konutun biçim ve özüne dair anlamların insan davranışları ile bağlantılı olduğu sonucuna varılabilir. Biçim ve öz arasındaki ilişkiyi belirlemede ve özleri açığa çıkarmada insan davranışlarının incelenmesi Mimaride Süreklilik Modeli parametrelerinden yalnızca biridir.

3.1.1.2. Süreklilik Modelinde Mekan: Tip ve Tipoloji

Mimarinin sahip olduğu esasların ortaya çıkarılması ve somutlaştırılması için uygulanması gereken yöntem tipoloji çalışmalarıdır. Tipoloji, özü soyut ve yalın bir kavram haline dönüştürür ve böylece kullanım alanını genişletir. Tip ise bir çözümleme ve indirgeme sürecidir, mantıksal bir işlemdir ve biçim ile ilgili sorunları değerlendirmeden önce anlaşılmalı olması gerekir (Rossi, 2006: 21).

Mimari özler, mekansal kurguda tipoloji çalışmaları ile somutlaştırılırken, toplumsal ve evrensel özlerinde uygulamada referans alınması gerekmektedir. Evrensel, toplumsal ve bireysel özler mimarinin özsel gerçekliklerini oluşturur ve tasarım sürecine bir uygulama aracı olarak yansıtılabilir. Mimarlıkta Süreklilik Modelinin araçsal niteliğe sahip unsuru tipoloji çalışmalarıdır ve tipolojik soyutlama öz'e ulaşmada etkin bir yöntemdir. Toplumun duyarlılıkları göz önünde bulundurulursa Mimar'ın tasarım sürecinde tüm kriterleri göz önünde bulundurarak bir üslup belirlemesi gerekebilir. Üslup, her tür pratiğin ve bütün pratik ve davranış alanlarındaki her türlü kararın biçim ifadesidir. Genel ifadesi ile üslup, gerçekliğin iki organize edici ilkesi olan bir zaman ve mekan anlayışıdır. (Cansever, 2009: 22).

Mekanın bütünlüğü üslubun en değerli kuralıdır. Üslupta bir diğer kural ise bütünlük ile birey arasındaki ilişki gibi bütüncül mekan anlayışının benimsenmesidir.

Modern mimaride bilinçli bir seçim olan süreklilik modeli tipoloji çalışmaları ile şekillenmektedir. Tip ve tipoloji kavramları tasarım yöntemi olarak, mimarlığın geçmişten günümüze ulaşan biçim şemalarını, mekan kurgularını ve bu kurguların içinde saklı olan özleri, yapısalcı bir yöntemle çözümleyen bilgi alanıdır. Tipoloji çalışmaları ile ulaşılması hedeflenen şey, biçimde açık olarak anlaşılamayan toplumsal özün bulunması ve yeni bir sürecin bu özlerin sürekliliği içinde üretilmesidir. Süreklilik, özlerin aynı kalarak biçimsel özelliklerin yeniden tasarlanması ile sağlandığında, yapı tasarımında geçmişin tekrarı ve taklidi önlenmiş olur.

Özlerin referansı ile tasarım problemine çözüm aranması çağdaş mimari oluşuma olumlu katkı sağlayacaktır. An'ı kavramak geçmiş kavramakla ilişkilidir çünkü bize zamanı kavratın şey geçmiştir, gelecek ise varlığından geçmiş kadar emin olduğumuz şeydir. Ancak anı değerli kılan gelecek değil, geçmiş ve geçmişe ait özlere. Bu yüzden mimari tasarım sürecinde süreklilik kavramı geçmişe körü körüne bağlanmak demek değil, aksine geçmiş yeni olan için referans almaktır. **(Güney, 2003)**. Tasarım problematiğine süreklilik talebi ile çağdaş çözüm üretilebilir.

Argan, genel anlamda tasarım sürecinde kullanılmaya ve bu süreçte birbirinden farklı eserler üretilebilmeyi uygun bir araç tip ile sağlanabileceğini, tipin doğurgan olduğunu ve yaratıcı sürecin tipolojik ve buluşçu yanının süreklilik arz ettiğini belirtir. **(Aktaran: Bingöl, 2007)**.

Vidler'e göre yeni tip anlayışı biçimin ve tarihin sürekliliğini vurgulama arzusundan doğmuştur. Antony Vidler 18.yy ile başlayan günümüze kadar mimarlıkta kullanılan tip kavramının farklı gerekçeler ile üç farklı döneme yayıldığını savunur. Birinci Tipoloji (Aydınlanma Dönemi) Aydınlanma Dönemi Doğa İdealinde kullanılan tipoloji. İkinci Tipoloji (20.yy Başı Modern Hareket) Modernizm Dönemi Endüstriyel Üretim düzeyinde kullanılan tipoloji. Üçüncü Tipoloji (20. yy İkinci Yarısı Neo-Rasyonalistler) Post-Modernizm arifesinde kentte uygulanan tipoloji. **(Bingöl, 2007)**.

Mimari ve mekan doğadan adı konmamış olsa bile tip kavramının sunduğu öğretilerden yararlanır. Doğa ile bütünleşen ve onu referans alan öncelikli mimari tutum örneklerine Japon kültüründe rastlanmaktadır. Japon mimarisinde modern uygulamaların farklı olduğu hissi uyansa da, aynı temel öğretilerden ve aynı tipten doğmuş olma ihtimalleri vardır. Birçok farklı görüntünün arkasında aynı tip olabilir. Tip her zaman göze görünenden, kelimelerle anlatılandan fazlası ve tabii ki eksisidir. Görüntü tipi tüketemez. Mimesis görüntüyü değil özü yani temek prensibi tekrarlar. Görüntü kopya edilebilir. Mimesis kopya etmekle ilgilenmez. Onun aradığı süreklilik görüntü değil, ilk prensibin tekrarı üzerine kuruludur. **(Bingöl, 2007: 32)**

18.Yy. da tip kavramını ilk kez kullanan Quincy'ye göre tipin üç özelliği soyut, tarihsel ve evrim ile ilişkili oluşudur. **(Aktaran: Bingöl, 2007)**. Tip aracılığı tasarımcının birbirine benzemeyen farklı yapıtlar oluşturabileceği nesnedir. Tip tek ve özgün nesneye ait kalıcılığı ifade eder. Tip eğer bir karakter olarak tanımlanırsa,

"Her türde mimari yapıt, kendine özgü bir iz taşımaktadır. Bu iz genel biçimini belirleyen ve yapının ne için üretildiğini ifade eden karakteri oluşturur." **(Aktaran: Bingöl, 2007)**.

Quincy'ye göre "Tip" sözcüğü, sureti çıkarılan ya da kusursuzca taklit edilen şeyin imgesinden çok, model için bir kural oluşturması gereken öge fikrini temsil eder. Tipolojinin, modelden farklı, olmasının nedeni, model'in olduğu gibi tekrarlanması gereken bir nesne oluşundandır. Modelde her şey kesin ve verilidir; tipte ise her şey az çok belirsizdir. **(Rossi, 2006: 20)**. Böylece tiplerin taklidi, modelden farklı olarak, duyguları ve ruhun tanıyacağı imgeleri oluşturabileceğini sonucuna varılmaktadır.

Modern Mimarlık Hareketi ile birlikte *tip* kavramı tasarım sürecinde yaratıcılığa engel olarak görülmüştür. Tasarım sürecinde yaratıcılığa engel olan tip, 20. yy ilk yarısında biçim ve üslup geleneği temsil etmektedir, bu yüzden reddedilmesi gerekir, çünkü ancak gelenek ile olan bağlar kopar ise yeni bir sanatsal hareketin ortaya çıkacağına inanılır. Ancak Modern Mimarlık Hareketi bir süre sonra kendi tip ve tipolojilerini üretmeye başlar bu kavramları soyutlamadan gerçekliğe dönüşür ve tip anlayışının evrildiği dört tezden söz edilebilir. Tip ve standartlaşma benzerliği kuran Deutscher Werkbund, tip'in düzen geliştirme aracı olarak görür bu yüzden tip ve biçim yakın ilişkilidir. **(Bingöl, 2007)**. *Objet-Type* anlayışı ile Le Corbusier, tip'in seri üretim mantığı ile kusursuz bir standart üretme çabası olduğunu

düşünür. Tip: Mobilya-Mimarlık. Bu bağlamda binalar artık ekonomik ölçütlere göre insan gereksinimlerini karşılayan ve biçimlendiren makineler olacaktır. **(Bingöl, 2007: 60)**.

Le Corbusier, tipolojiyi "akılcı ilkelere göre yeni tiplerin yaratılması" olarak tanımlamaktadır. **(Bingöl, 2007)**. Tipe karşı serbest mekan anlayışını geliştiren Mies Van Der Rohe, modern hareketin seri üretime yönelik tutumuna karşın özgün mekansal nesne üretme çabası ile çeliştiği söylenebilir. Ancak modern anlayışın mimarları tipin reddedilmesinde uzlaşmışlardır. Bernard Leupen işlevselci yaklaşımında biçimde ve işlevine göre binaları sınıflandırmak ve tip'in model olarak tekrarlanması yani Tip Plan oluşumunda önemli rol oynar. **(Bingöl, 2007)**. Neo-Rasyonalist Hareket ile endüstri devrimi sonrası modernleşme süreci toplumda ve kentlerde, barınma kültürlerinde büyük değişimlere neden olur. Endüstrileşmenin etkisi ile modernleşme II.Dünya Savaşı toplu konut pratiği ve kentsel biçim değişiminde dönüm noktasıdır. Modern hareket hümanist boyutundan ayrılarak, politik, ekonomik güçlerin elinde olan mekanizmaya dönüşür. Savaş sonrası birbirinin aynı çok katlı toplu konutlar inşa edilir. İtalya'da 60'lı yıllardan itibaren anlamını yitiren ve tamamen gayrimenkul anlayışına dönüşen süreçle birlikte tip kavramı yeniden gündeme gelir. **(Bingöl, 2007)**. Bunun yanında Bruno Zevi, tipolojinin değişimi reddeden ve neredeyse otomatik tekrarı vurgulayan "donmuş bir mekanizma" olduğunu savunmaktadır **(Zevi, 1993)**. Ancak tipler yeni tiplerin üretilmesine referans olabiliyorsa tipoloji donmuş bir mekanizma olarak kalmayacaktır.

Muratori mimarlığın tekrar sahip olduğu konuma gelebilmesi için yeniden üretim esnasında tarihsel yasalarının kavranmasının ve açığa çıkarılmasının gerekli olduğunu düşünür. **(Panerai, 1979)**. Bu ancak tip ve tipoloji çalışmaları ile mümkündür. Ernesto N. Rogers, tipin gelenekselci bir yaklaşım olduğunu düşünür. Casabella Continuita dergisinin yöneticiliğini üstlenen Rogers, Tendenza hareketinin oluşumuna katkı sağlamıştır,ve süreklilik teması, Rogers tarafından geliştirilen bir kavramdır. "tarih bilinci" ve "geleneğe karşı sorumluluk" anlamlarını içerir. **(Bingöl, 2007)**. Süreklilik (Continuita) üzerine yapılan tartışmalar sonucu ortaya çıkan ve birbiri ile bağlantılı olan üç kavram "Tarih", "Bağlam", "Tip" dir. 1970-80'lerde bu iç söylem, mimari söylemin kilit terimleri haline gelir. **(Forty, 2000)**.

Mimar tip seçimi ile birlikte toplum ile arasında kaçınılmaz olarak bağlar kurar. "Muğlak ve Tanımlanmışlık" olan tipi dönüştürür ve yapının bağlamla tutarlı bir ilişki kurmasını sağlar. Diğer bir deyişle tip kavramı aracılığı ile mimar, tasarım sürecini yöntem bilimsel yaklaşımın talep ettiğinden oldukça farklı bir yol ile gerçekleşmesine olanak veren bir araç edinmiştir. Rogers, tip ile sağlanan bu bağın, gelenek ile ilişki kurduğu için gerçek anlamda modern olduğunu düşünür. **(Bingöl, 2007)**. Modern olan esasında içinde geçmişini barındıran onun dönüşmüş ve ona benzemeyen halidir, çünkü geçmişinden referans alan bugünü daha yetkin bir tavırla tasarlayacaktır.

Carlo Aymonino ve Aldo Rossi operasyonel bir yaklaşım ile tip kavramını değerlendirir. Casabella Continuita, çevresinde çalışan mimarlar, Aldo Rossi, Carlo Aymonino, Giorgio Grassi tip ve tipoloji ile ilişkili tasarıma yönelik bakış açılarını Muratori ve Rogers gibi kendilerinden bir önceki kuşağın görüşleri üzerinde geliştirirler. **(Bingöl, 2007)**. Daha sistematik ve uygulamaya yönelik, bilimsel zemine oturmuş bir anlayış geliştirirler. Aymonino, Muratori'nin geliştirdiği kentsel biçim, tip ve büyüme kavramları üzerinde başka kentler üzerinde deneysel çalışmalar yaparak çözümlenmeyi sistemleştirmeye çalışır. Çağdaş ve modern kentin oluşumunu ayrı bir yapılar bütünü olarak gözlemlemiştir. **(Panerai, 1979)**. Aymonino mimari tasarıma yönelik tanımlamaya çalıştığı bilimsel yöntem için üç temel aşama belirlemiştir. Bunlar; tarihsel (gözlem) araştırma, tanımlama ve taksonomi (tıplaştırma), bu sayede kent bir bütün olarak görüp bir kentsel biçim geliştirme girişiminde bulunur. **(Turan, 1995)**.

Rossi, tipolojiyi kentsel analiz metodu olarak görmüştür, mimarlık için genel bir kuramın kurucusudur. Rossi 60'lı yılların sonunda Quincy'nin kuramı üzerinden Muratori'nin morfolojik yaklaşımı ile Rogers'ın gelenekselci yaklaşımını birleştirir. **(Moneo, 1998)**. Rossi'ye göre mimari biçimin mantığı, belleğin ve usun bir arada olması üzerine kurulu tip tanımında bulunmaktadır. **(Rossi, 2006)**. Tip biçimlerin içsel varlığını korur ve tanımlar. Rossi'ye göre bina biçimlerinin ve sokak örüntülerinin kentlerin tarihleri boyunca varlığını sürdürmeleri tipin kanıtıdır. Rossi için, tiplerden kentsel yapıya giden analogik süreçte, bina tipleri "kollektif bellek"ten süzülerek analogi yoluyla yeni kentsel yapılara bir başlangıç oluştururlar. Bu süreç kentin eş zamanlı sürekliliğinin temsiliyetidir. **(Korkmaz, 2002)**

Tipoloji 20 Yy. son çeyreğinde neyi ürettiğimizi tanımlamamıza yardımcı olmuştur. Tipoloji kısaca bireyselleştirme, sınıflandırma veya indirgeme olarak tanımlanabilir. Rossi, 60'ların İtalyan mimarisi için, Modernizm, mimarlığı anlamdan yoksun kılmasıdır der ve çözümün tip kavramında olduğunu savunur. Tip gerçeklikte yoktur soyutlamadır. **(Rossi, 2006: 21).**

Yeni tiplerin keşfi ve mevcut tiplerin derlenmesi o dönem İtalyan mimarlarının kaygılarından. Dolayısıyla tip geçmişin referans alınması ile fikir inşa etme durumudur. Süreklilik daha çok anlam sorunu üzerinde yoğunlaşan ve kültürel açıdan mimarlığın okunabilir ve anlaşılabilir olmasını sağlamak için tip kavramına ihtiyaç duyar.

Tip ve tipoloji dolaylı yoldan işlevle saklanmış olabilir. Kültürel tutumların sunduğu yaşam biçimi içine yerleşmiş olabilir, yerellik duygusu ile kurgulanmış olabilir, öz kavramı ile doğrudan bağlantılı olduğu için öz gibi saklı ve sır doludur ve açığa çıkarılmayı bekler. Bu yüzden tasarım sürecinde ve uygulamada izlenmesi gereken yöntemler olmalıdır. Geçmişe ait işlevlere hitap eden yapılar sadece tipolojik veriler ile açıklanamaz. Bu yapıların topluma ve bulunduğu zamana hitap ettiği unutulmamalıdır. Varlıklarının ve kalıcılıklarının geçmişi temsil etmesi bundan dolayıdır. Bugün hala kullanılıyorsa ve farklı işlevlere hizmet ediyorsa, bugüne kadar içinde bulunduğu her koşul göz önüne alınarak incelenmelidir.

"Şehrin biçimi, her zaman şehrin belirli bir zamanının biçimidir. Ama şehrin oluşumunda birçok zaman vardır ve şehir, çehresini insan ömrü kadar kısa bir süre içinde bile değiştirebilir, başlangıçtaki referansları kaybolup gidebilir" **(Rossi, 2006: 46).**

Referansların varlığının keşfedilmesi ise tip ve tipoloji çalışmaları ile sürdürülebilir.

3.1.2. Süreklilik Modeli ve Bağlam

Herhangi bir olguda olaylar, durumlar, ilişkiler örgüsü veya bağlantısı, bağlam olarak tanımlanır **(Türk Dil Kurumu)**. Bağlam, bilginin ve tasarımın kaynağı ve gerekçesi olarak görülmüştür. 20. yüzyılda bilgiyi nesnel, evrensel, kesin olan olarak tanımlayan konvansiyonel yaklaşımlar ile güçlenmiştir. Bu yaklaşımlara getirilen eleştiriler, yüzyılın ikinci yarısında eşzamanlı olarak ortaya çıkmıştır. Bugün bilginin meşruluk kazanabilmesinin ve yeni müdahalelerin isabetli bir şekilde sonuçlanması

için bağlam ile bağımlı, değişken ve özgül bilginin üretilmesi üzerine yoğunlaşmak gerektirmektedir. (Serim, 2007). Tekleşen modernizm, bağlamdan uzaklaşıp coğrafyalara ve yerel kültüre özgü bir göndermede bulunamayarak aynı tekdüzelikte varlığını devam ettirmiştir. Doğanın hızlı tüketimi bu süreç içinde hızlı bir şekilde kentleşme ve mimarlık üzerinden yapılmıştır. Hemen hemen her toplumda evrensel anlamda alınan en ciddi kararlar doğrudan mimarlığı etkilemiş ve şekillenmesine neden olmuştur. Mimarlık bir "yapma, inşa etme" edimi olarak özellikle Rönesans'tan itibaren kendine bu "yaratma" eyleminde bir meşru zemin oluşturmak ister. Yaptığı işi 'anamlı kılmak' arzusu onun bugüne uzanan tasarım ve inşa süreçlerinin en önemli parçasını oluşturur.

Mimarlığın "yaratma" eylemi bir akılcılık alanı ile akıl dışılık alanının arasında bir noktada ortaya çıkar. Mimarlığın söylemsel alanına ait olan ve inşa edilen yapının ve tasarım sürecinin kavramsal açıklamaları, bu akılcılıkla açıklanamayan alanın bir ürünüdür. Akıl dışılığın yoluyla üretilenler bir nedenselliği içlerinde barındırmazlar. Böylece tasarım sürecinde oluşturulan düşünsel arka plan, mimarlık ortamında yaratılan entelektüel alan mimarlar için 'akılcılıkla tartışılmayan' bir meşru zemin oluşturur. Bu meşru alan kavram, biçim ve bağlamı birbirine bağlar.

Bağlam fiziksel ve toplumsal çevrede tasarım sürecinde araçsal nitelikte bileşenlere sahiptir. Binanın bağlamsal nitelik taşıyabilmesi için bağlam parametrelerinden yararlanılarak üretilmiş olması gerekir. Çağdaş mimari tasarımda sürekliliği sağlama adına geçmişten yararlanmak gerektiği öngörülürken, süreklilik parametrelerinden biri olan bağlamsalcı yaklaşım bir yöntem olabilir. Bugün bağlam, çağdaş mimari tasarımın gerekliliği haline gelmiş durumdadır ve tasarım sürecinde fiziksel ve toplumsal etkilerden akılcı biçimde yararlanılırsa sağlanmış olur. Günümüzde fiziksel ve toplumsal çevreye bağlı olan mimari, sürekliliği olan mimaridir. Tasarım sürecinde çevresel etkileri göz önüne alarak, morfolojik bağlam bileşenlerini iyi tanımlamak gerekir. Anlamsal düzeyde bağlam ise birçok bileşeni özünde barındırır. Tasarıma anlamsal ve kavramsal açıdan bakmak için toplumun şu anını ve geçmişini iyi değerlendirmek gerekir. Bağlam tüm bileşenleri uygulanması gereken bir olgu değildir. Tasarımda süreklilik her şeyden önce tercih edilen bir tutumdur ve süreklilik arayışını karşılayabilmek için bağlam bileşenlerinin sürece katkı sağlamasına izin verilmelidir.

BAĞLAM		
FİZİKSEL ÇEVRE (Morfolojik)		TOPLUMSAL ÇEVRE (Anlamsal)
DOĞAL ÇEVRE	YAPAY (YAPILI) ÇEVRE	Kültür
Arazi Örtüsü	Yapılar	Yaşam
Arazi Yapısı (Topografya)	Yollar, Köprüler	Kurallar- Kanunlar
İklim -Yönlenme (Güneş, Gün Işığı, Rüzgar, Isı, Nem)	Gürültü	Anlam ve Kavram
Flora	Flora	
Fauna	Su	
Su		
Manzara		

Tablo.2. Bağlam Çevre bileşenleri

Mimari tasarımda tercih edilen Bağlamsalcılık yöntemi, yer ve zamana bağlı bir süreklilik modelidir. Bağlamsalcılık günümüzde sürdürülebilirlik kavramı ile anılmaktadır, bu nedenle bağlamsal yaklaşımların sürdürülebilir mimarlığa bağlanması, sürekliliğin sağlanmasını beraberinde getirecektir. Bağlam, tasarımın yer (yer kavramı: fiziksel coğrafya dışında kültürel coğrafyayı da kapsar) ile olan ilişkisinin süreklilik kazanmasını destekler ve yapıyı yerleştirir. Bölgeye ait tasarlanan yapı, evrensel değil özgün olma niteliği kazanmış olur. Değişimi hızının düşük olduğu bölgelerde bağlamsalcılık tasarım ilkesi olarak kullanılırsa süreklilik ortaya koyar. Bağlam çevresel etkileri referans almanın yanı sıra anlamsal olarak da uygulanan bir yöntemdir ve süreklilik ile doğrudan ilişkilidir. Modern tasarımlar bağlam ilkeleri ile uyarlanabilir çünkü çağdaş uygulamaların yerel verileri referans alan bağlamsal yaklaşım ile tasarlanması gerekir. Bunun yanı sıra bağlamla karşıtlık yaratma eğilimi yeni bir öneri getirmeyi tercih edebilir ve bağlamı farklı açıdan ele alır ya da hiç değerlendirmez.

Mimariyi anlamsal açıdan değerlendirmeye alırsa, barındırdığı özlerin en önemli temsilcileri kültür, kimlik gibi kavramlardır ve bu kavramlar mimarinin en temel anlam kurucularındandır.

"Bölgesel mimari tutumda yansıtılan öz bölgenin ortak bellekleridir. Bölgesel mimaride tanımlanan yer kavramı aynı zamanda kültürün tanımladığı yer kavramıdır." (Güney, 2003: 77).

Çevresel, kültürel ve en önemlisi morfolojik anlamda bağlamsal niteliklerin özünün kavranması için, yapısal ve mekansal kurgu araştırılmalıdır. Yapısal kuruluş ortaklıkları yapıların benzer nitelikte olup olmadığını tespitinin yapılmasını belirleyici rol üstlenir ve aynı zamanda geçmişe ait tarihsel veriler sağlanabildiği gibi toplumsal durum hakkında da fikir sahibi olmayı sağlar.

3.1.2.1. Morfolojik Bağlam

Doğal ve yapay çevrenin tüm bileşenlerini kapsayan Morfolojik Bağlam özellikle sürdürülebilirliğin sağlanması için en önemli verileri kapsamaktadır. Bu bağlamda arazi örtüsü, topografya, iklimsel veriler, flora, fauna, su, manzara gibi doğal oluşumların yanı sıra yapma çevre elemanları; yapılar, yollar, köprüler, gürültü ve benzeri faktörler, yapılmış ve yapılması planlanan flora ve su, yeni oluşumlardan tercihen dikkate alınması gereken en önemli verilerdir. Yüzyıllardır tasarım sürecine etki eden en önemli Morfolojik Bağlam özelliklerinin İklimsel veriler ve Topografya olduğu bilinmektedir ve morfolojik bağlamın tüm özellikleri birbiri ile dolaylı olarak ilişki halindedir. Günümüzün en önemli mimari sorunlarından biri çevreye en az zararı verecek sürdürülebilir yapı tasarımıdır. Sürekliliğin sürdürülebilirlik bağlamında tercih edilen bir tasarım yöntemi oluşu çağdaş mimarinin oluşumunu destekleyecektir. Civaroğlu'nun belirttiği gibi,

"Mimarların sürdürülebilirlik kavramıyla yoğun bir biçime ilgilenmelerinin nedeni, içinde bulunduğumuz kaotik, çok dinamikli ortamda geçmişte olduğu gibi tekrar yüce bir amaca hizmet etme gururunu yaşamak isteğidir." (Civaroğlu, 2006: 27)

Bilindiği üzere sürdürülebilirlik kavramı mimari dahil olmak üzere pek çok alanda kullanılan ancak belirsizliklerin ve kuramsal tartışmaların hala sürmesi sebebi ile tam manası ile anlaşılabilen bir kavram değildir. Mimarlar sürdürülebilirliğin sağlanabilmesi için bugün doğanın kendini yenileyen, sürecine karşı aykırılığı en aza indirme çabası içinde yer almaktadırlar. Geçmişte gerçekleşen ve gelecekte gerçekleşmesi beklenen koşulların, bilimsel veriler ile tespit edilerek mimaride tasarım sürecine uyarlanması ile sağlanan sürdürülebilir bağlamsal tutumlar, sadece bugünün değil yarınlarında ihtiyaç duyduğu yaklaşımlardır.

3.1.2.1.1. İklimsel Veriler

İklim konut tasarımında, malzeme seçiminde, mekan organizasyonunda, konutun biçimlenmesinde belirleyici rol oynar. İklimin yapıda temel veri olarak kullanılmaya başlaması oldukça geçmiştir, M.Ö. 399-470 yıllarına hatta belki daha öncesine dayanır. Sokrates'in evinin, güney cephesi, daha fazla gün ışığı alabilmek için daha yüksek tutulmuştur ki bu iklimsel verilerin yapının yönelimini ve biçimini belirlediğini kanıtlar niteliktedir. **(Karagülle, 2009)**. M.Ö 25 yılında Vitruvius kitabında rüzgarla ilgili gözlemlerini sokaklarının yönlerinin nasıl olması gerektiğini açıkça belirtmiştir. Belli başlı iklimsel veriler konut tasarımda dikkate alındığı gibi kentsel ölçekte de belirleyici olmaktadır. **(Vitruvius, 2005)**.

Hava sıcaklığı, sağlık ve fiziksel konfordaki belirleyiciliği ile yapı tasarımında en önemli iklim bileşenidir, bulunulan yerdeki enlem gibi makro iklimsel veriler yanında yerleşimin yüksekliği ve deniz-göl gibi topografik oluşumlara bağlı olarak değişkenlik gösterir. Hava hareketleri, tasarım yapılacak alandaki hakim rüzgarın yön ve şiddeti yapının bulunduğu iklim kuşağından gelen makro verilerle birlikte ele alınmalıdır.

Havadaki nem oranı ve yağışın, havanın sıcaklığı ile arasında doğrudan bir ilişki vardır. Bireyler için % 40 ile % 60 nem oranları arası fiziksel konfor sağlanır. Türkiye'de iklimsel değişikliklerin çeşitliliği nedeni ile yapı kuruluşunda konforu sağlamak üzere iklim dikkate alınmalıdır.

İklimle uyumlu tasarım sürecinde, ülkemizde tüketilecek enerji dikkate alınmadan ve iklimsel veriler göz önünde bulundurulmadan yapılan yapılarda ve konutlarda kullanılan enerjinin % 35'inin ısınmaya harcılandığını göstermektedir. Ekonomik gerekçelerle gerekli önlemler alınmaması daha ciddi masraflar oluşturmaktadır. **(Karagülle, 2009)**. Dolayısı ile tasarım sürecinde tüm bu verilerin göz önünde bulundurulması gerekir. İklimsel etkilerden yararlanma ya da iklimsel etkilerden korunma adına doğru malzeme seçimi, konforu beraberinde getirecektir. Günümüz teknolojisinden yoksun olan geleneksel mimariden, iklim etkilerini kontrol etme adına, bulunmuş çözümler ile yararlanılmalıdır. Yapı teknolojisinde geldiğimiz nokta bize bu anlamda her tür çözümü sunmuş olsa bile, geleneksel yapılarda olduğu gibi pratik çözümler ve enerji verimliliği sağlanmış konutlar üretme noktasında sıkıntılar yaşanmaktadır. Çözüme sadece tek bir konut üzerinden

bakılamaz, konutun bulunduğu bölgede yerleşim uygunsuz ise, konut bazında üretilen çözümler yetersiz kalacaktır. Bu yüzden tasarım sürecinde kentten konuta gidilmeli ve konuttan kente gelinmelidir. Şehir planlaması, şehir oluşumu sürecin başından itibaren en küçük birimi ilgilendirir.

Kemal Ahmet Aru'nun Türk şehir dokusu üzerine yapmış olduğu incelemede geleneksel yerleşmelerin sahip olduğu dokunun oluşmasında bulunduğu bölgenin iklim koşullarının belirleyici rol oynadığı belirtilmiştir. Aru'ya göre;

• *"Çok sıcak ve çok soğuk iklimlerde bitişik nizamlı ya da birbirine yakın yoğun yapılaşma söz konusudur. Bu yerleşim tipine Mardin ve Urfa şehirlerinde ayrıca bazı Arap şehirlerinde ve Güney Afrika da rastlanabilir. "* (Aktaran: Karagülle, 2009: 26)

• *"İlman iklimlerde seyrek, açık ve daha az yoğun olan büyük boşluklar içeren yapılaşma görülür. Rüzgarın yapının içine alınması, yüksek nemden kurtulmak, her konutun yararlanabileceği doğal havalanmayı sağlamak üzere yapılar seyrek konumlanır. Safranbolu, Muğla, Ege ve Karadeniz bölgelerinde geleneksel yerleşmeler bu karakterdedir."* (Aktaran: Karagülle, 2009: 26)

Benzer iklim koşullarına sahip bölgelerde bina yapılanmasında, formunda ve tipolojisindeki farklılık kültürel verilerin etkisinden kaynaklanmaktadır. Yapıda bu farklılıklar, malzemede, mekan organizasyonunda, cephe kurgusunda, yapı biçiminde, sembollerde, strüktürde ve daha birçok yapı bileşeninde kendini gösterebilir. Soğuk bir iklim bölgesinde ısı kaybının en aza indirilebilmesi için içe dönük yapılar görülürken nemli ve ılıman bölgelerde ince dar bir geometriye sahip kollara ayrılmış yapılar gözlemlenebilir. Sıcak ve kuru iklim bölgelerinde avlulu konut tipine rastlanmaktadır. İklim bina biçimlenmesine olduğu kadar bina kabuğunda kullanılan malzeme seçiminde de oldukça etkilidir. Bu bağlamda sıcak ve kuru iklimlerde yeterli kalınlıkta taş, kerpiç, çamur gibi yüksek ısı depolayan ve gecikmeli ısı kazanımı sağlayan yapı malzemeleri kullanılabilir. Ayrıca bu iklim bölgelerinde ışığın yansımaları için bina cephesinde beyaz boya kullanılmıştır. Soğuk iklim bölgelerinde ise daha koyu renkte cephe malzemeleri seçilir. İlman ve nemli iklim bölgelerinde ısının depolanması istenmeyen bir durum olduğu için az kalınlıkta duvar inşa edilir. Cephede yer alan pencere açıklıkları yine iklimsel veriler göz önünde bulundurularak büyük veya küçük tasarlanır.

Anadolu konut mimarisinde bölgesel farklılıklar yapı malzemeleri ve yapım teknolojisi ile değişiklik göstermektedir. Tanyeli ve Kazmaoğlu'nun yapmış olduğu Anadolu konutları sınıflandırma çalışmalarında iklimsel özelliklerin ve malzeme temin olanaklarının sınıflandırmada etkili olduğunu savunmuşlardır. **(Tanyeli, Kazmaoğlu, 1978)**. Bölgesel tasarımlarda plan tipolojileri farklılıkları yanı sıra göze çarpan en önemli etki malzeme farklılıklarıdır. Çünkü yerel malzemeler kullanılmıştır. Malzeme farklılığı, birbirine çok yakın olan ve hem kültürel anlamda hem de iklimsel anlamda yakın özelliklere sahip olan Mardin ve Diyarbakır şehirlerinde gözlemlenebilir. Ayrıca Diyarbakır ve Mardin' de iç avlulu plan tiplerinin ortak yapı kurgusu olduğu görülmüştür. Tanyeli ve Kazmaoğlu çalışmalarında "Özgün Anadolu sentezine varılan bölge" ve "geçiş bölgesi" olmak üzere iki bölgede inceleme yapılmıştır. Çalışma sonucunda Özgün Anadolu konutlarında İran ve Orta Asya plan şemaları gözlemlenmiş, göçebe yaşam alışkanlıkları ve yerli teknoloji gibi etkenlerle konut oluşumu gerçekleştirildiği kanısına varılmıştır. **(Tanyeli, Kazmaoğlu, 1978)**. Özgün bölge olarak tanımlanan yerler: Doğu ve batı Karadeniz, Konya ve İstanbul iken, geçiş bölgeleri, Bodrum, Kayseri, Doğu Anadolu-orta bölge, Doğu Anadolu-kuzey bölge, Güneydoğu Anadolu olarak belirlenmiştir. Tanyeli ve Kazmaoğlu iklimsel özelliklerin yapı biçimlenmesinde ki etkiyi çatı örtüsü üzerinden araştırmış ve genel olarak Anadolu'nun kuzey bölümünde kapalı, Ege ve Akdeniz kıyıların da ise açık sofalı plan tipleri gözlemlenmiştir.

Flora şehirlere hava aldırın ve en masrafsız, doğal yalıtım malzemeleridir. İklimsel özelliklerin sert ve rahatsız edici durumlarından korur. Flora, kendiliğinden oluşur veya insan eli ile sonradan geliştirilir. Konut çevresinde yer alan bitki örtüsünün psikolojik etkilerinin yanı sıra mikroklima etkisi de vardır. Güneş ve rüzgar gibi iklimsel koşulları belirleyen etkenlerden yararlanmak ve korunmak içinde bitki örtüsü kullanılmaktadır. Bitki örtüsü doğru konumlandırıldığı sürece gürültü kirliliğine ve havadaki tozlanmaya karşı filtreleme özelliği gösterecektir. **(Karagülle, 2009)**. Geçmişten itibaren floranın değeri geleneksel mirasına bakılarak anlaşılabilir. Mesela İstanbul, yeşil ile süslenen bir şehir olarak anılmış ve şehirde ağaç ve çiçek isimleri kentin birçok semtine isim olmuştur. Fındıklı, Fındıkzade, Acıbadem, Zeytinburnu, Elmadağ, Fıstık ağacı, Sakızağacı, Cevizli, Cevizlibağ, İncirli, Bostancı, Söğütlüçeşme, Fulya, Kirazlımescit, Asmalımeşcit, Ortabahçe, Uzunçayır,

Fenerbahçe, Bahçeköy, Bahçelievler, Yenibahçe, Bahçekapı gibi semtler ağaç ve bahçe kültürünün ne denli yoğun olduğunu göstermektedir. (Dursun, 2011).

3.1.2.1.2. Topografya

Topografya bir yandan yörenin iklim özellikleri, yolları yönleri ve boyutları üzerine etkiler yaparken, diğer yandan yerleşmenin bulunduğu arazinin ova, vadi yamaç veya tepe olması da yol düzeninin biçimlenmesinde önemli rol oynamaktadır.(Karagülle, 2009: 15). Farklı yer şekillerine sahip bölgelerde binalar gece ve gündüz maruz kalacağı iklimsel verilere göre konumlandırılmalı ve bu doğrultuda malzeme seçimi belirlenmelidir. Güneş ışınlarının araziye gelişi önemli bir etkidir ve bina tasarımında önemli rol oynar. Bu yüzden, eğimli arazide konutlar güneş ve rüzgar etkilerinden yararlanabilmek ve korunmak için birbirlerine yakın inşa edilebilirler. Arazinin topografik durumuna göre tasarıma yönelik belirleyici etkiler Dörter'in ısı ve sıcaklık kayıpları ile ilgili verilerinde açıkça gözlemlenebilir. (Dörter, 1994: 12-13).

Bektaş Anadolu konutu yerleşiminde evlerin ve sokakların yamacın eğimi dik , bir şekilde konumlandırıldıklarını belirtir. Mardin evlerin Bektaş'ın tespit ettiği bu tarife uymaktadır. (Bektaş, 1996).

Tadao Ando'nun Rokko konutları topografyanın başarılı kullanımına örnek olarak gösterilebilir. 60 derecelik eğime sahip Osaka körfezi manzaralı arazinin yapısını bozmadan yapı yüksekliğini küçük tutarak, araziyi tasarımın temel verisi kabul edip yapıyı ustaca arazi üzerine oturtmuştur.

Şekil.1. Rokko Konutları (1983)

www.architravel.com/architravel/building/rokko-housing-i-ii-iii/ Erişim: 15.04.2014

Binaların konumlanmasında manzara da tasarım verilerinden biri olarak görülür, güneş ışınlarına maruz kalması ya da iklimsel verileri değerlendirmiyor olsak dahi manzaraya yönelim kullanıcı tarafından tercih edilebilir. Özellikle Anadolu evlerinin değişmez ilkesi yamaç üzerine kurulan konutlarda odaların ve sofaların manzaraya dönük konumlandırılmasıdır. Dolayısı ile topografya ya göre tasarım yapmanın birçok akılcı nedenlere dayandığı söylenebilir. Süreklilik modeli parametresi olarak topografya, tasarım sürecine en etkili biçimsel ifadeyi doğa ile olan ilişki sayesinde kurmamızı sağlayacaktır.

3.1.2.2. Anlamsal Bağlam

Tasarım sürecinde bazen akılcılık bazen de akıl dışılık yoluyla üretilen yapının nedenselliğinin, geleneksel ilkelerle kesişmesi yoluyla elde edilen bağlamsalcılık yöntemi olarak bilinmektedir. Kültürel etkilerin gözlemlendiği tasarımlar yüzeysel ve kolay algılanamayan türden olabilir. Geleneksel süreçlerle üretilen mimari örneklerde, etkilerin gizlenmiş olması veya bağlamsal açıdan incelendiğinde kolay fark edilemiyor olması bilinçaltının tasarım sürecindeki etkisi ile açıklanabilir. Fenomolojik örüntülerle yapıda uyarlanan geleneksel olgular 21 y.y. Mimarisinde etkinliğini göstermeye başlamıştır. Yeni bilgi üretmek yerine hazırda var olan ve oldukça değerli olan bazı ilkeleri soyut açıdan ele alarak ve defalarca irdeleyerek yapıda yeniden uyarlanması, yapıyı anlamsal bağlam açısından tasarlamak olacaktır. Anlamsal bağlamı çağdaş bir biçimde ele almak ancak özün varlığı üzerine yoğunlaşarak ve sadece onu devam ettirmeyi hedefleyerek gerçekleştirilebilir.

3.1.2.2.1. İnsan Çevre Etkileşimi

İnsan çevre arası etkileşim mimari yapı ile çevrenin anlamsal açıdan bağlama dayanma gerekliliğidir. İnsanı sosyal anlamda tanımlayan her parametre ile ve toplumu ifade eden niteliklerin belirlenmesi ile tasarım sürecinin şekillenmesi gerekir. İnsanların "*çevresel seçimlerdeki tercihleri*", "*kişisel deneyimleri*" ile birleşerek kültür kavramında ve insan-mekan etkileşiminde önemli yer tutmaktadır. (Karagülle, 2009: 35). Bu bağlamda Rapoport'a göre insan çevre arası etkileşimi oluşturan mekanizmalar şunlardır:

- **Fizyoloji:** Uyumlama, ısı, nem , ışık düzeyi, parlaklık, gürültüye vb. bağlı konfor gereksinimleri.
- **Anatomi:** Ergonomik ve anatomik konfor yani elemanların boyut ve yüksekliği (çeşitli handikaplardan dolayı evrensel tasarıma olanak vermezler).
- **Algılama:** Birden fazla duyularının algılama biçiminin göz önünde bulundurulması yani algılamanın duyusal kabulü.
- **Kavrama:** Dünyanın nasıl yorumlandığı ve bunun nasıl sınıflandırıldığı, yani insanın dünya dan ne anladığının antropolojik bir anlamı söz konusudur. Ayrıca nasıl yönlenebileceği ve dünya da nasıl iş görülebileceği gibi fizyolojik yaklaşımlarla da daha anlaşılmiş bir boyut ortaya çıkabilir.
- **Anlam:** İmgeleri, idealleri, statüyü, kimliği ve çevrenin daha birçok önemli yönünü kapsar yani kavramanın antropolojik yönünü içerir.
- **Etkileme:** Çevrenin ortaya çıkardığı heyecanlar, duygu halleri vb.; bunların duyumsal nitelikleri, anlamları.
- **Değerlendirme:** İhtiyaçlardan çok isteklerin tercih edilmesi aynı zamanda çevresel kalitenin algılama yönüyle tanımlandığı estetik değerler ile ilgilidir.
- **Eylem ve Davranış:** Kavrama, anlam, etkileme ve değerlendirmeye gösterilen tepki.
- **Destekleyicilik:** Seçime, eylem sistemlerine ve davranışa, daha bir çok şeye bağlı olarak fizyolojik, anatomik, psikolojik, sosyal, kültürel ve etkileyici olabilir. **(Rapoport, 2004: 20-21).**

Çevre bileşenleri ve insanın çevre bileşenleri ile birlikte örgütlenmesi davranışları ortaya çıkaracaktır. İnsanlar mekanda olduğu kadar zamanda da yaşarlar. Mekanın işlevini belirleyen şey zamansal eylemlerdir. Bu yüzden zamanın, mekanın önüne geçmesi söz konusudur. Zamanın örgütlenmesi kültürel farklılıklar ile birlikte mekansal örgütlenmeden daha güç bir durumdur. İnsan eylemleri ve ilişkileri,

tercihler ve en önemlisi anlam bu zamanın örgütlenmesi ile ilgili ipuçlarını barındırır. **(Rapoport, 2004: 32).**

Kurallar, davranış ve kültür arası bağlantılar kültürel ortamlar değiştikçe farklılık gösterecektir. Buna bağlı olarak eylemler ve işaretlerde farklı kültürlerden ve kültür değişimlerinden etkilenir. Mekan birden çok ortamı barındırabilir ve mekan içindeki bireylerin rolleri bu farklı ortamlarda kendini gösterir. Türk evi, içinde gerçekleştirilen eylemler ile değerlendirildiğinde zamanın mekanını örnekler niteliktedir. Mekanı ve mekanda yer alan ortamları tanımlayan işaretler vardır. Ortamlar eylemler ile örgütlenmiş ve anlamlandırılmıştır dolayısı ile ortamlar arası ilişki söz konusudur ve uygulamalar birbirine temas edebilirler ve zincirleme gelişebilir. Bu bağlamda kültüre özgü birden fazla ortama sahiplik etmiş mekanların modern düzene uyum sağlama gerekçesi ile ayrışıp farklı mekanlar oluşturması kültürün evrilmesidir. **(Rapoport, 2004: 33-36).**

Konut değerlendirmesi yapılırken, çevresel imgelerin (kişisel deneyim; eğitim; inanç yapısı; mahremiyet vb. gibi değer yargıları), toplumsal yapının (etnik yapı ve dil), aile yapısının, akrabalık norm ve kurallarının (nüfus ve demografik yapı; aile büyüklüğü), konuta ait yaşam şeklinin (geleneklere uygunluk; komşuluk ilişkileri) değerleri incelenmelidir. Dini inançların yapıda mekan konumlanması da doğrudan bir etkisi olmamasına rağmen, Çin ve Japon sistemlerinde ilahi güçlerin yaşayışa etkisi iç huzurun eşdeğer görünmesi sebebi ile konuta etki etmektedir. Benzer tutum İslam dinine bağlı olarak konutta ve dini yapıların yönelimlerinde görülebilir. Bu bağlamda inanç ile doğrudan ilişkili kullanımlar ile karşılaşmak mümkündür. **(Karagülle, 2009).** Gür, mahremiyeti, bir kişinin veya grubun ortamı ile kurmak istediği toplumsal ilişkilerde denetim hakkını elinde tutması veya elde tutma isteği şeklinde tanımlar. **(Gür, 1996: 95).** Bu açıdan mahremiyet her iki toplum içinde yapı tasarımında etkin bir kavram olmaktadır. Kişisel mahremiyet, bireysel mahremiyet, sosyal mahremiyet, kamusal mahremiyet kavramları farklı kültürlerle sahip bireyler için ve yaşanan çevre için farklı değer düzeylerine sahip kavramlardır. Türk toplumunda sadece İslamiyet'in etkisi ile değil Orta Asya inançlarının ve göçebe yaşamın etkisi ile oluşan bir içe dönüklük söz konusudur. Bu açıdan Türk toplumunda mahremiyet aile içi yaşantının gizlenmesi esasına dayanır. **(Gür, 1996)**

Toplumun aile yapısı gelenek, örf, adet, konukseverlik gibi anlayışlar ile konut mekanı oturma düzenine ve mekan oluşuma etki etmektedir. Örneğin, Türk toplumunda konukseverliğe verilen önem ile birlikte bugün hala uygulanan konuk odası (misafir odası) tabiri toplumsal bir sürekliliği gösterir.

Sonuç olarak konut, insan çevre etkileşiminin sonuçlarının yansıdığı en önemli mekan olarak karşımıza çıkmaktadır bu açıdan bireyin, ailenin sosyo-kültüre yapısı, gelir durumu, ailenin değer yargıları, toplumsal yaşantıda oynadığı rol, hane halkı büyüklüğü, davranış zenginliği ve kimlik kanıtlama mekanizmaları ile ilişkili olarak farklılaşacaktır.

3.1.2.2.2. Süreklilik Modelinde Kültür Bileşenleri

Kültürel süreklilikler toplumsal/ kültürel/ sanatsal olgu ve ürünlerin görüntülerine bakarak gözlemlenmez; onları kavramak için anlamlarını çözümlemek, bunun için de tarihsel süreçleri araştırmak gerekir. Başka bir deyişle, kültürel süreklilik sorgulaması çıplak gözle yapılamaz. **(Tanyeli, 2011: 2)**. Bu nedenle süreklilik talebi ile tasarım sürecine başlayan mimar, sürekliliği görüntü olarak algılanmamalıdır. Bireylerin yaşam alanlarına ihtiyaçlarının ve davranışlarının altında yatan gerçekleri gözlemlemeden gündelik düzenlerini değiştirecek müdahaleler yapılmamalıdır. Çünkü kültürlerin sosyal mekanizmalarında, yaşam tarzlarında, eylem sistemlerinde ve inşa edilmiş çevrelerinde (araştırmaya dayalı bilgi olmaksızın) yapılacak en küçük değişiklikler bile çok büyük ve önceden görülemeyen sonuçlar ortaya çıkacaktır ve bu zaten ekolojik sistemler için bilinen bir olgudur. **(Rapoport, 2004: 11)**.

Bu durumun en tipik örneği olarak Aborijinlerin yaşamı gösterilebilir. Bohio adı verilen, uçları birleşmeyen birbirine dönük iki yarım C şeklinde, iki ucunda geçiş sağlanan oluşumun içerisinde de, duvara sıralı halde ailelerin kendi alanları yer almaktadır. U şeklinde aile mekanlarının giriş kısmında ateş yakılır. Ateş ışık, ısınma, akustik çözümleri beraberinde getirir ve en basit haliyle barınma ihtiyacı bu şekilde karşılanır. Bu yaşam tarzını ilkel bulanlar, caddeler boyunca ev koyarak yeni bir anlayış getirirler. Ancak elektrik gibi teknolojik gelişmeler sağlanmış olsa bile, kamp formatında bir yaşam tarzını benimseyen aborijinler için bu doğru bir

uygulama olmamıştır. Araştırmacılar ve tasarımcılar dışarıdan gözlemleyerek kültüre, o kültürü yaşayan benimseyen insanlar kadar hakim olamazlar. Pratikte hem içeriden hem dışarıdan gözleme ihtiyaç vardır. **(Rapoport, 2004: 12)**. Aborijinlerin yaşam tarzına uygun olan Bohio'ya çağdaş ve modern uygulamalar olumsuz etki yapmış, ortak pişirme alanlarını ortadan kaldırmış, sivrisinek gibi hayvanları kovmaya yarayan saz örtü ve ateş yerine kullanılan ışık onları ev ortamına dahil etmiştir. Sürelilik sağlama noktasında kültürel verilerin ve kullanıcı gereksinimlerinin önemini aborijin örneği ile ortaya çıkarmaktadır.

Kültürel model dikkate alınmadan yapılan uygulamalar aile, barınma, mahremiyet, temizlik ve yeme alışkanlıklarını değiştirmeye zorlamıştır. Bu ve benzeri uygulamaları kültür soykırımı olarak nitelendirmek gerekir. Yerel veriler göz önünde bulundurularak tasarımın "kültüre" cevap vermesi gerekliliği, bir başka deyişle "kültüre özgü" olmasıdır. **(Rapoport, 2004: 8)**

E.B.Taylor'a göre "Kültür, toplumun bir üyesi olarak kişinin elde ettiği bilgi, inanç sanat, gelenek, görenek, alışkanlık ve becerileri içine alan karmaşık bir bütündür. Kültür tanımlaması kolay olan bir şey olmasına karşın yapısal çevreye dolaysız olarak bağlandığından oldukça karmaşık bir kavramdır. **(Ünlü, 1986)**. Çünkü Kültür, üretim, ulaşım, iletişim, teknoloji gibi maddi kültür bileşenleri ile örf, töre, adet, görenek, idealler gibi manevi kültür bileşenlerini de içine alır.

UNESCO, kültür mirasını sadece sanat yapıları ya da mimari biçimlerle sınırlı görmemektedir. Diller, manevi, ahlaki ya da estetik değerler; giyinme alışkanlıkları gibi yaşanan kültür de bu mirasın kapsamı içindedir. **(Karagülle, 2009)**.

Kültür idealize edilmemesi, yüceltilmemesi, hele kutsallaştırılmaması gereken, çünkü sürekli çaprazlanan, sürekli melezleşen bir pratikler bütünü ve o pratiklerin var ettiği ürünlerin toplamı. **(Tanyeli, 2011: 53)**. Bu durum kültürün sürekli olduğunun kanıtıdır. Bhabha'nın deyimi ile bu anlamda kültür hep uluslararası olmaya elverişlidir. Farklı bileşenleri ile farklı farklı birliktelikler ortaya çıkar. Ancak hiçbir şekilde dünyanın her köşesi homojenleşmez çünkü bileşenleri hep farklıdır. **(Tanyeli, 2011)**.

İnsan ve çevre ilişkileri için kültürün üç bakış açısı söz konusudur. Birincisi etnografistik görüşü simgeler ve buna göre kültür tipik bir grubun yaşam şeklidir. İkincisi kültürün sembolik kodlarla oluşmuş bilişsel şemalarıdır, semboller ve anlamlar sistemi olduğunu savunur. Üçüncüsü ise ekolojik psikoloji ya da ekolojik antropoloji görüşüdür. Buna göre kültür, ekoloji ve kaynaklara ilişkin olarak hayatta kalma için yapılan uyum sağlama stratejileri takımıdır. (Ünlü, 1986).

Genim (2011) bir şehrin farklı insanlardan oluşabileceğini benzer insanların bir şehri meydana getiremeyeceğini sosyolojik bir yaklaşımla ifade eder. Bu farklılık insanların kültürel bakış açıları ile doğrudan ilişkilidir. İnsanların tercihleri, tutumları bu doğrultuda değişir. Mesela farklı kültürlerin kent ile uyum içinde olduğu Balat mahallelerinde Kastorya, Lonca, İstopolya gibi renkli musevi mahalleleri bu şehrin parçasıdır ve birbirleri ile sürekli ilişki halinde olan kültür etkileşimi söz konusudur. İnsanların karakteristik özellikleri kültürleri ile ilişkilidir. (Ortaylı, 2011).

Benzer çevreler, çoğu kültürel olduğu veya kültürden etkilendiği için, özgül karakteristiklerine bağlı olarak insanlar üzerinde farklı etkiler uyandırabilir. (Rapoport, 2004: 45). Kültürün çevrelerin isteklere ve tercihlere cevap oluşturabilecek birçok karakteristik özelliği vardır. Reddedilmiş ya da tercih edilmiş olsun hepsi çevresel kaliteyi oluştururlar. Daha iyi çevreler tasarım problemini ve soru sorma ihtiyacını doğurur ve sorular kültür ile ilişkilidir. Çevresel kaliteyi sağlamak için tüm bileşenleri incelenebilir ve sınıflandırılabilir. Bu bileşenler: fiziksel koşullar (iklim, topografya, görünüş, bitkilendirme, su, gürültü, kirlilik), sosyal (statü, homojenlik, aile yapısı vb.), algısal ortam, kültür ve anlamdır (görünmeyen yönler, kurallar, simgesellik). Bu bağlamda dikkat edilecek nokta, kültür"ün bir nesne olmadığı ama bir fikir, bir kavram, bir yapı; insanların düşündüğü, inandığı, yaptığı birçok şey için bir etiket olduğudur. (Rapoport, 2004: 84).

Kültür süreklilik kurucu parametre olarak ne yapar? Yaşama tasarımı sağlar ve parçaları bir araya getirir, anlam kazandırır ve parçalar için bir çevre oluşturur, böylece grupları tanımlamış olur ve süreklilik sağlamak üzere incelenmesi gereken verileri belirlemiş olur.

Türk toplumu kültürel kopukluk yaşıyor olsa da kendi kültürel geçmişi ile bağlantısını koparmış olduğu söylenemez. Özellikle bireysel ve toplumsal tutumlar bunun göstergesidir. Örneğin apartman konut olarak kullanılmaya başladığında bile

tip olarak Fransız ya da İtalyan apartmanları ile benzerlik göstermiyordu. Tanyeli'nin (2011) örneklemesine göre, apartmanların tercihen balkonlu tasarlanıp bir süre sonra eve dahil edilmesi, Türk aile yapısının, kamusal alan ile özel mekan ayrımı sağlayan yarı kamusal mekanlara (balkonlara) alışık olmadığının göstergesidir. Apartmanlarda balkonlu konut tipolojisini Türk evi ile, iç avlulu konutlar ile ayrıca mahremiyet gibi kanıksanmış gerçekler ile kıyaslanınca bu durumun Türk toplumunun tarihsel sürekliliği olduğu ortaya çıkar. Türk toplumu kültürel sürekliliğini modern anlamda yapıya indirgeyemiyor olmamız sürekliliği sadece görsel açıdan değerlendiriyor olmamızdan kaynaklanmaktadır. Kültürel süreklilik imgelerde değil, davranış ve anlamlarda gizlidir. **(Tanyeli, 2011: 30-31)**

Rapoport'a göre; kültür bileşenleri: *Sembolizm (anlam), alet-edevat, teknoloji, inşa edilmiş çevre, din, büyü ve mit, dinsel tören ve gösteriler, sanat, müzik ve dans* vb. olmak üzere 13 alt bölümde incelenebilir **(Rapoport, 2004: 23)**. Bu alt bölümler farklı toplumlarda çeşitlenebilir veya elenebilir. Çünkü toplumsal davranışların ve belleklerin özerk olma durumu söz konusudur.

Bireyler bir kentte ev seçerken sadece evi ya da apartmanı değil, arsayı veya siteyi, yapı adasını, caddeleri, komşuları ve kentin belirli bir bölgesini seçerler Yaşanılacak yer sadece barınma ihtiyacının karşılanacağı konut seçimine dayanmaz. Çevrenin büyük önemi vardır ve çevrenin tanımlanmasında anlaşılmasında yerel, kültürel ve coğrafik unsurlar göz önünde bulundurulur. İstanbul'a Karadeniz'den göç eden bazı ailelerin fizyolojik açıdan memleketlerine benzer buldukları Sarıyer'e yerleşmeleri bu doğrultuda yapılan bir seçimin örneğidir. Konut tasarımında ve yer seçiminde etkili olan kültürel veriler; genel olarak değerler ve imgeler, dini inançlar, aile yapısı, sosyal organizasyonlar, bireyler arasındaki sosyal ilişkiler yaşam şekli olarak belirlenmiştir. **(Turgut, 1990)**.

Altman'a göre ise kültürel etkenler;

- *Dünya görüşü*
- *Çevresel bilişim ve algılamalar*
- *Mahremiyet düzeni*
- *Sosyal yapılar ve aile yapısı olarak tanımlanmaktadır. (Turgut, 1990)*

İncelenecek yapılarda kültür bileşenlerinin hangi aralıkta etken olduğu önemlidir ve araştırma bu yönde geliştirilebilir. İncelenecek konutların dini inanç, toplumsal yapı, aile yapısı, konuta ait yaşam ekli ve komşuluk ilişkileri açısından değer sırasına konması ve bu ve bunun gibi arttırabilecek bileşenler ile incelenmelidir.

Gür, bir bölgenin kültürünü genel olarak tanımlamak ve tanımak için kültüre özgü incelenmesi gereken maddeleri şöyle sıralamıştır: **(Gür, 1996: 33)**

- *Kültürü saran çevrenin iklimsel ve topografik özellikleri*
- *Kültürde yaygın olarak kullanılan dil*
- *Çoğunluğun taşıdığı dini inanç, kozmik inanışlar ve simgesel dizeler*
- *Kültürde egemen aile ve akrabalık yapısı*
- *Yiyecek alışkanlıkları ve yeme tarzı*
- *Kültürün statü belirleme araçları, kastlar ve sosyal tabakalaşma*
- *Tavır ve diğer sözsüz anlatımlar*
- *Biliş şeması*
- *Davranış mekanizmalarının işleme biçimi ve ayrıntıları*
- *Toplumsal ilişki normları*
- *Çalışma, ortak iş yapma, iş güvencesi, ticari alışkanlıklar*
- *Genel üretim biçimi ilişkileri*
- *Gelenekler, ahlaki, töresel ilişkiler, ideal kurallar, normlar*
- *Yerleşmiş mekansal normlar*

4. MİMARLIKTA SÜREKLİLİK MODELİNİN İZLENMESİ

Bu çalışmanın amacı bugün hala tasarım sürecine etki etmeyen süreklilik kurucu parametrelere gereken önemin verilmesi gerektiğinin altını çizmektir. Yukarıda açıklanan parametreler süreklilik kurucu parametrelerdir. Bunlar;

- Süreklilik Modelinde **Biçim** ve **Öz** ilişkisi
- Süreklilik Modelinde **Mekan**: Tip ve Tipoloji
- Süreklilik Modelinde **Bağlam**
 - Morfolojik Bağlam
 - İklimsel Veriler
 - Topografya
 - Anlamsal Bağlam
 - İnsan Çevre Etkileşimi
 - Kültür Bileşenleri

olarak sınıflandırılmıştır. Süreklilik kurucu parametreler esneklikleri sebebi ile yukarıda belirtilen maddeler doğrultusunda çeşitlenebilir. Modern anlamda mimaride sürekliliği tespit üzere araç olarak kullanılabilen bu parametrelerin her biri karmaşık bir bütünü temsil etmektedir ve genel olarak tanımlanmışlardır. Dolayısı ile araştırmanın yapılacak olduğu bölgeye ait veriler, genel başlıklar olarak belirlenmiş olan bu parametrelerin alt başlıklarını oluşturacaktır. Mimarlıkta süreklilik modelini izlemek üzere süreklilik kurucu parametrelerden biri olan bağlam, oldukça fazla bileşeni barındırdığı ve kapsamlı bir çalışmayı gerektirdiği için çalışmaya dahil edilmemiştir. Ancak önemli tasarım verileri olan iklimsel özellikleri ve topografyayı dikkate alan yapılar belirtilecektir. Mimaride sürekliliğin özsel olarak devam ettirilmesinin çağdaş bir yaklaşım olduğu düşünülerek, araştırma, öz, biçim süreklilikleri ve mekan kavramı üzerinden gerçekleştirilecektir. (Süreklilik Kavramının Tanımı"nda da belirtildiği gibi) Gösterge olarak ifade edilen mimarinin, gösteren (biçim) ve gösterilen (öz) ile ifade edilmesi nedeni ile araştırmanın sonucu, sürekliliğin özsel veya biçimsel olarak belirlenmesine dayandırılmıştır. Mekan ise özsel ve biçimsel sürekliliklerin araştırma sahası olarak ele alınmaktadır.

Bu çalışmada, sürekliliğin kuramsal açıdan ele alınmasında Japon Estetiği önemli bir ilham kaynağı olmuştur. Bu nedenle modern bir biçimde gerçekleştirilebilecek olan Özel Sürekliliğin önemine vurgu yapmak üzere mimarlıkta sürekliliğin izlenmesi için bir yöntem denemesi olarak, Japonya örneği gösterilecektir. Türkiye'de ise süreklilik 1930 yılından günümüze kadar yapılan yapılar üzerinde izlenecektir. Araştırmada Mimari yapı türü konut ve konut dışı yapılar olarak iki ana sınıfa ayrılmıştır. Yapı türü konut olan örnekler için Türk toplumunun geçmişinde büyük bir öneme sahip olan Türk evi arketip olarak belirlenmiştir. Araştırmada yapı türü olarak konutun seçilmesinin en önemli nedeni konutun izlenebilir olmasıdır. Bu sayede Türkiye'de süreklilik kavramı, Türk evinde var olan ve sabit kalan özlerin biçimsel olarak dönüşüp dönüşmediği 1930 yılından günümüze kadar yapılmış olan konutlar üzerinden tespit edilerek araştırılacaktır. Bunun için Türkiye'nin bir çok bölgesinde yer alan Türk Evleri araştırıldıktan sonra, aşağıda yer alan tablo oluşturulmuştur. Tabloda yer alan kısımlar öz (gösterilen) ve biçim (gösteren) ve özün biçimsel olarak dönüşümü üzerinden bir değerlendirmeyi tariflemektedir.

İNCELENEN YAPI	19..-19.. DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ			
	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
ARKİTEKT DERGİSİ YILI - SAYISI - PROJE ADI	Mekan Kullanım Esnekliği	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)		
	Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak		
	Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	Avlu-Ev İlişkisi		
	İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba		
	Açıklama:			
Tablo:	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐	

Tablo.3. Sürekliliğin Biçimsel ve Özel olarak İrdelenmesi

4.1.1. Süreklilik Modeli Parametreleri Doğrultusunda Japonya Örneği

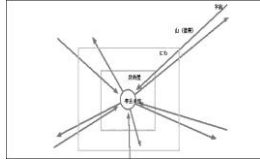
Japon estetik anlayışı Modernleşme sürecinde batının ilgisini çeken kurguları barındırmaktadır. Japon yapılarını biçim, şekil, renk, doku, ışık, oran, ölçek, denge, uyum, bütünlük ve azlık, ritim özellikleri ile birlikte incelendiğinde sadece görsel değil felsefi bir takım amaçlara da hizmet ettiği bilinmektedir. Düşey ve yatay elemanların ağırlığı ne kadar hissediyor olsa da katı sınırlar Japon mimarisi için etik bir unsur olmamıştır. Japon estetiği, mekanın bireye hizmet eden unsur olarak adlandırılmasından çok, mekan ve bireyin ten ve kas gibi uyum içinde olması gerektiğini ifade eden bir anlayıştır.

Doğaya dönük ve soyutlamaya elverişli Japon estetiği aynı zamandan kültürel birçok tutumu barındırır. Din ile oldukça bağlantılı yaşam biçimlerini bazı ilkeler doğrultusunda sınırlandırmak yerine sürekli benimsenebilecek hoşgörü çerçevesine almışlardır. Maddesel öngörüler yapıya uygulanabilir niteliktedir. Materyale dahi anlam yükleyebilen Japon estetiği ilkeleri, morfolojik ve anlamsal değerinden dolayı modernize edilebilecek bağlamsal tutumları içermektedir. Geçmişin çağdaş bir biçimde yeniden inşa edilmesi, ilkeler doğrultusunda da mümkün olmaktadır. Japon bir mimar, süreklilik sağlamak üzere, biçimden tamamen bağımsız ve sadece bağlamsal niteliğe sahip olan Japon estetiği temel ilkelerini, süreklilik parametreleri olarak değerlendirebilmektedir.

Japonya Mukogawa Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Shigeyuki Okazaki 30 Ekim 2008 tarihinde Bahçeşehir Üniversitesi'nde Frank Lloyd Wright gibi modernizmin önde gelen isimlerinin tasarımlarında önemli ölçüde etkilendiği Japon mimarisindeki estetik kuralları ve Japon mekanını tanımlayan bir sunum yapmıştır. Batı'nın, Japon mimarisini tam olarak özümseyemediğini ve yanlış yorumladığını belirtmiş ve Japon estetiğini 8 temel ilke doğrultusunda ifade etmeye çalışmıştır.

Japon Estetiği Temel İlkeleri

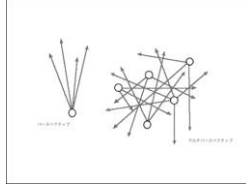
1. Detaylarda Bütünlük: Bi

Detayların her birinin ayrı bir bütün olduğu ile ilgilenenler için bu felsefi tutum aslında her bir ayırıtının, yapıyı ve mekanı tanımlayacak özelliklerini belirler. Farklı özelliklerdeki unsurların uyumu, mekanın ta kendisidir. Tek bir nokta, her noktaya eşik şekilde dağılımı ile bütünleşir. Evden bahçeye ve bahçeden araziye ve oradan tüm dünyaya geçişi temsil eder.

Şekil.2. Detaylarda Bütünlük: Bi

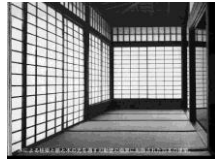
2. Detayların Paralel Yekûnü: Hei

Aynı etkiyi bırakabilecek unsurlar arasında aynı mesafelerin bulunması, onların bir bütünü oluşturmalarındaki uyumu ifade etmektedir. Paralel ilişkiler birbirlerini sınırlı ölçüde etkileyebilirler. Aralarında kurdukları denge algılayabildiğimiz ama uyumu fark edemediğimiz ve detayları seçemediğimiz olguyu oluşturmuş olur.

Şekil.3. Detayların Paralel Yekûnü: Hei

3. Civarlarındaki Detaylar Tarafından Oluşturulan İmalar: Ki

Japon mimarisinin dikmelerden oluşu, mekanların dikme elemanlarla ayrılmış olması, mekanı muğlak kılan bir durum olmasının yanı sıra algıda seçici tutumu iç ve dış için aynılaştırmıştır. Mekanların ortak dili vardır. Kişilerin imaları doğrultusunda davranış sergileyen mekanlar işlevlerle sınırlandırılmamışlardır. Detayların birbirleri arasında korudukları ilişkilerden ma fikri doğmuştur.

Şekil.4. Civarlarındaki Detaylar Tarafından Oluşturulan İmalar: Ki

4. Detayların görünüşüyle yaratılan karşılıklı uyum: Ma

Doğal her olayın tanrısı olduğuna inanan (çok tanrılı) Japon toplumu, kişiler arası uyumu izan anlayışına dayandırır. Ma'nın keskin ve belirleyici sınırları yoktur. Tanımlanmışlık yoktur. Ve Ma nesnelerin birleşimi görmediğimiz ama uyum içinde olduklarını anladığımız durumdur. Uyumu yaratan gerekli mesafenin tamda karşılığıdır.

Şekil.5. Detayların görünüşüyle yaratılan karşılıklı uyum: Ma

5. Gizlemeyle Yaratılan İhtişam: Hi

Hi

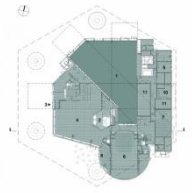
Tasarımcı, oluşturduğu eserlerinde anlatmak istediği şeyi hiç bir zaman tam manasıyla yansıtmamalıdır. Onu izleyenler, yapıma gerekçesini düşünmek yerine, kendilerinden bir şeyler bulursa ve kendi yorumlarını katarsa eser değer kazanır. Herkesin bulduğu, gördüğü, hissettiği farklı olacaktır. Tek bir algıya bağlanıp kalmak bağlayıcı tutumun ta kendisidir. Hi bunu kabul etmez. Sisli duruş, gerçeği net göstermeme ve duyulan şeyin bireye özgün olma durumu, arkanın birey tarafından kendince tasviri Hi düşüncesinin yaratmaya çalıştığı olgudur. Şeffaflık önemli bir unsur ve bunu sınırlandırabiliyor olmak yada yarı saydam unsurlar kullanmak Hi'nin tam olarak göstergesidir.

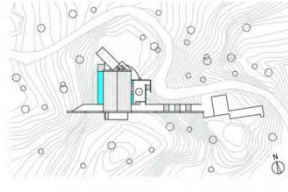
Şekil.6. Gizlemeyle Yaratılan İhtişam: Hi

<p>6. Dünya Başlangıçta Ahenkliydi: So</p> <p>So</p>	<p>Japonlar, doğadan gelen nimetlere karşı duydukları saygıyı onlara hak ettikleri değeri vererek gösteriyorlar. Doğanın hak ettiği değer, insanlara sunduğu ürünlerinin verimli şekilde kullanılmış olmasıdır. Çünkü doğadan gelen, insan için faydalı olanın ta kendisidir. Bu yüzden geleneksel anlamda yapılarında kullandıkları tüm malzemeler doğaldır.</p>
<p>Şekil.7. Dünya Başlangıçta Ahenkliydi: So</p>	
<p>7. Direnişsiz Akan Güzellik: Ka</p> 	<p>KA, zamanın yıkıcı görünen ve aslında yapıcı olan etkisine değinmektedir. Durmadan geçen mevsimlerin ve durmadan kendini eskিয়েক yenileyen hayatın geçici olması, onların dünya ile ilgili kaygılarını unutmalarına neden olmaktadır. Pozitivist bir yaklaşımla, eskimenin yeniyi doğurmasıyla kalıcılıktan vazgeçerler ve yarına yatırım yapmak yerine zamanı eskiterek yaşamayı tercih ederler. Hem kendilerini hem de çevrelerindeki nesnelere muğlak bakış açısıyla görmek isterler. Japon toplumu için kalıcılık önemli olmasa bile etnik tutumları, geleneksel unsurları kendilerini sürekli yenileyerek, kalıcılığı hedefleyen diğer toplumlardan çok daha güçlü kalabilmişlerdir.</p>
<p>Şekil.8. Direnişsiz Akan Güzellik: Ka</p>	
<p>8. Yaratma Yok Etmedir: Ha</p>	<p>Bütün estetik kavramlarla bütünleşen ve aslında hepsini etkileyen kavram HA kavramıdır. Devrim niteliği taşıyan bu yaklaşım aynı zamanda gizli ve yeni bir hayatın habercisi kabul edilir. Her başlangıcın bir sonu olacağı gibi her yıkımın sonunda yeni bir başlangıç mutlaka olacaktır. HA aynı zamanda düzene itirazın kavramıdır. Olması gerekenin değil olamayacak olanın temsilcisidir. HA kavramı anlayışına göre değişim kaçınılmayacak tek gerçektir.</p>
<p>Şekil.9. Yaratma Yok Etmedir: Ha</p>	
<p>MASAYUKI, K. 2008, Derleyen: Gül Keskin, Pınar Seyrek, <i>JaponEstetiğinin8Belirtisi</i>, arkitera.com/news.php?action=displayNewsItem&ID=35521, Erisim:01.02. 2012</p>	

Japon estetiği temel ilkeleri Rapoport'un belirlemiş olduğu İnsan-Çevre etkileşimini geçerli kılacak (Fizyoloji, Anatomi, Kavrama, Anlam, Etkileme, Değerlendirme, Eylem ve Davranış, Destekleyicilik) anlamsal değerlere sahiptir. Japon anlayışının ve mimarisinin özü olarak Masayuki'nin belirtmiş olduğu ilkeler gösterilebilir.

Modern bir Japon Mimari örneğinin, bu ilkeler doğrultusunda Öz'ün sürekliliğini barındırıp barındırmadığı tespit edilebilir. Ayrıca Japon Estetiği Temel İlkelerinden, yeni koşullar içerisinde dönüştürülebilecek esnekliğe sahip olduğu için yüzyıllar boyunca sürekliliği sağlama adına yararlanılabilir. Japon Mimari Örneklerin Özsel Sürekliliğinin tespiti için oluşturulan tablo:

İNCELENEN YAPI		SÜREKLİLİK MODELİ JAPONYA ÖRNEĞİ		
CENTRE POMPIDOU METZ 2010 - MİMAR SHIGARU BAN	 	Öz (Gösterilen)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Detaylarda Bütünlük: Bİ	☒	Var
		Detayların Paralel Yekûnü: HEİ	☒	Var
		Civarındaki Detaylar Tarafından Oluşturulan İmalar: Kİ	☒	Var
		Detayların Görünüşü ile Yaratılan Karşılıklı Uyum: MA	☒	Var
		Gizleme İle Yaratılan İhtişam: Hİ	☒	Var
		Dünya Başlangıçta Ahenkliydi: SO	☒	Var
		Direnşsiz Akan Güzellik: KA	☒	Var
		Yaratma Yok Etmedir: HA	☒	Var
<p>Açıklama: Fransa'nın Metz şehrinde inşa edilen kültür merkezi Japon mimar Shigaru Ban'ın tarafından tasarlanmıştır. Mimarın çevre ile duyuşsal bir ilişki kurmasını amaçlanan yapı, ziyaretçileri kendi çatısı altına davet eden ahşap strüktür ve yarı saydam membran ile oluşturulmuştur. Japon estetik ilkeleri doğrultusunda özsel sürekliliği muhafaza eden ve teknolojiden yararlanılarak inşa edilen yapıda biçimin öze bağli dönüşümü gözlenmiştir. http://www.archdaily.com/490141/centre-pompidou-metz-shigeru-ban-architects/ Erişim: 01.04.2014</p>				
Tablo.4	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐	

İNCELENEN YAPI		SÜREKLİLİK MODELİ JAPONYA ÖRNEĞİ		
VILLA VİSTA 2010 - MİMAR SHIGARU BAN	 	Öz (Gösterilen)		Biçimin Öze Bağli Dönüşümü
		Detaylarda Bütünlük: Bİ	☒	Var
		Detayların Paralel Yekûnü: HEİ	☒	Var
		Civarındaki Detaylar Tarafından Oluşturulan İmalar: Kİ	☒	Var
		Detayların Görünüşü ile Yaratılan Karşılıklı Uyum: MA	☒	Var
		Gizleme İle Yaratılan İhtişam: Hİ	☒	Var
		Dünya Başlangıçta Ahenkliydi: SO	☒	Var
		Direnşsiz Akan Güzellik: KA	☒	Var
		Yaratma Yok Etmedir: HA	☒	Var
<p>Açıklama: Sri Lanka'nın Werigama kentinde inşa edilen yapı üç cepheden oluşan yapı bölge sık rastlanan tsunami felaketinden zarar görmeyecek şekilde tasarlanmıştır. Yapımda doğal malzeme kullanılan yapıda Japon estetiği temel ilkelerine göre biçimin öze bağli dönüşümü gözlenmiştir. http://www.archdaily.com/490211/villa-vista-shigeru-ban-architects/ Erişim: 01.04.2014</p>				
Tablo.5	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐	

4.1.2. Türkiye'de Mimarlıkta Süreklilik Modelinin 1930-2014 Aralığında İzlenmesi

Mimarlık bir ulusu tüm özellikleri ile temsil etme gücüne sahip bir eylem olarak tanımlanabilir. Cumhuriyet sonrası dönemde, yeni kurulmuş olan bir devletin, yeni görünümünü mimarlık üzerinden göstermesi önemli bir mevzu haline gelmiştir. Bu yüzden çalışmada Türkiye'nin 1930 yılından günümüze kadar sürekliliğin ne şekilde sürdürüldüğünün hangi parametreler doğrultusunda incelenebileceğine dair okuma geliştirilmeye çalışılmıştır. Türkiye ve özellikle tüm Anadolu'nun sentezi haline gelmiş olan İstanbul'da süreklilik sağlamak üzere tasarlanmış yapılar araştırılmış ve süreklilik parametreleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmıştır. Tanyeli, Türkiye'nin süreklilik ile ilgili temel sorununu şöyle saptamıştır:

Türk toplumunda yakın çağda gözlemlenen durum Batı'nın kültürünü almaya çalışırken öz kültürünü yitiren ve kendileri olarak kalmayı sürdüremeyen toplum oluşudur. Sonuçta hiçbir yere ait olmama kavramı küreselleşen dünyanın yeni yüzü olarak İstanbul'da tezahür etmiştir. Her ne kadar bu süreç 19. yy sonlarında başlamış olsa da köklü değişimler 60'lı yıllar ile topluma yerleşmeye başlar. (Tanyeli, 2011: 61).

Birçok uygarlığa ev sahipliği yapmış olan Türkiye coğrafyasının, süreklilik izleri araştırılırken yakın geçmişin göz önünde bulundurulması yeterli olmayacaktır. Hem Türk toplumunun göçebe yaşantıdan kalan izleri hem de yerleşik düzene geçtikten sonra diğer kültürler ile etkileşimi sürekli değişim ve gelişimi beraberinde getirmektedir.

Mimarların yapıları tasarlarken karşı karşıya kaldıkları sorunlardan biri, kimlik arayışı içinde olan şehirlerin, çok zamanlılığı ve çok mekanlılığı göz önüne alınarak tasarlama yöneliminin olmamış olmasıdır. Hatta tasarım sürecinde geçmiş üslupların değiştirilmeden olduğu gibi referans alınması söz konusudur. Biçimsel sürekliliğin, özellikle Türk Mimarisine özgü bir üslup geliştirmek üzere sürekliliği sağlamada tercih edilen bir yöntem oluşu, konut ve kamusal yapı ayrılmaksızın benzer görünüme sahip yapıların artmasına neden olmuştur. Bunun en önemli örnekleri Mimar Sedat Hakkı Eldem tarafından gerçekleştirilmiştir ve Eldem bu yöndeki niyetini şu şekilde açıklamaktadır:

Her memleketin kendine mahsus bir tarzı mimarisi vardır ve bir tarzın alelittlak her yerde tatbiki bir çok mahzurlara sebebiyet verebilir. Binaenaleyh yapı üslubunun yerli olması çok esaslı bir şarttır. Yerli mimarinin mevcut olmasındaki faideler, hali hazır için, iktisadi, sınai, terbiyevi, manevi ve kültür bakımındandır. İstikbal için de tarzı mimarinin yerli olmasında büyük faideler vardır. Çünkü kültür ve medeniyet bakımından binaların kuvvetli bir delil ve şahit olarak telakki etmek kabildir. (Eldem, 1940).

Eldem 1940'ların başından itibaren, tasarladığı yapıların geleceğe ışık tutacağını düşünerek bu anlayışı geliştirmeyi hedeflemiştir ve yapılarının bir çoğunda konut mimarisini biçimsel özellikleri devam ettirmenin sürekliliği sağlayacağını ve bu sayede ulusal bir mimari anlayışı devam ettirebileceğini düşünmüştür. Ancak Türkiye'de yerel mimariyi oluşturma sürecinde Osmanlı yapılarının ve özellikle Türk evinin biçim özellikleri tekrar edilmesi zamanın koşullarını ve kullanıcının beklentisini göz ardı etmeyi ve süreksizliği beraberinde getirmektedir. Eldem'in, ulusal mimari anlayışını oluşturmak üzere konutu ele alması özlerin tespit edilmesi adına olumlu bir yaklaşımdır ancak biçimsel çıkarımlarına uygulamalarında yer vermesi dönüşüme karşı bir tutumu ortaya koymaktadır.

1950'ler Türkiye'de yapı üretiminin hızlı bir şekilde başladığı dönemdir. Ancak ekonomik yetersizlikler ile birlikte geçmişe dair uygulanan üsluplar yapı malzemeleri konusunda betonarme ile çözümlenmiştir. Ayrıca batıda gelişen mimari kopyacılık Türkiye'de de etkilerini göstermiştir. Neo ön ekli üsluplar demek daha doğru ya da eklektik Gotik, barok karışımı yapılar, Rönesans , Antik Yunan, Hint, Arap mimari öğelerinin kullanımıyla oluşan bir biçim dili Türkiye'de ki büyük kamusal yapı uygulamalarında etkisini göstermiştir. Geçmiş ve başka kültürlerin mimari öğelerinin kopyacılığı Türkiye'de uzun süre devam etmiştir. 1945-53 yılları arası Mimar Vasfi Egelî tarafından yapılan Şişli Camisinde bunu örneklerindedir. (Özer, 1982). Yine aynı dönemde teknik ve ekonomik koşullar rasyonalizmin mecburiyetini doğurmuştur ve ülkemizde de bu yönde çalışmalar 1960'tan itibaren etkisini göstermeye başlamıştır. İstanbul bu anlamda Batı'ya yönelik değişimlerin en çok yaşandığı kent olma özelliğine sahiptir.

60'lı yılların başında, dünyanın başka yerlerinde olduğu gibi Türkiye'de de geçmişe özlem mimari çalışmalara yansımaya başlamıştır. Bölgeselcilik, gelenek veya çevre bilincinin oluşmasına neden olmuştur ve genel olarak kentsel doku, biçim, ölçek ve tarihsellik ile ilişkili bir anlayış getirmiştir. Gelenekselci denemeler

Türkiye'de I. ve II. Ulusal Mimari akımlarında denenmiş olmasına rağmen gelişen ve değişen şartlar ve koşullar uluslararası anlamda geçmiş arayışları geleneksel mimariyi tekrar gündeme getirmiştir.

Uluslararası alanda gelenekselci çalışmalar ortaya çıkmış ve geçmişi koruma adına 1963 yılında Avrupa Konseyi alt grupları Avrupa Mimari mirasının karşı karşıya kaldığı durumları işaret ederek gerekli tedbirlerin alınması gerektiğini savunulmuştur. 1971 yılına kadar uluslararası toplantılar geçmiş ile kurulan bağla ilgili kaygıları konu almıştır ve Anıtlar ve Sitler komitesi kurulmuştur. Ayrıca 1975 yılı Avrupa Konseyi tarafından Avrupa Mimari Miras yılı kabul edilmiştir. Anıtların ve yapıların yeterli derecede korunmadığı kararı alınmıştır. Bu sayede tarihi çevrenin bir bütün olarak korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması gerekliliği ortaya çıkmıştır. **(Özer, 1982)** Mimarlık tarihçilerine göre Türkiye, Avrupa'da ki Moderniteyi yaşamamış olduğu için Modern Mimari Hareketin eklektik yaklaşımlar içermektedir. Modern mimarlık anlayışı toplumun bütünü ölçeğinde kanıksanmış bir gerçek olmamıştır ve özellikle 60'lı yıllardan itibaren mimarlar tarafından geleneksele dönük çalışmalar içeren modern akımlar da tercih edilmiştir. **(Gönen, 2007)**. Modernlik arayışları güncel olma isteği, dışa açılma, bilinçlenme anlayışı ile Seyfi Arkan, Şevki Balmumcu, Sedat Hakkı Eldem, Zeki Sayar, Bekir İhsan, Rebi Gordon, Rüknettin Güney, Tahir Tuğ, Asım Kömürcüoğlu gibi mimarlar yeni arayışlar ile mimariye yeni bir yön vermeye çalışmışlardır. **(Karasözen, 2005)**.

Süreklilik modelinin okunabildiği en yoğun mimarlık alanı konutlardır. Yoğun yerleşmelerin ortaya çıkardığı en önemli konut çeşidi apartmanlardır. Apartman yaşantısının topluma etkileri önceden kestirilememiştir ancak apartmanlar hızla yayılarak sokakları konutların bahçesi olmaktan çıkarmıştır. Yapılmaya başlandığı dönemde modern olduğu için tercih edilen bu konut türü bir süre sonra yoğun nüfusu karşılayacak ve gecekonduları yaşanılır hale dönüştürecek tek çare olarak görülmüştür ve modern anlamda prestijini yitirmeye başlamıştır.

"Mahremiyete sahip, doğa-mahalle-toplum ilişkilerinin en yoğun yaşandığı, insancıl alçak gönüllü ve anıtsal ifadelerini bir arada içeren, kullanıcının çevresine ve varlığının bilincine vararak yaşadığı avlulu Anadolu konutu yerine çevre sorunları karşısında duyarsızlaşan apartman kulelerine bırakmıştır" **(Cansever,1990: 46-47)**.

Apartman yaşantısına adapte olamayan Türk toplumu için makul görünen bu konut türü, çocukları olumsuz yönde etkileyen ve insanları yabancılaştıran bir kültür erozyonuna neden olduğu savunulmuştur. (Tuna, 2011).

Kentlilik bilincinin oluşması bireylerin kendi çevrelerine olan duyarlılıkları ile ilişkilidir. Fakat halkın geçim mücadelesi ne yazık ki bireysel düşünceleri beraberinde getirmiştir. Sementin birey bazında sorunlarından kentsel boyuttaki sorunlara kadar takip edilmesi gereken süreç ve yapılması gereken fizibilite çalışmaları yeterli düzeyde uygulanamamıştır. (Belge, 2011).

Ülkemizde apartmanlaşma sürecine girildiğinden beri benzer plan şeması ile yapılan yüksek katlı konutlar, batıda savaş sonrası barınma ihtiyacını karşılamak üzere tercih edilen ve günümüzde terk edilen konut anlayışıdır. Öyle ki 1970'li yıllarda Londra'da yapılan toplu konutlar 20 yıl sonra yıktırılmış olmalarına rağmen bugün hala nüfusu karşılama gerekçesi ile çevresel etmenler dikkate alınmadan benzer tipolojiye sahip konutlar üretilmektedir.

Baudrillard (1995: 20), Canlı bir biçimin düzensizleştiği yerde, genetik bir kuralın artık işlemediği bir yerde (kanserde olduğu gibi), hücreler düzensizlik içinde hızla çoğalmaya koyulurlar. Bugün İstanbul bir bütün içinde görünmez çünkü Baudrillard'ın belirttiği gibi hızla ve düzensizce çoğalan bir yapılaşmaya maruz kalmıştır. Kentler sabit bir biçimle öngörölmüş olmalarına rağmen, her kent zaman içinde biçimini sürekli değiştirir. Düzen sağlanmaya çalışılan ve bu yüzden ızgara sistem ile kurgulanan Antik Yunan ve Roma kentleri de sonraki dönemlerde aşınmıştır. İstanbul kenti için bu değişim ve aşınma kontrol edilemez bir hale gelişmiştir. Bunun nedeni kente tarihsel anlamda yaklaşılmamış olmasıdır. Çünkü Tanyeli'ye göre;

"Fiziksel çevreye tarihsel bir kavrayışla yaklaşmaya başlamak sürekli değişen, başkalaşan bir dünyada yaşadığını görmek demektir." (Tanyeli, 2011: 390)

İstanbul'un Türkiye genelinde bir numaralı kent oluşu sanayinin ve iş hacminin gücüne bağlıdır. İstanbul yeni kent oluşumları, üçüncü havayolu ve üçüncü köprü ile büyümeye devam etmektedir. Kentler sürekli bir akış içinde sürekli değişim halindedir. Deformasyona uğramış bölgeler kentsel dönüşüm adına yenilenmekte veya koruma altına alınmaktadır. Kentsel dönüşüm ile birlikte gerçekleşen ıslah çalışmaları toplumsal dönüşüme de neden olmaktadır. Dönüşüm sürecinde ve yeni

şehir adıyla hayata geçirilecek projelerde geleneksele geri dönme çabaları gözlemlenmektedir ancak alınan kararlar sürekliliği sadece biçimsel olarak sağlayan ve bugünün kullanıcılarını ve bugünün koşullarını gereçsiz kılan yaklaşımlardır.

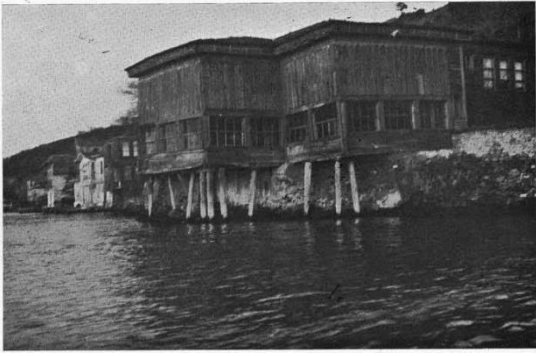
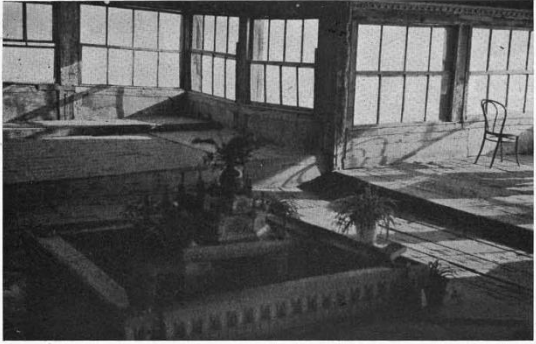
Biçimsel ve özsel sürekliliği, geçmişe ait veriler üzerinden tespit etmek adına, Türkiye'de biçim, öz ve bağlamsal özellikler hakkında fikir sahibi olmak için konut en önemli bir inceleme alanıdır. Mimaride Süreklilik Modeli okumasında Türk Evi problematik bir noktaya oturmaktadır. Bu nedenle çalışmanın bu bölümünde farklı coğrafyalardaki Türk Evlerine, Türk Evinin çeşitli coğrafyalardaki çeşitliliğini görebilmek için bakılacaktır. Geleneksel Türk konutu bugünde hala kamusal ve özel mimarlık yapı üretimlerinde bir arketip olma özelliğini sürdürmektedir. Bu nedenle Türkiye de Mimaride Süreklilik Modeli okumalarında Geleneksel Konutun değişmez karakteristiği incelenmelidir.

4.1.2.1. Türk Evi

Kuban' a göre "*Türk sıfatı ile tanımlayabileceğimiz kültür ortamlarında Doğu'dan Batı'ya ve uzun zaman süreleri içinde sürekli ilişkiler olmuştur.*" Dolayısı ile "*Türklerin maddi kültür ürünlerinin zaman ve mekan içindeki ilişkilerini yöresel sanatlarda saptanan basit bir süreklilik yapısı içinde ele almak doğru değildir.*" (Kuban, 1995b: 26)

Türkiye bulunduğu coğrafi konum itibari ile iklimsel değişikliklere ve farklı coğrafyalara sahip bir ülke olma özelliğini taşımaktadır. Bu yüzden Anadolu'da inşa edilmiş konutlar, bağlamları göz önünde bulundurulduğunda çok fazla ortaklıklara sahiptir.

Türk Evi tanımına uyan konutları 20. yy. başlarında inceleyen Gabriel'e göre Anadolu'nun farklı bölgelerinde değişkenlik gösteren iklim, Türk evinde hem cephe kurgusunda hem de yapı malzemelerinde çeşitlilik sağlamıştır. (Gabriel, 1938).

	
Şekil.10. Köprülüler Yalısı (Gabriel, 1938)	Şekil.11. Yalının Havuzlu Salonu (Gabriel, 1938)
Gabriel, A., 1938, Türk Evi, Arkitekt, Sayı:05-06.	Gabriel, A., 1938, Türk Evi, Arkitekt, Sayı:05-06

Gabriel aynı zamanda İstanbul şehrinin ve Osmanlı dönemi mimari tiplerinin diğer şehirlerdeki yapılara örnek olduğunu ve mimari tip olarak etki ettiğini iddia etmiştir. (Gabriel, 1938). Ancak bu durum sadece geç dönem konutları için geçerlidir. İstanbul da nüfus kalabalığının etkisi ile sıkışık nizam şehirleşme geçmişten bu güne gelmiş bir anlayış olarak görülmektedir ve yan yana sıralanmış olan konutların her biri ayrı bir fizyonomiye sahiptir. İstanbul'a hakim olan sivil mimarının yanı sıra Boğaziçi'nde yer alan yalılar Türk evi planimetrik kurgusundan öteye giderek manzara, iklim ve gereksinimleri mekan kurgusuna yansıtmaya çalışmışlardır.

Gabriel Türk Evi olarak tanımlanan konut tipini, tek tipleşmeyen ve gerek planimetrik kurguda gerekse cephede farklılıklar gösteren bir konut tipi olarak tanımlamış ve korunması ve incelenmesi gereken eşsiz örnekler olarak nitelemiştir. Modern Mimarının oldukça popüler olduğu bir dönemde Türk Evi'ni inceleyen Gabriel, evleri tek tipleştirmenin ve standardizasyonun Modern Mimariyi suistimal etmek olduğunu düşünmüştür.

4.1.2.2. Türk Evi'nin coğrafi bağlama göre çeşitliliği: Anadolu'da Sivil Mimari Örnekleri;

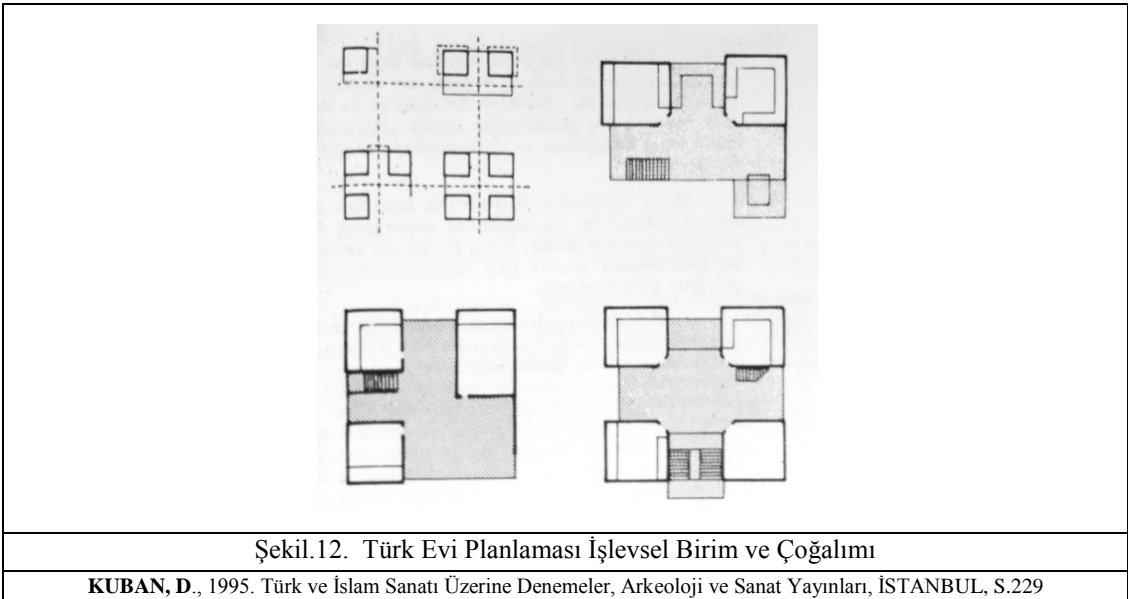
Göçebe hayatından yerleşik düzene geçen Türk toplumu için mekan yerleşimi ve çevre koşulların tespiti eskiye dayanan bir gelenektir. Öyle ki göçebe toplumlar geçici olarak yerleşecekleri bölgelerde güneşi, rüzgarı, suyu ve güvenliği dikkate alarak yerleşim düzenini oluşturmaya özen göstermişlerdir. Şehirleşmeye başlayan

Türk toplumu için sabit ikametgah alanları oluştururken, çevre koşullarını dikkate almaları göçebe kültüründen kalan eski bir anlayıştır. Türk toplumu için ikamet edilen yer, her zaman tüm ihtiyaçların ekseriyetle karşılanmasını gerektirmiştir. Bu durum İstanbul ve Anadolu da yer alan Türk evleri için çeşitlilik göstermektedir. Anadolu da Türk evleri her tür mekan ihtiyacını kendi içinde barındırabilecek alana sahiptir ancak İstanbul'da yoğun nüfus ve yerleşim alanlarının yetersiz olması nedeni ile kullanım alanlarında sınırlamalar ve bahçesiz konut modelleri gözlemlenmektedir.

Bektaş, ilk çağlardan bu yana bir kültür köprüsünün hüküm sürdüğü Türkiye'de geriye bakışın zor ve karmaşık görüldüğünü ifade eder buna rağmen geçmişin elimizin altında irdelenmeyi bekleyen bir fırsat olduğunu savunur ve şu soruları sorar. (Bektaş, 1975)

- Geçmişte neler yapılmıştır?
- Günümüzde neler yapılmaktadır?
- Sorunların geçmişteki ve şimdiki durumları nelerdir?

Bektaş'ın bu sorularına cevap arayarak geçmişin yalın bir halde okunması gerektiğini ve geçmişten günümüze sürekliliğin nasıl izlenebileceğini belirlemek mümkün olabilir. Kuban'ın Türk Evi Planlaması İşlevsel Birim ve Çoğalımı tablosunda mekanın yavaş ama sürekli bir değişim hali içinde gözlemlenmektedir.

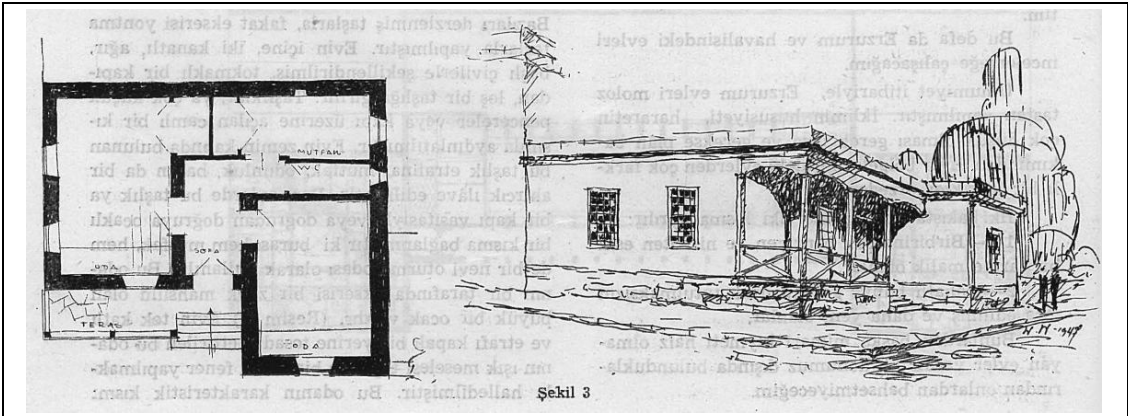

Kuban'ın şemasından hareketle Anadolu-Türk konutlarının başlıca oda, eyvan(odalar arası hacim), avlu ya da bahçeye açılan sofa gibi temel mekanları barındırdıkları kavranabilir. Her oda oturmak, yatmak, uyumak, yemek yemek gibi işlevlere sahip esnek mekanlardır. Odaların yer aldığı planimetrik düzen sadece üst katlar için geçerlidir. Depo, kiler, ahır, samanlık, avlu, mutfak, hamam, fırın ve hela gibi günlük ihtiyaçları karşılamak üzere kullanılan mekanlar zemin katta yer alır ve düzenli bir planimetrik düzene sahip değildir. Türk evi içinde özellikle oda içinde yer alan tüm donatılar (sedir, yüklük, raf,ocak gibi) ihtiyaç doğrultusunda önceden düşünülerek inşa edilmiştir.

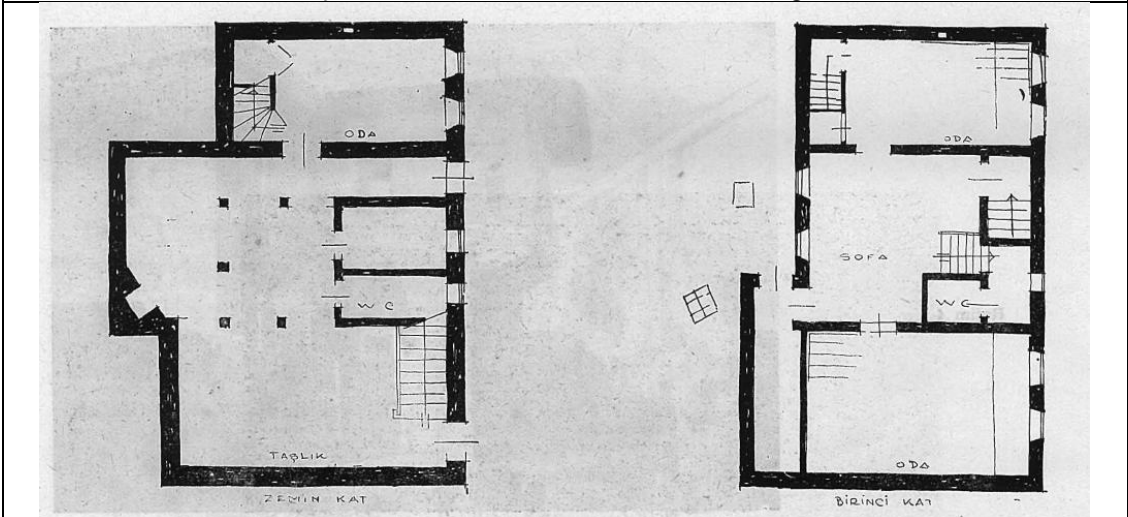
Türk Evi özelliklerini genel anlamda belirlemek mümkün olmasına rağmen, farklı bölgelerde yerel koşullar ve ekonomik koşullar, iklimsel farklılıklar gibi nedenler ile Türk evlerinin çeşitlilik göstermekte olduğu bilinmektedir. Türkiye'nin farklı bölgelerinde ki geleneksel konutlar gözlemlendiğinde, Türk Evi'nin bağlamsal nitelik kazanmış olduğu ortaya çıkmaktadır.

Örneğin; Erzurum sivil mimarisinin, coğrafi vaziyeti ve iklim koşullarının etkisi ile özgün bir mimari anlayışına sahiptir. Kuzey rüzgarları ve yoğun kar yağışı sebebi ile yapı planlamasında ve kent düzenlemesinde hava şartlarından en az etkilenecek şekilde düzenleme yapılması tercih edilmiştir. Bu bağlamda kentin sokakları rüzgara paralel olacak şekilde düzenlenmiş ve yapıların batı cephesinde yer açıklıklar mümkün olduğunca azaltılmıştır. İklim koşullarının etkisi ile cephede dar ve uzun açılan pencerelerde iki kat cam kullanılarak dayanıklılığın artırılması hedeflenmiş. Yine bölgenin iklim koşullarına dayanıklılık gösterebilecek en uygun yapı malzemesi olarak taş kullanılmıştır. Yoğun kar yağışı göz önünde bulundurularak konutlarda yaşam alanı ya minimum iki kat yükseklikte ya da sokaktan en az 1.5 m yükseklikte konumlandırılmıştır. Erzurum sivil mimari örneklerinde zemin kat odunluk, çamaşırılık ve mutfak gibi mekanlara ayrılmıştır, birinci katta ise, oturma ve yatak odaları yer almakta ve odalara geçiş tek bir sofadan sağlanmaktadır. Cephede döşeme kirişlerinin uzaması ve açıklıkların farklı olması nedeni ile zemin kat ve birinci kat ayırımını gözlemlemek mümkündür. Birinci kat zemin kata göre dışarıya taşmaktadır. Anadolu'nun bir çok yerinde gözlemlenen bu durumun, girişi ve sokağı gözlemleyebilme, güvenlik gerekçesi ve daha geniş yaşam alanı sağlanması gibi pek çok gerekçe ile kurgulanmış akılcı bir yaklaşım olduğu düşünülebilir. (**Hotan, 1946**).

<p>Şekil 13. Erzurum Sivil Mimari Perspektif</p>	<p>Şekil 14. Erzurum Sivil Mimari Perspektif 2</p>	<p>Şekil 15. Erzurum Sivil Mimari Plan Örneği</p>
<p>Hotan H.,1946. Erzurum Sivil Mimari Özellikleri, Arkitekt Sayı:-03-04</p>		

Şekil 16. Erzurum Sivil Mimari Konut Örneği

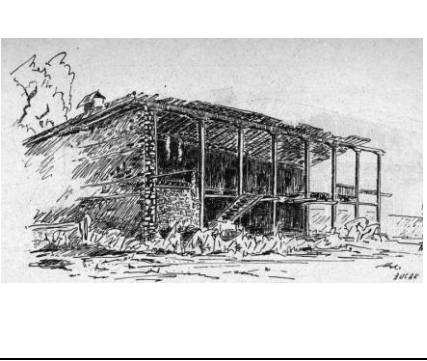
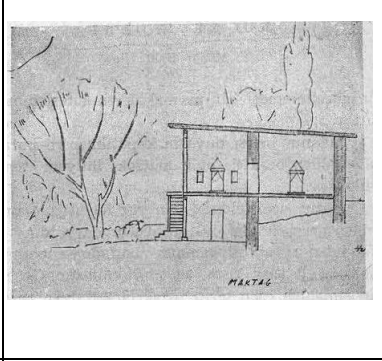
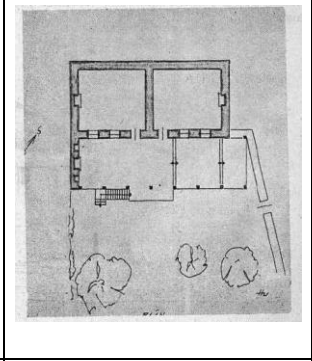
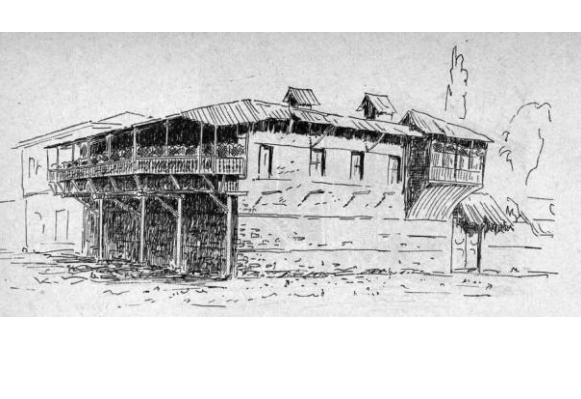
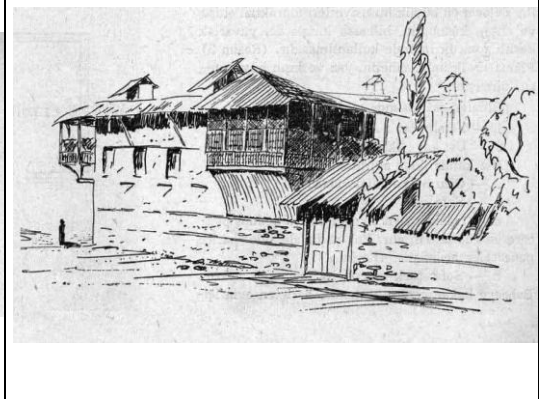
Şekil 17. Erzurum Sivil Mimari Plan Tipleri

Hotan H.,1947. Erzurum Evleri, Arkitekt Sayı:-01-02

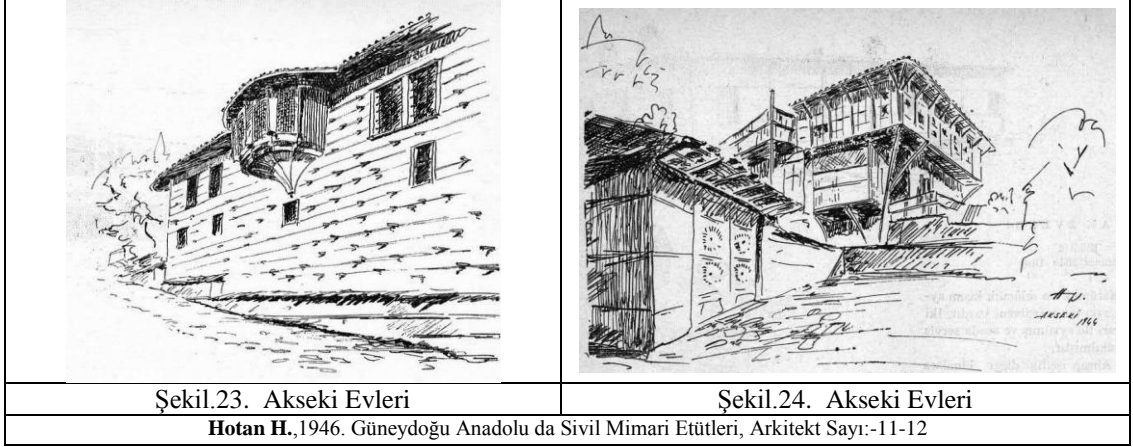
Mimar Halit Uluç'un Güney Anadolu Sivil Mimari Etütleri doğrultusunda, Antalya ve çevre illerde de yerel halkın konutlarını bağlamsal değerler ile inşa etmiş olduğu gözlemlenmektedir.

Burdur halkın ziraat ile geçimini sağladığı kısmen yamaç kısmen ovalardan oluşan bir kenttir. Konut inşasında kullanılan yapı malzemeleri moloz taş, kerpiç ve ahşaptır. Binaların zemin katı ahır ve depo olarak kullanılırken, birinci katlarda oturma odaları, yatak odaları ve sofa yer almaktadır. Sofa tamamen açık bir mekandır ve odalar ışığı sofaya bakan açıklıklardan alır. Sofa aynı zamanda mutfağın yer aldığı mekandır. Mahremiyet ihtiyacının karşılanması için bahçeye açılan kısmının bir bölümü parmaklık ve kafeslerle kapatılmıştır.

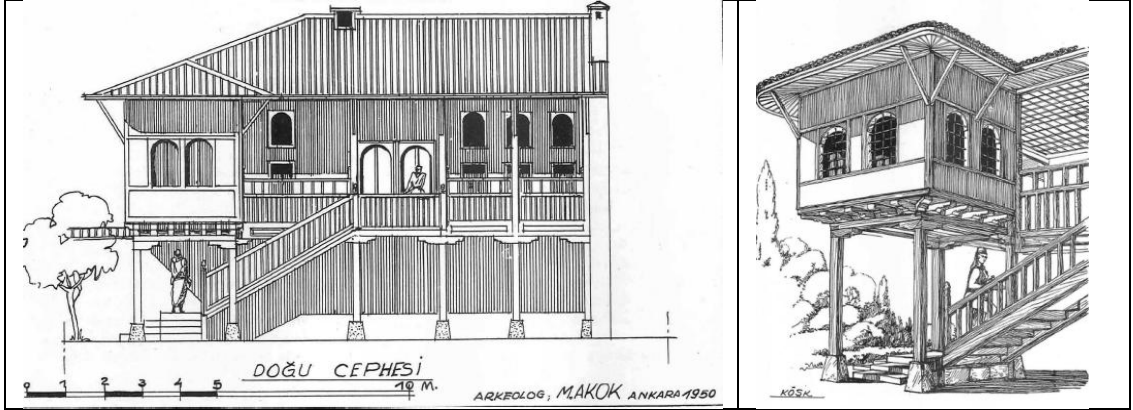
Sofa'nın Anadolu'nun soğuk bölgelerine göre planimetrik kurguda açık olarak konumlanmasının sebebi yaz aylarında yaşam olarak kullanılmasından kaynaklanmaktadır.

		
Şekil.18. Burdur Evleri	Şekil.19. Burdur Evleri Görünüş	Şekil.20. Burdur Evleri Plan
		
Şekil.21. Burdur Evleri Cephe 1	Şekil.22. Burdur Evleri Cephe 2	
Hotan H., 1946. Güneydoğu Anadolu da Sivil Mimari Etütleri, Arkitekt Sayı: -11-12		

Akseki bölgesinde şartlar nedeni ile Burdur'da farklı inşa teknikleri kullanılmıştır. Yapılar ahşap hatıllar ve harçsız moloz ile inşa edilmiş. Ahşap strüktürü oluşturmak üzere kullanıldığı için ahşap işçiliği de aynı orantıda gelişme göstermiştir.

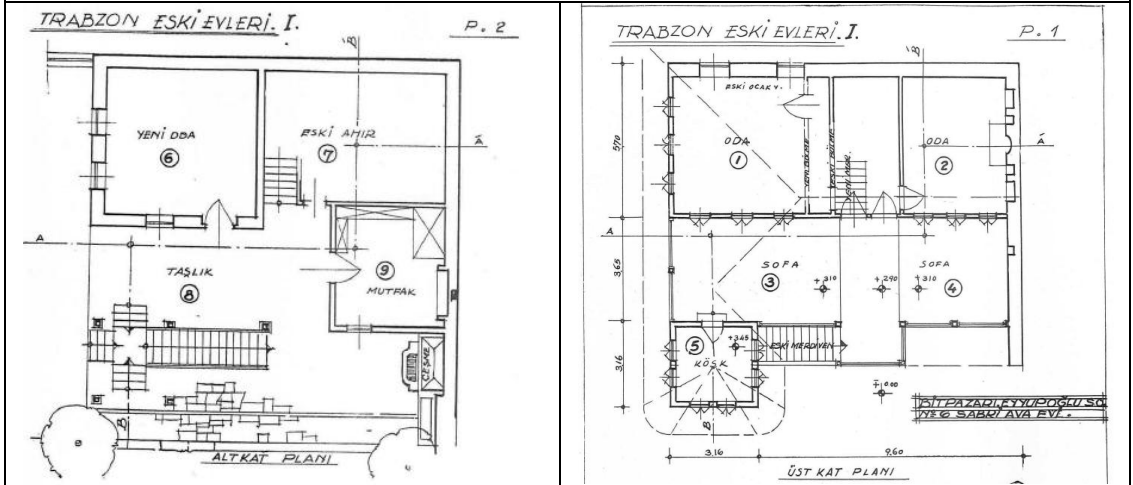
Arkeolog Mahmut Akok Trabzon eski evleri üzerinde yaptığı araştırmada, Trabzon evlerinin, 17. Yy.'ın son zamanlarından 19. Yy.'a kadar klasik Türk mimarisinin özelliklerini taşıdığını belirtmektedir. Coğrafi yapısı nedeni ile engebeli arazilere kurulmuş olan konutların konumlandırılmasında manzara büyük önem taşımaktadır. Anadolu'nun farklı bölgelerindeki sivil mimari örneklerde olduğu gibi Trabzon evlerinde de üst katlar ikametgah odalarına ve geniş sofalara ayrılmıştır. Odalar sofadan ve avludan ışık almaktadır. Trabzon evlerini Orta Anadolu evlerinden ayıran özellik ise sofaların önemli bir köşesinde köşk adı verilen odacıkların bulunuyor olmasıdır. Sivil mimaride ahşap ve moloz gibi yerel yapı malzemeleri kullanılmaktadır.

Şekil.28. Trabzon Eski Evleri- Sabri Ava Evi

Şekil.29. Trabzon Sabri Ava Evi Köşk

AKOK. M., 1951. Trabzon Eski Evleri, Arkitekt Sayı:-05-08

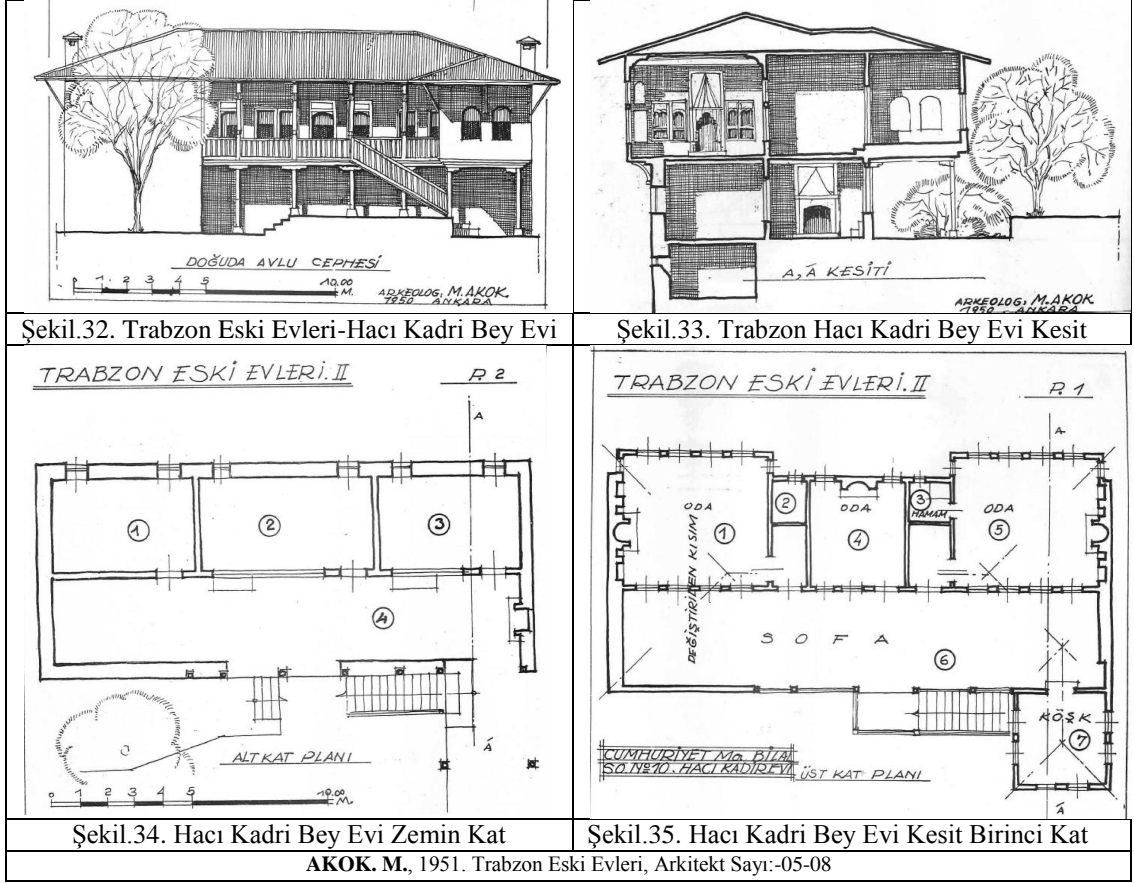

Şekil.30. Trabzon Sabri Ava Evi Zemin Kat Planı

Şekil.31. Trabzon Sabri Ava Evi Birinci Kat Planı

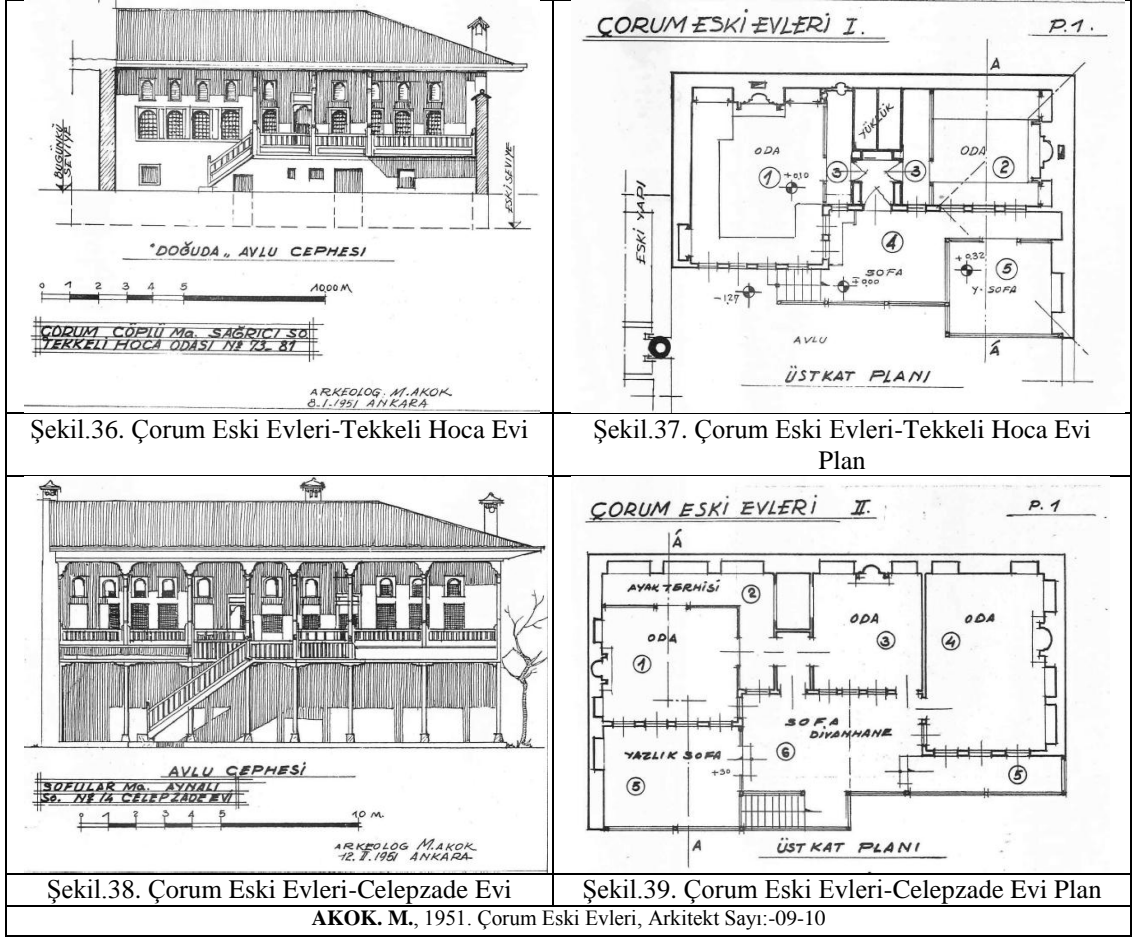
AKOK. M., 1951. Trabzon Eski Evleri, Arkitekt Sayı:-05-08

Sofada yer alan köşk evin en kıymetli ve en süslü köşesidir, sofanın döşemesinden daha yüksek kote sahiptir. Akok'un örnek olarak göstermiş olduğu 18. Yy.'la ait olan Sabri Ava konutu daha sonra odalardan birinde ocağın kaldırılması ve pencere açılması ile değişime uğramıştır. İncelemiş olduğu bir diğer konut olan Hacı Kadir evi, Sabri Ava evi ile planimetrik kurgu olarak benzerlik göstermektedir. Farklı olarak bütün odalar hem sofadan hem de kendi açıklıklarından ışık almaktadır. Konutların her ikisinde de kuzeye bakan duvarlar kalın kagiridir. İklimsel özellikler göz önünde bulundurularak cephe ve iç duvarlarda ahşap çatki ve taş dolgu kullanılmıştır.

AKOK. M., 1951. Trabzon Eski Evleri, Arkitekt Sayı:-05-08

Akok'un araştırma yaptığı bir diğer yer olan Çorum, depremler sebebi ile ancak 19. Yy.'dan kalan yapıları inceleme fırsatı bulmuştur. Çorum evlerinin de Erzurum, Trabzon ve Antalya yöresinde olduğu gibi geniş sofa kenarına yerleştirilmiş odalardan oluşan planimetrik kurguya sahip olduğu gözlenmektedir. Alt katlarda çamur harç ve taş kullanılarak örülmüş kalın kagir duvarlar üst katlar da sadece kuzeye bakan cephede devam ettirilmiştir. Sofa önleri ahşap direkler ve ahşap parmaklıklar ile çevrilmiştir. Döşemeler ise ahşap kiriş üzeri toprak ve tuğla kaplamalıdır. Ahşap parmaklıklar pencerelerde de kullanılmıştır. Ayrıca Çorum evlerinin yerel malzemesi olan alçı'nın iç mekanlarda şömine, şerbetlik ve duvar sıvası olarak kullanıldığı gözlemlenmiştir. Çorum evlerinde sofalar daima güney cephesine konumlandırılmış, yazlık ve geçit sofası olarak sınıflandırılmıştır. Klasik Türk evinde olduğu gibi sokakla alakası olmayan ve avluya doğru açılan, içine dönük planimetrik kurgu gözlemlenmektedir.

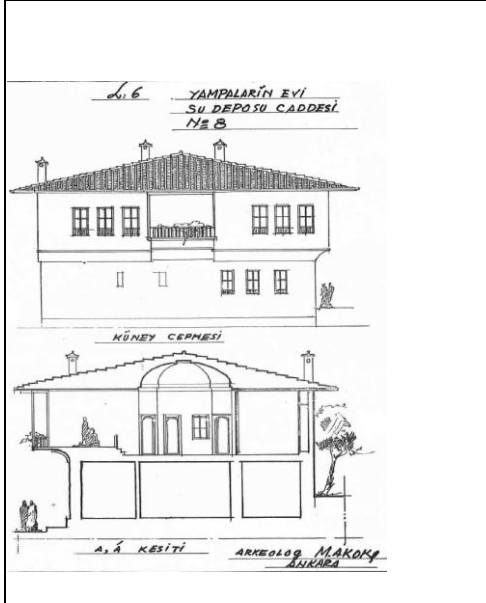

AKOK. M., 1951. Çorum Eski Evleri, Arkitekt Sayı: -09-10

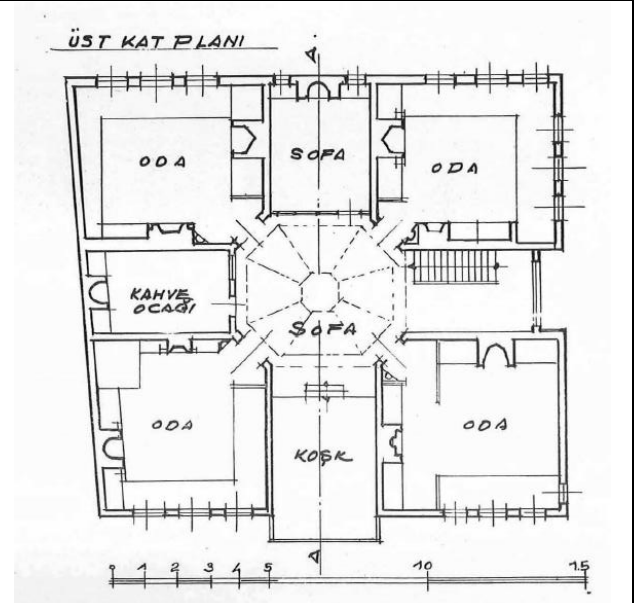
Akok Anadolu'nun büyük şehirlerinde sivil mimari incelemelerine Çankırı şehrinde de gerçekleştirmiştir. Çankırı kentinin, diğer Orta Anadolu kentleri gibi 1950'li yıllarda hala eski özelliklerinin muhafaza etmekte olduğu görülmektedir. Kentte 17, 18 ve 19. yy. özelliklerini taşıyan konutlar görülmektedir. Deprem bölgesi olması nedeni ile inşa malzemesi olarak ahşap kullanılmaya özen gösterilmiş, Cumhuriyet sonrası dönemde ise kagir yapılar artmaya başlamıştır. Konutların alt katları genel olarak hizmet bölümleri olarak kullanılmıştır. Kışlık ikamet odaları da alt katlarda yer almaktadır. Üst katlarda ise geniş sofa ve odalar yer almaktadır. Sofa ahşap parmaklıklarla çevrilmektedir. Odaların her biri günlük ihtiyaçları karşılayacak özellikleri içinde barındırmaktadır (ocak, yüklük, şerbetlik, aynalık gibi).

Çankırı evleri kullanım koşullarının ve imkanların değişikliğine paralel olarak planimetrik kurguda ve kullanımda değişime uğramıştır. Alt katların kış aylarında yaşama alanına dönüşmesi, kapalı sofaların ve köşkerin oluşması ihtiyaç doğrultusunda değişimin göstergesidir. İklim özellikleri doğrultusunda Çankırı evleri kuzey cephesi duvarı da kalın kagir yapıda inşa edilmiştir. Avlu ve sofaya bakan

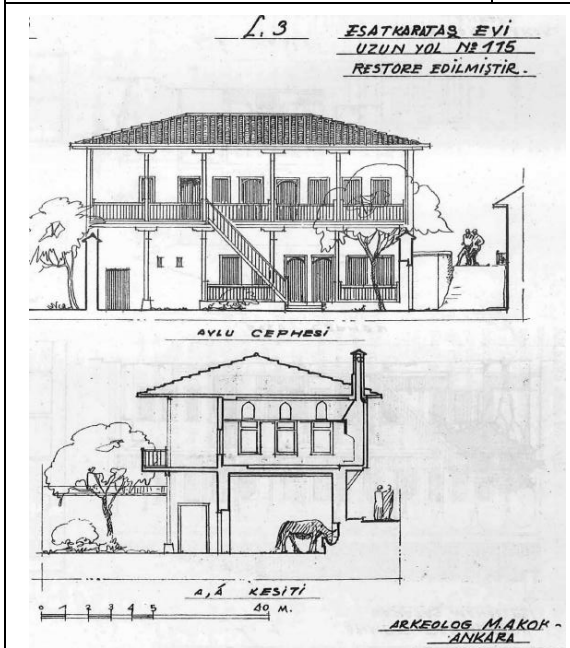
duvarlar, Üst kat duvarları ve bölme duvarlar ağaç çatkılı ve kerpiç dolguludur. İç duvar yüzeyleri ise alçı sıvalıdır. Akok, zamanla ekonomik nedenler doğrultusunda ev içi süslemelerin, yağlı boya ve ahşap tavan kaplamalarının azalmış olduğu gözlemlenmiştir. Anadolu'da bir çok sivil mimari örneğinde olduğu gibi Çankırı evlerinde de Cumba ve köşk çıkmaları uygulanmıştır. Cumba az zeminde çok yer kazanma fırsatı doğurmuş olduğu için özellikle dar sokaklarda bitişik nizamlı konumlandırılmış yapıların birincil ihtiyacı haline gelmiştir.

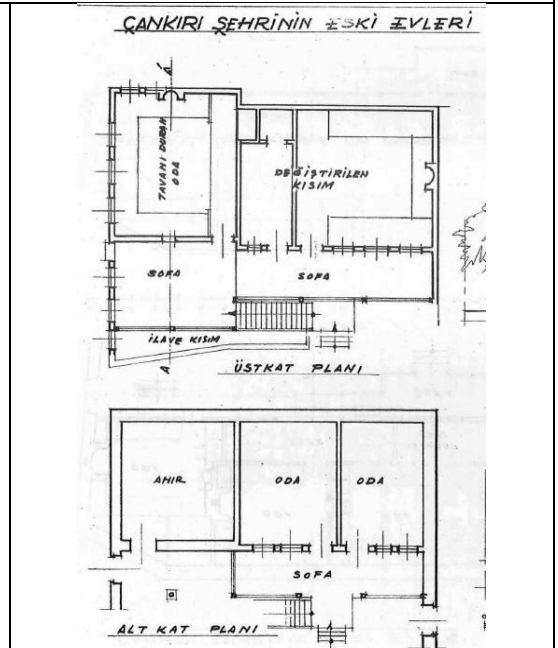
Şekil.40. Çankırı Eski Evleri-Yampaların Evi

Şekil.41. Yampaların Evi-Plan

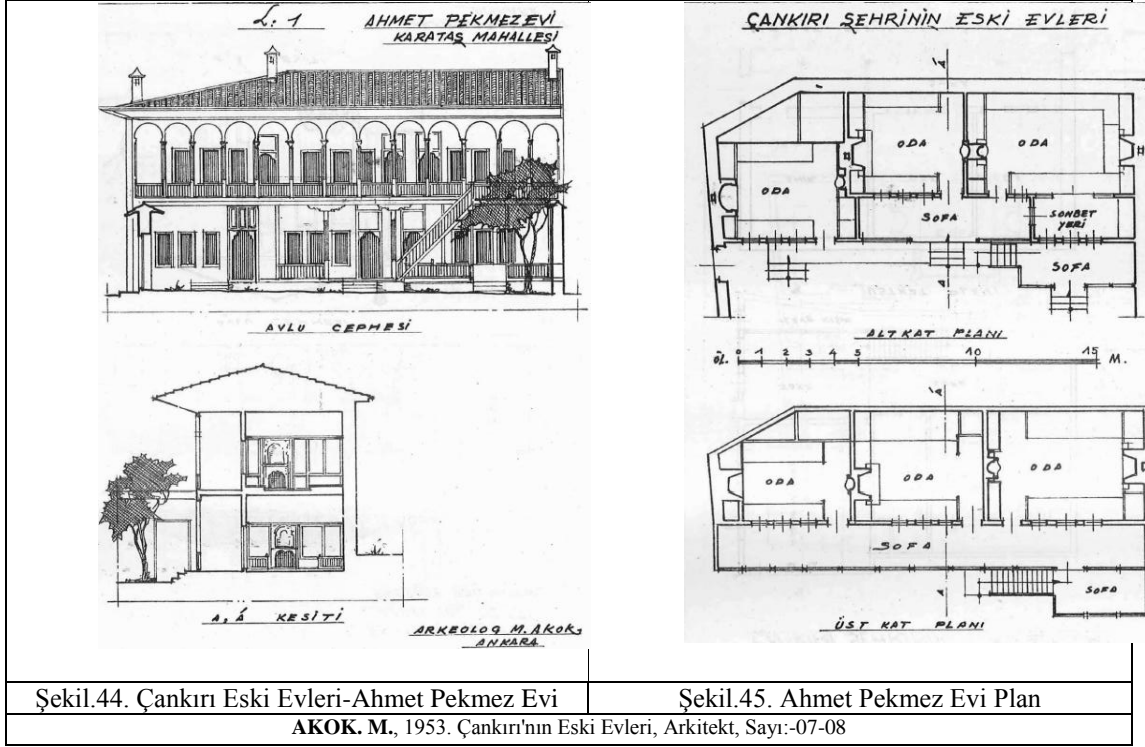

Şekil.42. Çankırı Eski Evleri-Esat Karataş Evi

Şekil.43. Esat Karataş Evi-Plan

AKOK, M., 1953. Çankırı'nın Eski Evleri, Arkitekt, Sayı:-07-08

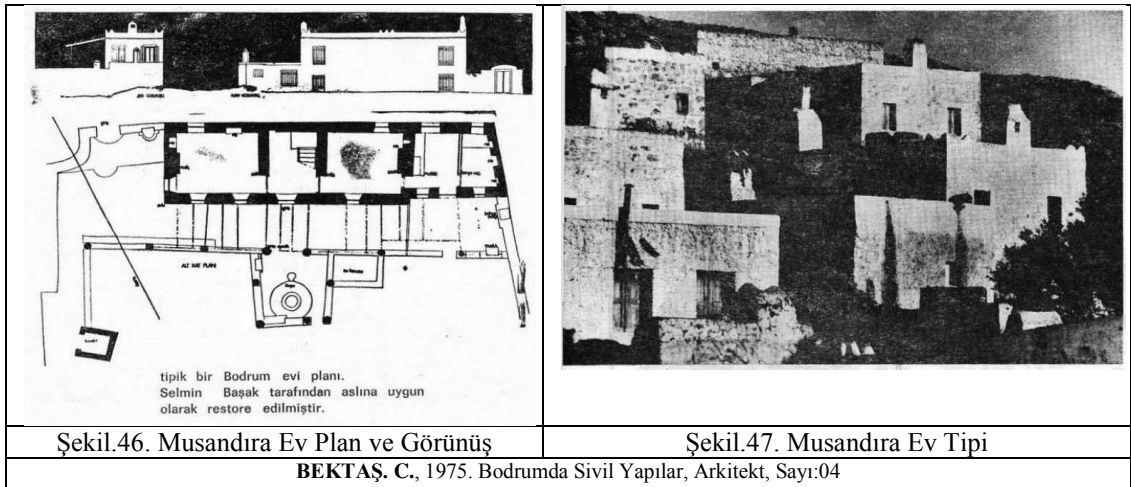
Şekil.44. Çankırı Eski Evleri-Ahmet Pekmez Evi

Şekil.45. Ahmet Pekmez Evi Plan

AKOK. M., 1953. Çankırı'nın Eski Evleri, Arkitekt, Sayı:-07-08

Bodrum sivil yapıları inceleyen Bektaş, bu bölgede üç ev tipinin yaygın olarak kullanıldığını tespit etmiştir.

1. Musandıralı Ev Tipi, tarım ile uğraşanların tercih ettiği ev tipi dikdörtgen bir plana sahiptir ve alt kat yani alt ev bölümü pişirme işleri için ocağın, deponun veya kilerin olduğu bölümdür. Birinci kat yani musandıra bölümü yatma yeri ve yüküklerin olduğu aynı zamanda oturma mekanı olarak kullanılan bölümdür.

Şekil.46. Musandıralı Ev Plan ve Görünüş

Şekil.47. Musandıralı Ev Tipi

BEKTAŞ. C., 1975. Bodrumda Sivil Yapılar, Arkitekt, Sayı:04

2. Sakız Türü Ev Tipi, dış ölçüleri hemen hemen Musandıralı ev tipi ile benzerlik gösterir. Giriş kapısının doğu cephesine göre konumlandırılması evin ışık almasını kolaylaştırdığı gibi hava değişimini sağlamaya yardımcı olmaktadır. Anadolu da bir çok Türk evinde gözlemlendiği gibi alt katlar daima evin temel ihtiyaçlarının karşılanması için kullanılır ve üst katlar yaşam alanları olarak kurgulanmıştır. Ev türlerinde kapı pencere açıklık oranlarının aynı olması bir bütünlük hissi uyandırmaktadır.

3.Kule Ev Tipi, yerleşim alanlarının kale dışına taşması ile uygulanmaya başlamış. Diğer iki ev tipine göre daha yüksek konumlandırılmış ev tipidir. Bu nedenle Kule ev tipi diğer ev tiplerine göre daha güvenli olduğu söylenebilir ve kare plan tipine sahiptir.

2. Dünya Savaşını izleyen yıllarda Türk Evi olarak tanımlanan sivil konut mimarisi, her türlü mimari programın bir biçim dili olmuş ve Eldem bu durumun oluşum gerekçelerini şu sözlerle tanımlamıştır:

Bu düşünceler Türk Mimarisinde öze bakılmaksızın, yıllar boyu sürecekle ve halen sürmekte olan problematik bir durum halinde süregelen, biçimsel bir sürekliliğin doğmasına yol açmıştır.

"Bazı evlerde odalar sadece hayattan ışık alırlar. O zaman üst kat bahçe ve avlu ile organik bir yaşama bütünü oluşturur. Çağdaş mimarlıkta yapının içi ile dışı arasındaki kesiksiz ve doğal bir süreklilik sağlama isteğini, iç ve dış mekan sürekliliği gibi bir takım kavramların ne kadar önem taşıdığını biliyoruz. Bunun hatta, çağdaş fizikteki zaman-mekan kavramına paralel bir aşama olduğunu da ileri sürülmüştür. Geleneksel Türk evinin örgütlenmesinde evin sokak üzerindeki avlu duvarından baş odaya kadar bütün örtülü ve örtülü olmayan hacimlerin, sadece biçim olarak değil, işlev olarak kesiksiz bir ilişki içinde olduğunu gözleyebiliyoruz. Kanımca bu ev tasarımında bir çok çağdaş mimarlık ustasının gerçekleştirebildikleri süreklilikten çok daha yukarı düzeyde bir işlevsel ev içi mekanı yaratılmıştır. Geleneksel evlerimiz, mimarlık sanatında soyutlama ile varılan biçimlendirmenin, pragmatik bir tutumla gerçekleşenin yerini hiç bir zaman alamayacağı kanısına ulaştıracak bir güzelliktedir." (Kuban, 1995b: 229)

4.1.2.3. 1930-2014 aralığında Türkiye'de Sürekliliğin Biçim ve Öz Olarak İrdelenmesi

Bektaş'ın Türk Evinin çağdaş bir biçimde arketip olarak belirlenerek sürekliliğin sağlanması noktasında geliştirdiği ilkeler, sürekliliğin izlenmesinde yol gösterici olmaktadır. Bu ilkeler (Geleneksel Bağlamda Süreklilik Kavramı Başlığı altında belirtildiği gibi) şunlardır:

- *Yaşama, doğaya, çevre koşullarına uygunluk*
- *Gerçekçilik, Usa Uyumluluk (Akılcılık)*
- *İçten dışa çözüm*
- *İç-dış uyumu*
- *Tutumsallık*
- *Kolaylık (Yapım Yöntemlerinde)*
- *Ölçülerin İnsan Ölçülerine Dayalı Olması*
- *Gereçlerin, Yapım Yöntemlerinin Yakınından Seçilmesi*
- *Esneklik*

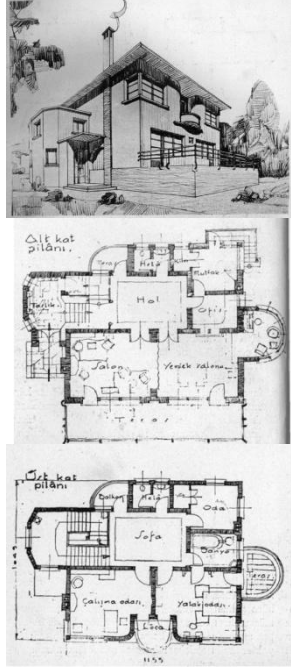
İlkeler mimari yapının öz'ünün ve değişebilen veya dönüşebilen biçimsel özelliklerinin ileriye taşınabilmesi noktasında kolaylık sağlayabilecek niteliktedir. Türkiye'de konut mimarisinde sürekliliği özsel ve biçimsel olarak incelemek üzere şu ilkeler aranacaktır:

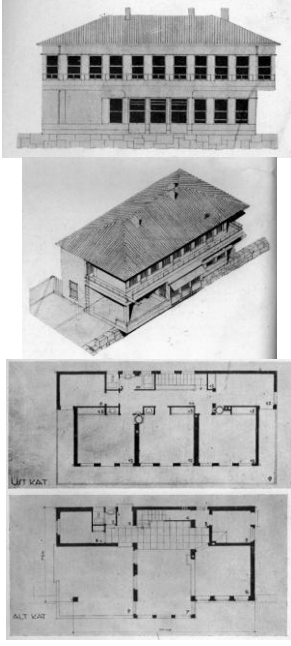
Özsel (Gösterilen)Süreklilik İlkeleri	Biçimsel (Gösteren)Süreklilik İlkeleri
Mekan Kullanım Esnekliği	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)
Akılcılık (Modülerite ve Ölçü Benzerliği)	Cephe Kurgusu (Pencere Oranları, Kat Sayısı, Yüzey, Eğimli Çatı, Saçak)
Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	Avlu-Ev İlişkisi
İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü (Oda-Sofa-Avlu-Sokak)	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu (Cumba)

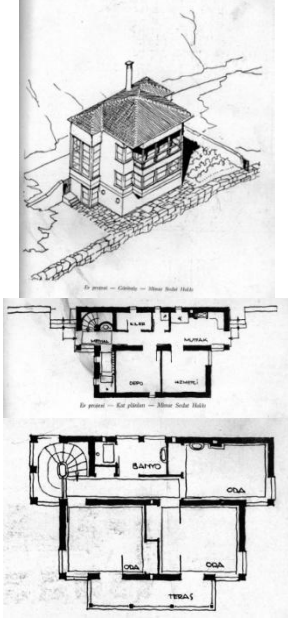
Şekil.48. Özsel ve Biçimsel Süreklilik İlkeleri

Her biri biçimsel bir karşılığa dayanan özsel süreklilik ilkeleri yapılar üzerinde aranacak ve biçimsel karşılıklarının dönüşüme uğrayıp uğramadığı izlenecektir. Biçimsel dönüşüme uğrayan yapıların süreklilik sağladığı bu sayede tespit edilmiş olacaktır. Özsel süreklilik araştırması yapabilmek için Türk evini oluşturan öğeler doğrultusunda şu özler belirlenmiştir: mekanın kullanım esnekliği, akılcılık

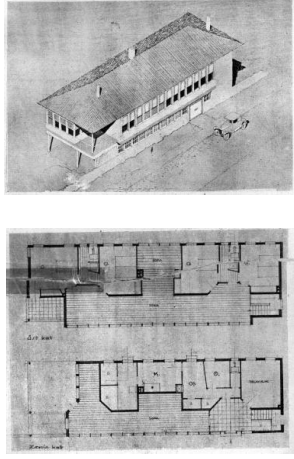
(modernite ve ölçü benzerliği), yeşille bütünleşik mekan kurgusu, iç mekan-dış mekan bütünlüğü (oda-sofa-avlu-sokak). Mekanın kullanım esnekliğinde farklı işlevlere göre değişebilen dönüşebilen planimetrik kurgunun varlığına işaret etmektedir. Mesela Türk Evi'nde geniş ailelerin ihtiyaçları nedeni ile bir çok işleve sahip olarak kullanılan odanın, çekirdek ailelerde yatak odası, oturma odası gibi belli bir kullanım türüne ait olması söz konusu olabilir. Böyle bir durumda bakılması gereken planimetrik kurgunun devam edip etmediği ve işlevi belirlenmiş olan bir odanın evin diğer kullanım alanları ile ilişkisi olacaktır, biçimsel olarak ise Türk evindeki oda kavramının haneye ait olmasına denk gelmektedir. Akılcılık (modernite ve ölçü benzerliği), kullanıcının gereksinimleri ile orantılı olarak yapının rasyonel bir biçimde tasarlanması ile ilişkilidir ve biçimsel anlamda cephe kurgusu (pencere oranları, kat Sayısı, yüzey, eğimli çatı, saçak) olarak karşılaşılmaktadır. Ancak süreklilik sağlama açısından biçimsel özelliklerin dönüşüme uğrayıp uğramadığı dikkate alınacaktır. Yeşille bütünleşik mekan kurgusunda, yapının doğal çevre ile birlikte işlenmiş oluşuna değinilmektedir bu durumun geçmişte meydana geldiği avlu ev ilişkisi biçimsel süreklilik ilkeleri olarak karşılaşılan bir durumdur. Son olarak İç mekan-dış mekan bütünlüğü (oda-sofa-avlu-sokak), konutun çevre ile olan ilişkilerinde eşik görevi gören mekanlara dikkat çekerek tasarım sürecinde özel süreklilik ilkeleri kapsamında dikkate alınmış olan bir durumdur ve planimetrik kurguda oda-sofa bütünleşik mekan kurgusu (cumba) olarak biçimsel anlamda gözlenecektir.

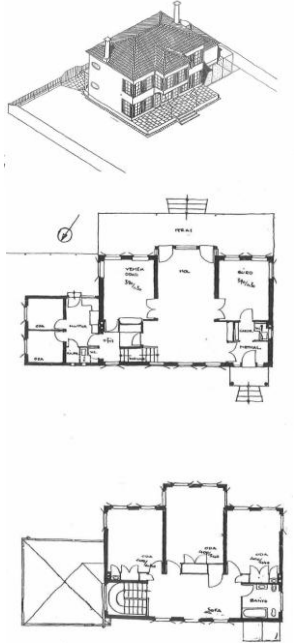
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1931-02 MİM. ABİDİN-MÜSTAKİL EVLER		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülaritye b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Konut, arsa fiyatlarının ucuz olduğu dönemde müstakil evlerin daha ideal bir yaşantı sağlayacağını düşünerek kurgulanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cumba ile aynı niteliğe sahip bölümde ve pencere oranlarında gözlenmiştir.						
Tablo 6	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1931-03 MİM. S. HAKKI ELDEM-BOĞAZIÇINDE BİR YALI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülaritye b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Kendine ait bir bahçesi bulunan yalıda mimar, dört adet oda tasarlamış ve her bir odanın kendine ait banyo, soba ve depolama alanları bulunmaktadır. Ortak kullanım alanlarında ise oturma alanları sedir ile sağlanmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 7	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

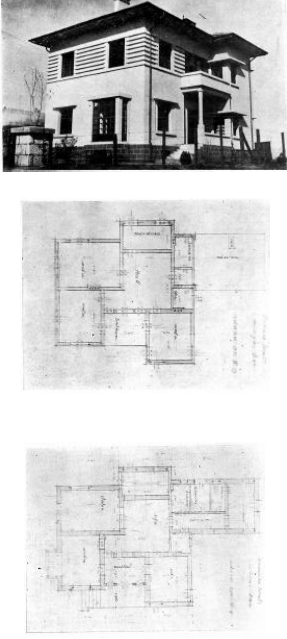
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1931-08 MİM. S. HAKKI ELDEM-EV PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	□	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Konut Türk evi özelliklerini taşımaktadır. Dar bir arsada sokağa bitişik tasarlanan yapının bahçesi denize bakan cephesinde yer almaktadır. Odaların kendilerine ait yükleri ve katların kullanımında ki farklılıklar gözlemlenmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 8	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

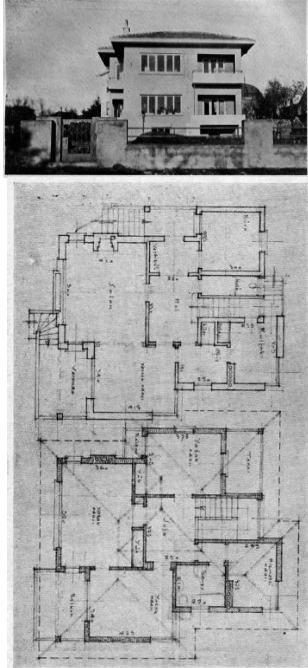
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1931-09 MİM. S. HAKKI ELDEM-VİLLA PROJELERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Dağlık bir arazide uygulanması düşünülen proje iklim koşullarına ve manzara özelliklerine göre konumlandırılmıştır yazlık olarak kullanılacak tek katlı bir konut projesidir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 9	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

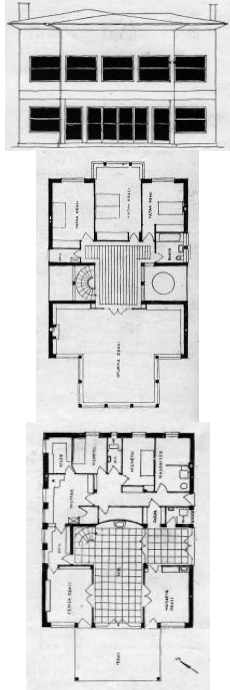
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1931-09 MİM. S. HAKKI ELDEM-VİLLA PROJELERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☐	Avlu-Ev İlişkisi	☐	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: Sürekli ikamet edilmek üzere tasarlanmış iki katlı bir konuttur ve dış sofalı olarak tasarlanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 10	Sürekli Var: ☒	Sürekli Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

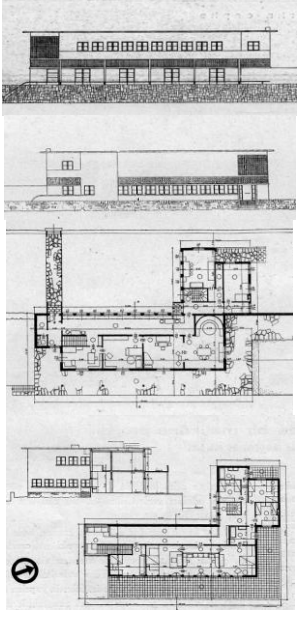
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1932-01 MİM. S. HAKKI ELDEM- VİLLA PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: Manzaraya göre konumlandırılan yapı ışık alan ferah bir iç sofa ve lavabo, sabit dolap gibi aynı nitelikte odalara sahiptir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 11	Sürekli Var: ☒	Sürekli Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1932-03 MİM. SELİM ZEKİ-EV PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Kullanıcının istekleri dikkate alınarak tasarlanan proje üç katlı ve orta sofalı tasarlanmıştır. Her bir katın kullanımı farklıdır. Giriş katı mutfak, yemek odası, misafir odası, ikinci kat yatak odaları ve üçüncü kat hizmetli odaları olarak tasarlanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo 12	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

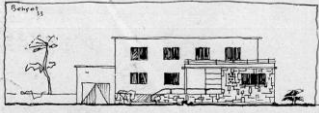
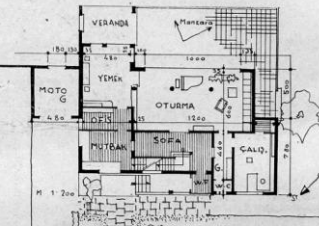
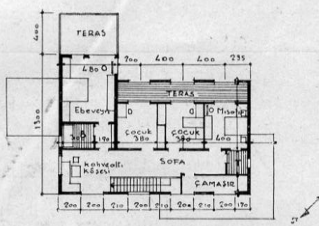
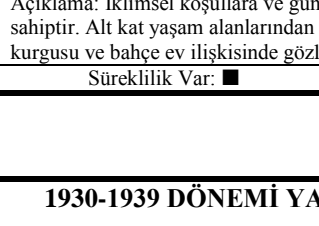
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1932-05 MİM. SEMİH RÜSTEM-İSMAİL HAKKI BEY KÖŞKÜ ADANA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	□	Avlu-Ev İlişkisi	□	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Bir katı bir aile için tasarlanan iki ailenin yaşayacağı yapı, hizmetli ve mutfak olarak kullanılan ortak bir alana sahiptir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 13	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1933-01 MİM. ABİDİN-SUADİYEDE İKİ EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	□	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İki katlı tasarlanan bahçeli yapıda katların kullanım farklılıkları gözlemlenmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişlerinde gözlenmiştir.						
Tablo 14	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

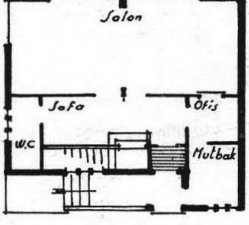
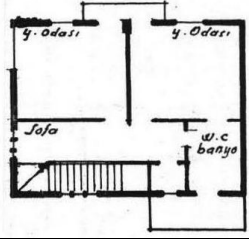
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1933-02 MİM. S. HAKKI ELDEM-BİR VİLLA PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	□	Avlu-Ev İlişkisi	□	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İki katlı ve iç sofalı tasarlanan yapı bir ailenin ihtiyacını karşılayacak şekilde tasarlanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 15	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

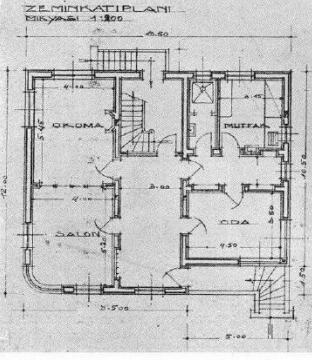
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1933-04 MİM. SEYFETTİN NASHİH-DENİZ KENARINDA BİR MALİKANE PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: L planimetrik kurguya sahip yapı iç sofalı olarak tasarlanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü avlu-ev ilişkisinde yani yapının bahçe ile olan ilişkisinde, oda-sofa bütünleşik mekan kurgusunda ve oda biçimlenişinde gözlenmiştir.						
Tablo 16	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

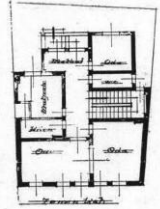
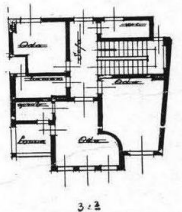
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1933-08 MİM. ABİDİN-CEMİL BEY EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	□	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	□	Avlu-Ev İlişkisi	□	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Kullanıcının istekleri doğrultusunda tasarlanan yapı bodrum katı ayrı bir konut olmak üzere iki katlı olarak tasarlanmıştır. Alt kat günlük işlere ayrılırken üst kat ise yatak odaları ve misafir odaları için ayrılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda-sofa bütünleşik mekan kurgusunda ve cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo 17	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

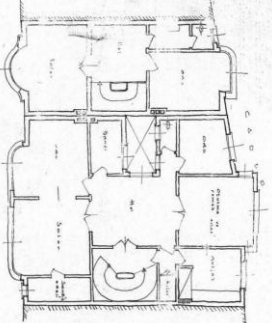
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1933-08 MİM. BEHÇET SABRİ-KÖŞK PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok
		Akılcılık a. Modülaritye b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: İklimsel koşullara ve güneş ışığına göre konumlandırılmış iki katlı yapı iç sofalı planimetrik kurguya sahiptir. Alt kat yaşam alanlarından üst kat ise yatak odalarından oluşmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu ve bahçe ev ilişkisinde gözlenmiştir.						
Tablo 18	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

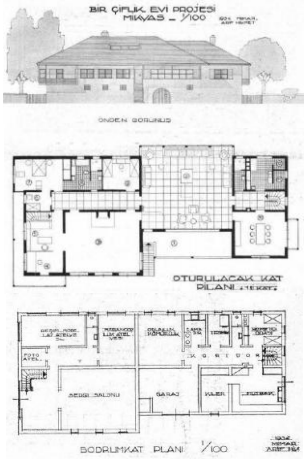
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1933-12 MİM. İZZET-BOLUDA BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok
		Akılcılık a. Modülaritye b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: İki katlı ve iç sofalı tasarlanan yapıda cephe kurgusunda ve pencere oranlarında farklılıklar görülmektedir. Yaz ve kış iklimsel özellikleri dikkate alınmıştır.						
Tablo 19	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

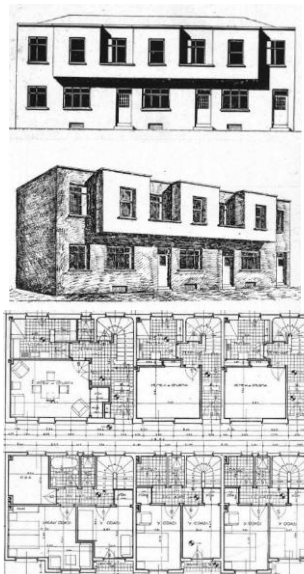
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1934-02 MİM. BEHÇET SABRİ-BÜYÜYEBİLEN EV PROJESİ	 	Öz (Gösterilen)	B biçim (Gösteren)	B biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Büyüyeblen ev projesi ihtiyaçlar doğrultusunda yeni mekanların eklenerek kat sayısının max. üçe ulaşması için tasarlanmış bir projedir. Benzer ölçülerde kullanılan odalar üst katlarda yer alırken ve ortak kullanım alanları giriş katında konumlandırılmıştır. Biçim öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo 20	Sürekli Var: ■	Sürekli Yok: □	Belirsiz: □			

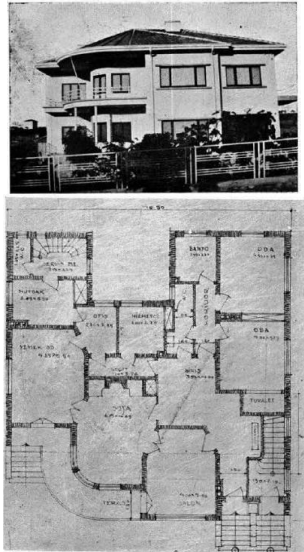
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1934-03 MİM. NECMETTİN-PROF. RAHİMİ BEY EVİ İZMİR	 	Öz (Gösterilen)	B biçim (Gösteren)	B biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İç sofahlı tasarlanmış olan yapı manzaraya göre konumlandırılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo 21	Sürekli Var: ■	Sürekli Yok: □	Belirsiz: □			

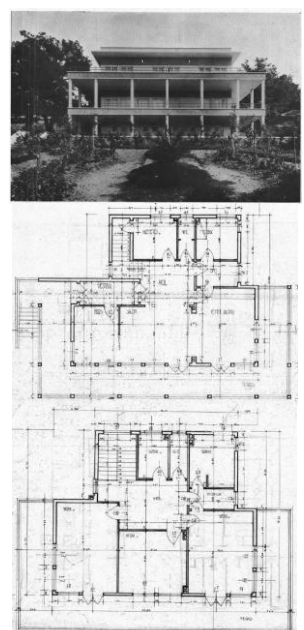
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1934-05 MİM. SEMİH RÜSTEM-RESSAM ŞEVKET BEY YALISI	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İç sofalı tasarlanmış olan yalı manzaraya göre konumlandırılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.22	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

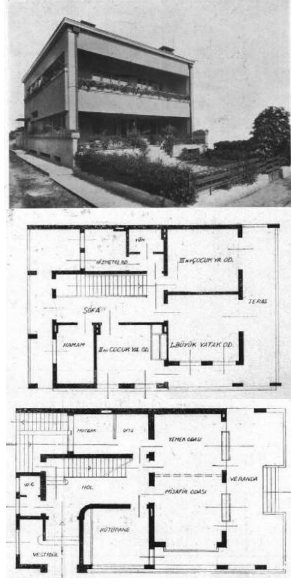
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1934-06 MİM. A. KEMAL-İKİ EV RUMELİHİSARI	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	□	Avlu-Ev İlişkisi	□	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Bitişik nizam inşa edilmiş planimetrik kurguları farklı iki ev alt kat- üst kat kullanım alanları ve yapı malzemeleri açısından farklılık göstermektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü cumbanın formunda gözlemlenmiştir.						
Tablo.23	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

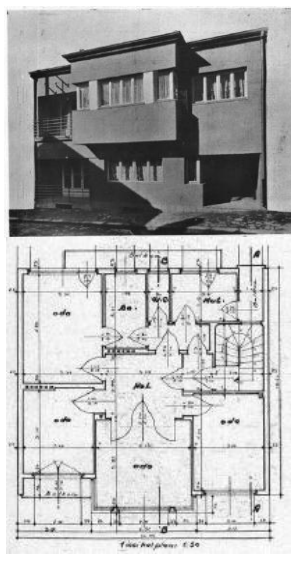
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1934-08 MİM. ARIF HİKMET-BİR ÇİFTLİK EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: Yazın kullanılmak üzere tasarlanmış yapı iki katlıdır ve katların inşa sırasında yapı malzemeleri farklılaştığı gibi alt kat yaşam alanı üst kat odalardan oluşmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlemlenmemiştir.						
Tablo.24	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1934-12 MİM. TAHİR TURAN-SIRA EVLER		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☐	Avlu-Ev İlişkisi	☐	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Bitişik nizam konumlandırılmış daireler ekonomik bir biçimde tasarlanmıştır. Alt Kat yaşam alanı ve üst katlar ise odalardan oluşmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü devam eden cumba formunda gözlemlenmiştir ancak cumba işlevini tam manası ile karşılamamaktadır.						
Tablo.25	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1935-07-08 MİM. İZZET-ANKARADA BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Üç katlı olarak tasarlanmış konutun tüm mekan ihtiyaçları tek katta çözümlenmiştir. Her bir kat bir konut olarak kullanılabilir gibi üç katlı tek bir konut olarak kullanımda mümkündür. Biçime göre özün dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.26	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

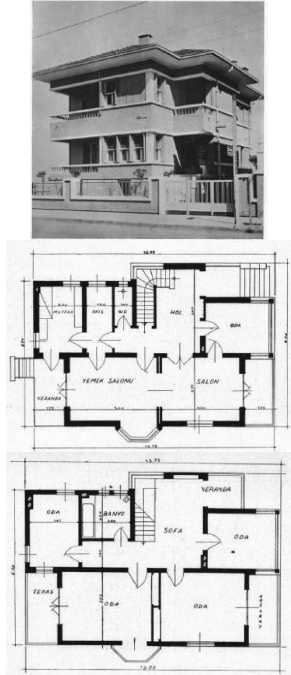
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1936-08 MİM. SAMİM A. KAYNAK-BÜYÜKADADA BİR VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Dış sofalı olarak tasarlanan konut topografyaya uygun bir biçimde tasarlanmaya çalışılmıştır. Alt kat ve üst kat kullanımları farklılaşmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümünün özellikle cephe kurgusunda gerçekleştiği gözlemlenmektedir.						
Tablo.27	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1936-09 MİM. ZIYA KOZANOĞLU-VİLLA MODA		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok	
Açıklama: İki katlı tasarlanan konutta Alt kat yaşam alanı olarak kullanılmaktadır, üst katta ise mekanların işlevleri tanımlanmış ve iç sofa ile birbirine bağlanmıştır. Odaların pencereleri içe çekilerek direk güneş ışığından kaçınılmıştır.							
Tablo.28	Süreklilik Var: ☒		Süreklilik Yok: ☒		Belirsiz: ☐		

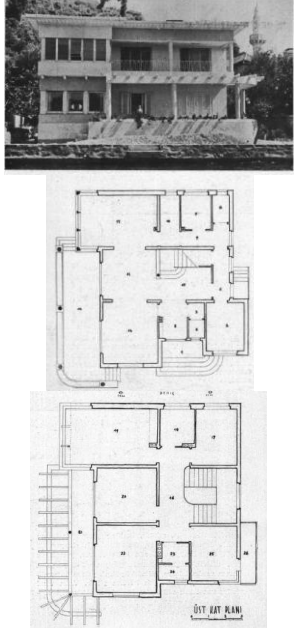
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1937-01 MİM. BEKİR İHSAN-B. RIFAK EVİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☐	Avlu-Ev İlişkisi	☐		
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var	
Açıklama: İki katlı olarak tasarlanmış yapı iki daireden oluşmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümünde sadece cumba formunda değişiklik gözlemlenmiştir.							
Tablo.29	Süreklilik Var: ☒		Süreklilik Yok: ☒		Belirsiz: ☐		

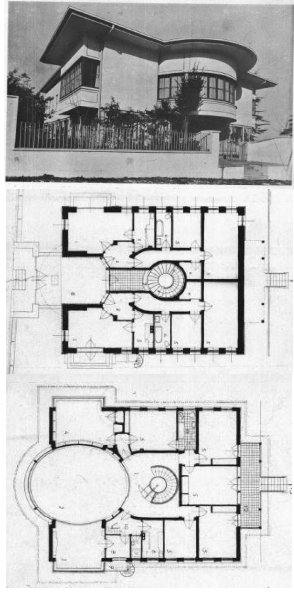
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1937-02 MİM. ZEKİ SAYAR-KALAMIŞTA BİR VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Mekan işlevleri açıkça belirtilmiş olan yapı iki kat ve bodrum katından oluşmaktadır. Yapı merkezi planimetrik kurguya sahip ve iç sofalıdır. Biçimin öze bağlı dönüşümünde cephe kurgusunda dönüşüm gözlemlenmiştir ve bulunduğu arazi ile aynı formu taşımaktadır. Ayrıca cumba yerine balkon kullanılmıştır.						
Tablo.30	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

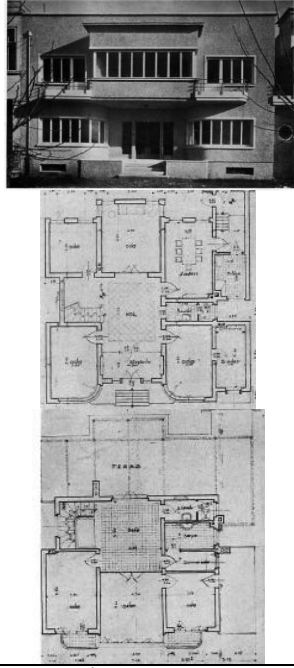
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1937-04 MİM. A. MORTAŞ-ECZACI B. NAZIM MALKOÇ EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	□	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Alt kat eczane üst kat konut olarak tasarlanan yapı iki katlıdır. Konut kısmı merkezi planimetrik kurguya sahiptir. Biçimin öze bağlı dönüşümünde sadece cumba form olarak değişiklik göstermektedir ayrıca alt katın iş yeri olarak kullanılması sebebi ile konut ve konut dışı yapı türlerinin birleşimine örnek niteliğindedir.						
Tablo 31	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

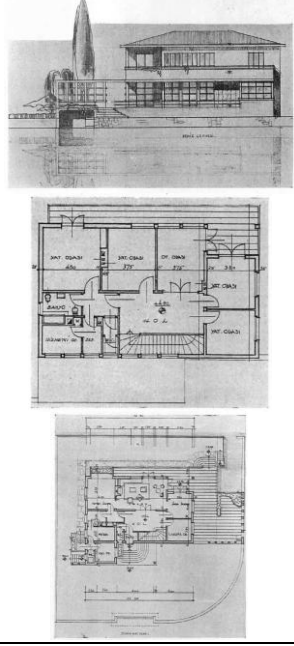
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1937-04 MİM. NECMETTİN EMRE-KARANTINADA BİR VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İç sofalı yapıda alt kat üst kat farklılaşması görülmektedir. Yaşam alanı olarak kullanılan alt katın cephe kurgusu üst kat ile benzerlik göstermemektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.32	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

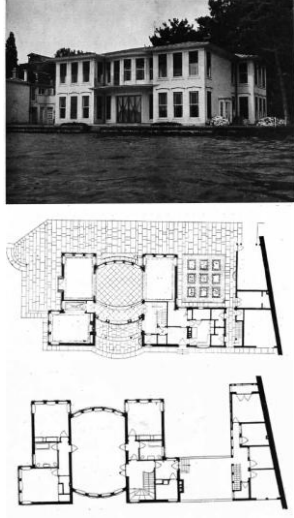
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1938-08 MİM. S. HAKKI ELDEM-BEYLERBEYİNDE BİR YALI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Mimarın belirttiğine göre kullanıcının isteği gereği yapı tamamen Türk evi özellikleri ile inşa edilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.33	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

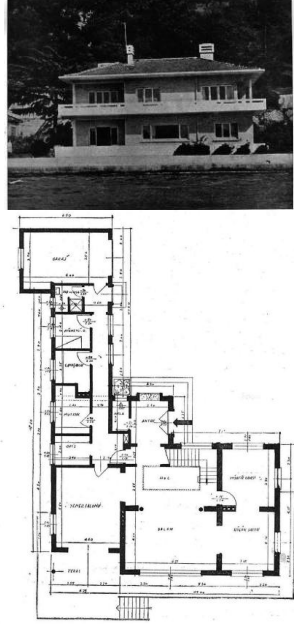
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1938-10-11 MİM. REBİL GORDON-A. HİSARINDA BİR EV		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok	
Açıklama: Çekirdek aile için tasarlanmış olan yapı merkezi planlı olarak kurgulanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.							
Tablo.34	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □		

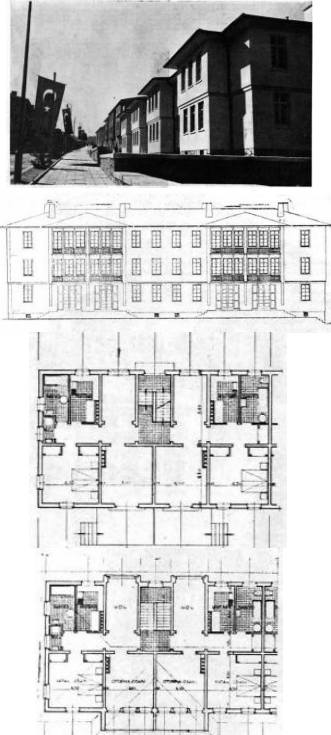
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1938-10-11 MİM. S. HAKKI ELDEM-PROF. A.A. EVİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok	
Açıklama: Yapı üç ayrı konutu bünyesinde barındırmaktadır. Giriş katı tek başına bir konuttur. Birinci kat ise iki haneden oluşmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.							
Tablo.35	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □		

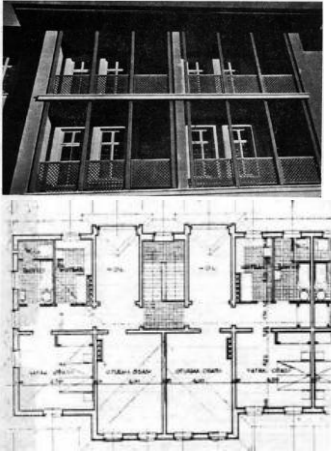
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1939-01-02 MİM. NEŞET AKATAY-B. BEHÇET ÜN MERİT EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İç sofalı olarak tasarlanan yapı iki katlıdır ve kullanıcının ihtiyacına göre döşenmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.36	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

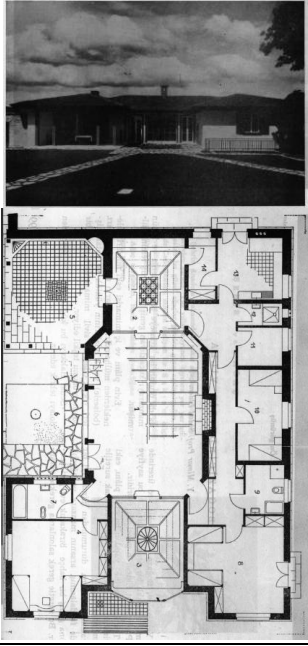
İNCELENEN YAPI	1930-1939 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1939-11-12 MİM. BEDRİ UÇAR-BOĞAZ İÇİNDE BİR YALI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Bodrum katı dışında iki kattan oluşan yapının alt ve üst kat işlevleri farklılık göstermektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.37	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

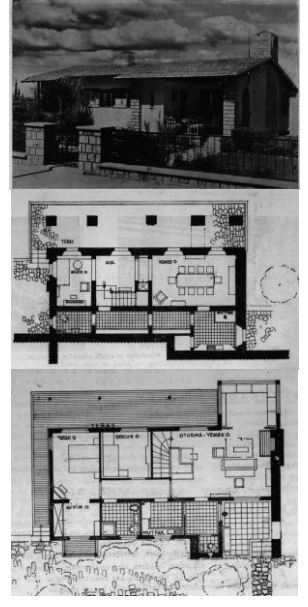
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1944-07-08. MİM. S. HAKKI ELDEN-BOĞAZ İÇİNDE BİR YALI		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok	
Açıklama: Tamamen Türk evi özelliklerini inşa etmek üzere tasarlanmış olan yapı merkezi planimetrik kurguda iç sofalıdır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.							
Tablo.38	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □		

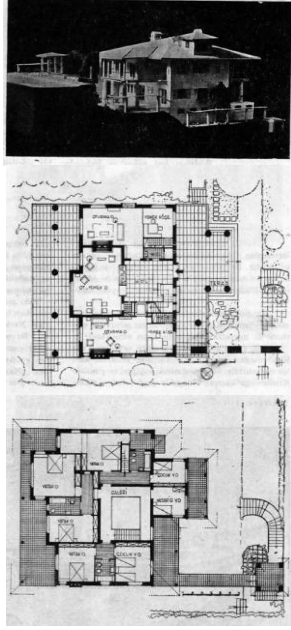
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1945-01-02 MİM. ZEKİ SAYAR-VANI KÖYÜNDE BİR YALI		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok	
Açıklama: Çok kalabalık bir aile için tasarlanmamış olan bu yapı iç sofalı olarak tasarlanmıştır. Aynı zamanda alt kat-üst kat kullanımı farklılık göstermektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cephe kurgusunda gözlenmiştir.							
Tablo.39	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □		

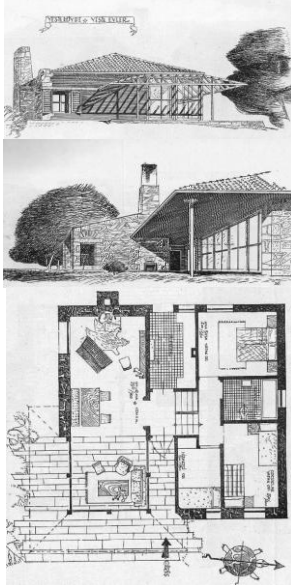
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1946-03-04 MİM. PAUL BONATZ-SARAÇOĞLU MAHALLESİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Farklı oda sayılarına ve cephe kurgularına sahip konutlar topografyaya uygun ve ekonomik bir biçimde oluşturulmaya çalışılmıştır. Ancak biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.40	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

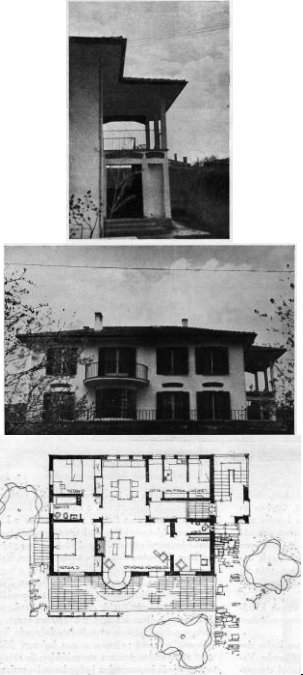
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1946-03-04 MİM. PAUL BONATZ-SARAÇOĞLU MAHALLESİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Saraçoğlu mahallesi aynı cephe kurgusuna sahip binaların sıralanması ile oluşturulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.41	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

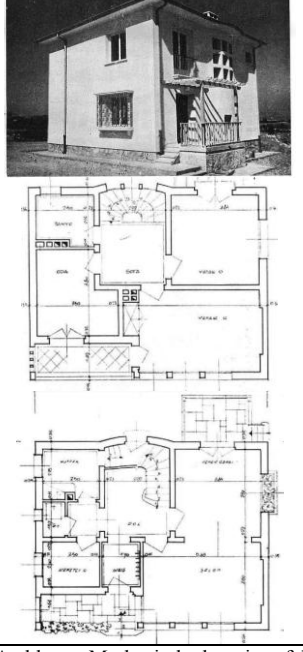
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1946-05-06 MİM. S. HAKKI ELDEM-BOĞAZ İÇİNDE BİR YALI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Tek kat üzerine inşa edilen yalı merkezi planimetrik kurguya sahiptir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.42	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

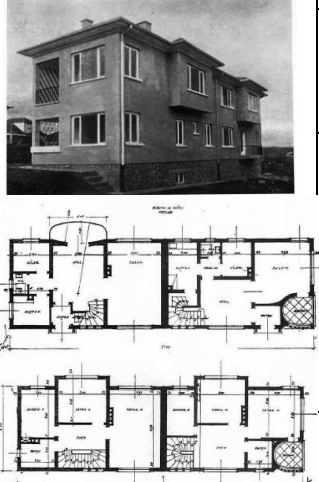
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1946-07-08 MİM. EMİN NECİP UZMAN-BÜYÜKADADA BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	□	Yok
Açıklama: Modern bir biçimde tasarlanmış olan yapının planimetrik kurgusu ile Türk evi ile benzerlik göstermektedir. Teras dış sofalı plan tiplerinde olduğu gibi konumlandırılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü planimetrik kurgudaki ölçü benzerliği ve cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.43	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

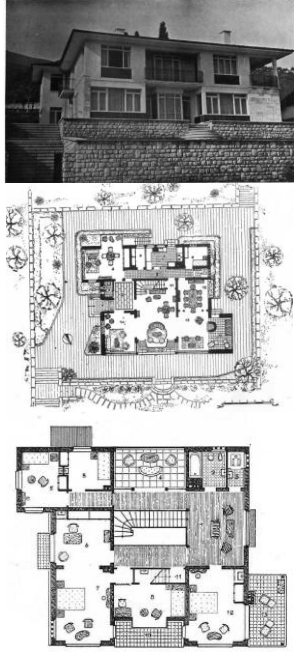
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1946-09-10 MİM. EMİN NECİP UZMAN-BÜYÜKADADA BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Topografyaya ve manzaraya uygun bir şekilde konumlandırılmış olan yapı kalabalık aileler için tasarlanmıştır. Planda alt ve üst kat kullanım farklılığı açıkça görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.44	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

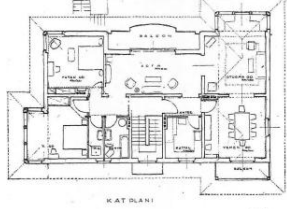
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1948-03-04 MİM. SAMİM OKTAY & DEMİRTAŞ KAMÇIL Y. MÜHENDİS MUKBİL AYKUT EVLERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	□	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	□	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Yazlık olarak tasarlanmış tek katlı binalar yeşil evler olarak anılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu, avlu ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.45	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

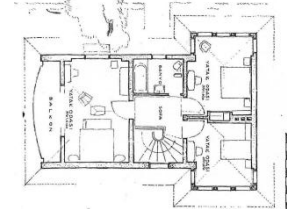
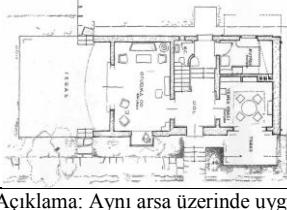
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1948-05-06 MİM. EMİN NECİP UZMAN-ANKARADA BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☐	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☐	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☐	Avlu-Ev İlişkisi	☐	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	Yok
Açıklama: İki katlı binada iki daire bulunmaktadır ve bina tasarımında ekonomi dikkate alınmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.46	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

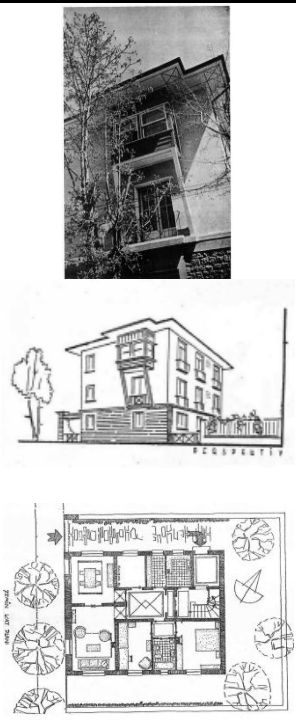
İNCELENEN YAPI	1940-1949 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1949-03-04 MİM. ABİDİN MORTAŞ-İŞ BANKASI PIYANGO EVİ ANKARA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: Merkezi planlı ve iç sofalı konut ekonomik gerekçelerle tasarlanmıştır. Kalabalık aileler için tasarlanmış olan yapıda biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda yer alan farklı pencere açıklıklarında gözlenmektedir.						
Tablo.47	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

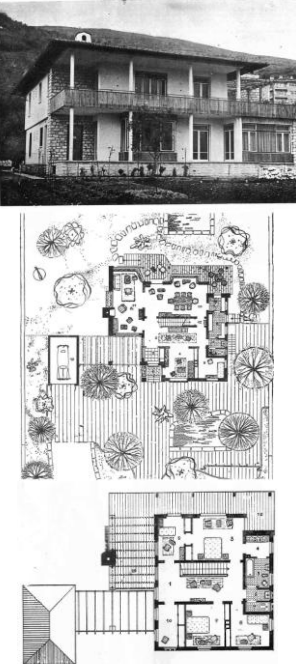
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1950-01-02 MİM. ABİDİN MORTAŞ-IŞ BANKASI PIYANGO EVLERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	□	Avlu-Ev İlişkisi	□	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İki katlı ve iki konuttan oluşan yapıda iç sofa kullanımı görülmektedir. Alt kat yaşam alanı olarak kullanılmıştır ve her iki konut farklı plan tipine sahiptir. Üst katta ise yatak odaları yer almaktadır. Biçim öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.48	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

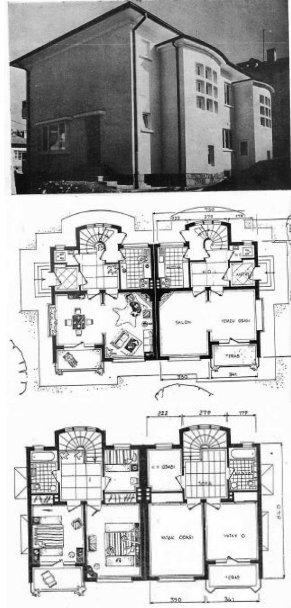
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1950-03-04 MİM. HALİT FEMİR & FERİDUN AKOZAN- BURSA'DA BAY SELİM SÜTER EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Manzaraya göre konumlandırılmış evin giriş katı yaşam alanı üst katları ise sofaya açılan odalardan oluşmaktadır. Manzara ve ışıktan yararlanmak için büyük pencereler düşünüldüğü ayrıca dönemin teknolojik ısıtma sistemlerinden yararlandığı belirtilmiştir. Biçim öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.49	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

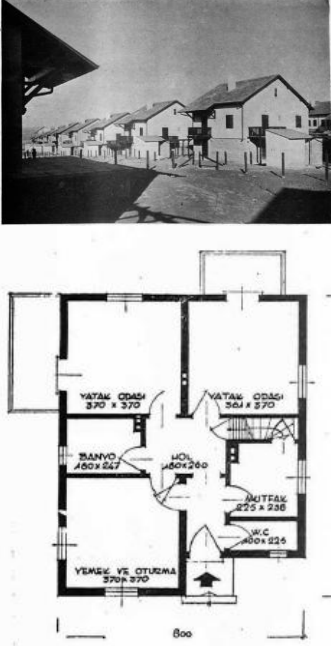
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1950-07-10 MİM. MEHMET ALI HANDAN-ÇİFTE EVLER VE APARTMAN	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Üç binadan oluşan proje, ikisi aynı biri büyük olmak üzere tek bir arsada çözümlenmiştir. Resimde belirtilen proje büyük ve tek olan yapıya aittir. Bahçenin kullanım alanı göz önüne alınarak tasarlandığı belirtilmiştir. Biçim öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo50	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

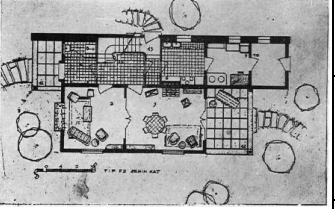
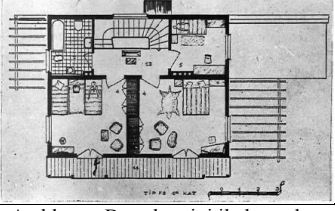
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1950-07-10 MİM. MEHMET ALI HANDAN-ÇİFTE EVLER VE APARTMAN	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Aynı arsa üzerinde uygulanan yapıda mimar odaların yeterli miktarda ışık alması için Türk evinde olduğu gibi iki veya üç cephede açıklık bulunmasına özen gösterdiğini belirtmiştir. Biçim öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.51	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

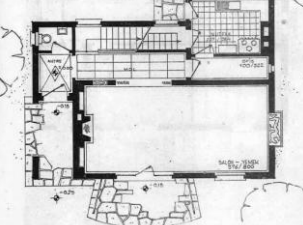
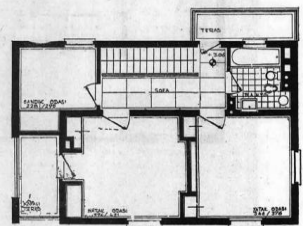
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1950-01-02 MİM. FERZAN & LEYLA BARDAR-BİRGİLER APARTMANI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Üç katlı yapının ilk iki katı kiraya verilmek en üst katı ise ev sahibine ayrılmak üzere tasarlanmıştır. Bütün katların plan tipleri aynıdır ve iç sofalı planimetrik kurguya sahiptir. Biçim öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.52	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

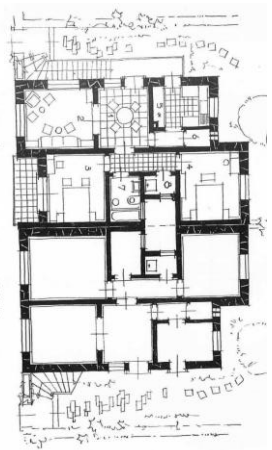
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1950-11-12 MİM. HALİT FEMİR & FERİDUN AKOZAN-BAY MEHMET AKER VİLLASI BURSA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: İki katlı yapının alt katı yaşam alanı olarak düzenlenerek ve oldukça esnek geçişlere sahip mekanlardan oluşmaktadır. Üst katta yatak odaları ve odaları birbirine bağlayan hol yer almaktadır. Biçim öze bağlı dönüşümü odaların biçimlenişi, cephe kurgusu, bahçe ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.53	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

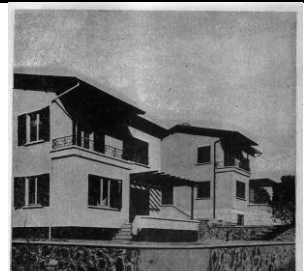
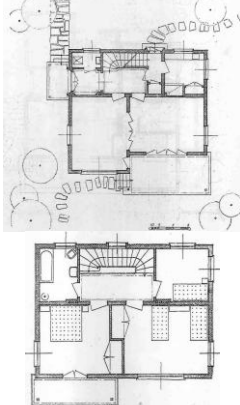
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1952-09-10 HAYMİL İNŞ.-İŞ BANKASI İKRAMIYE EVLERİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☐	Avlu-Ev İlişkisi	☐	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok	
Açıklama: İkiz olarak tasarlanan iki katlı evlerin giriş katı yaşam alanı üst katları ise sofaya açılan yatak odalarından oluşmaktadır. Bina tasarımında ekonomi gerekçeler ön planda tutularak arazi tasarrufuna gidildiği belirtilmiştir. Biçim öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda gözlenmiştir.							
Tablo.54	Süreklilik Var: ☒		Süreklilik Yok: ☐		Belirsiz: ☐		

İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1952-09-10 MİM. KEMAL ARU & REBİİ GORDON-LEVEND MAHALLESİ İKİZ EVLER		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	Yok	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok	
Açıklama: Mahalle pek çok plan tipinde tek ve çift katlı yapılardan oluşmaktadır. Tek ve iki katlı yapıların plan tiplerinde odaların büyüklükleri birbirine eşittir ve iki katlı yapıların yaşam alanı alt kat yatak odaları üst katlarda konumlandırılmıştır. Cephe kurgusu yalnız bir biçimde oluşturulmuş olsa da biçim öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.							
Tablo.55	Süreklilik Var: ☒		Süreklilik Yok: ☐		Belirsiz: ☐		

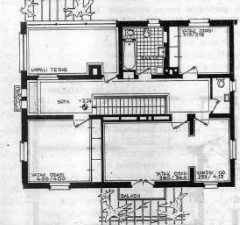
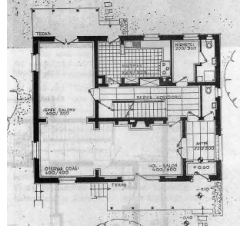
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1952-09-10 MİM. HALİT FEMİR & FERİDUN AKOZAN & AHSEN YAPANER-İSTANBUL ŞENESİZ EVLER YAPI KOOPERATİFİ MAHALLESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Beş plan tipi ile kurgulanan mahallenin üç tipi tek katlı ki tipi çift katlı olarak tasarlanmıştır. Alt kat üst kat farklı plan tipleri ile oluşturulmuştur. Bahçeye ulaşım üç cepheden sağlanmaktadır. Biçim öze bağlı dönüşümü alt katta yer alan esnek kullanım, cephe kurgusu, bahçe ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.56	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1952-11-12 MİM. NİZAMETTİN DOĞU-BN. TUNCAY EVİ ANKARA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: İki katlı yapının alt ve üst kat kullanım farklılaşması planda gözlenmektedir. Yatak odaları sofaya açılmaktadır ve odalarda sabit mobilyalar kullanılmıştır. Biçim öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.57	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

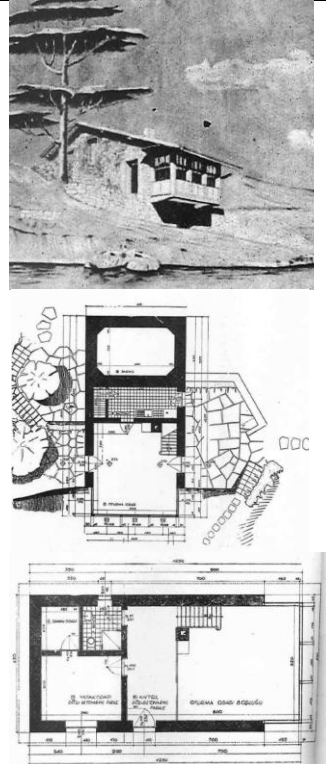
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1952-11-12 MİM. HARBİ HOTAN-İZMİR MEMURLAR KOOPERATİFİ EVLERİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Tek aile için inşa edilen konutlarda yapı malzemesi seçiminde ekonomik gerekçelerin dikkate alındığı belirtilmektedir. Sofa olarak kullanılacak mekanın dar ve koridor biçiminde olduğu görülmektedir. Biçim öze bağlı dönüşümü bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.58	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

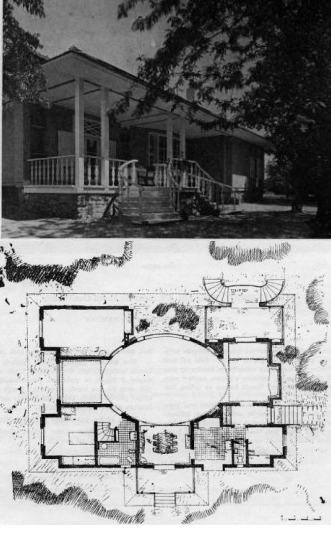
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1952-11-12 MİM. ZEKİ SAYAR-İMERBANK MAHALLESİ BEŞ ODALI TİP EVLER	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Dört farklı plan tipinde konutlardan oluşan mahalle farklı ekonomik ihtiyaçlara karşılık verebilecek şekilde tasarlanmıştır. İki katlı ve beş odalı plan tipinde sofanın mümkün olduğunca küçük tutulduğu görülmektedir. Biçim öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu, üç cepheden sağlanan avlu ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.59	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

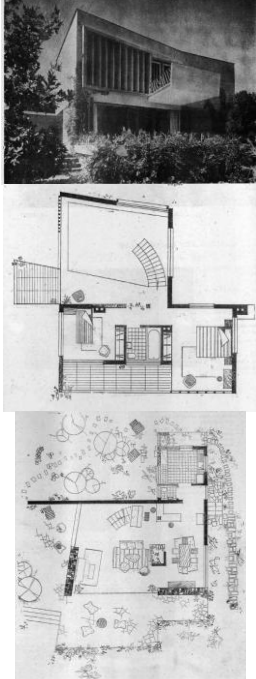
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1952-11-12 MİM. ZEKİ SAYAR-İMERBANK MAHALLESİ YEDİ ODALI TIP EVLER	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Yedi odalı plan tipinde birbiri ile neredeyse aynı ve dolaplı odalar görülmektedir. Dış sofa ile benzer niteliğe sahip olan ancak sofa gibi bahçeye bağlanmayan teras planda açıkça görülmektedir. Biçim öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu, üç cepheden sağlanan avlu ev ilişkisinde gözlenmiştir.						
Tablo.60	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1952-11-12 MİM. NİZAMETTİN DOĞU-PERTEV RIZAN EVİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Bir bodrum ve iki kattan oluşan yapının alt katı yaşam alanı olarak kullanılmaktadır ve mekanlar arası geçişlerin sınırlandırılmamıştır. Üst kattaki odaları birbirine bağlayan iç sofa, kışık gibi kullanılan kapalı teras planda görülmektedir. Biçim öze bağlı dönüşümü Oda biçimlenişi ve esneklik, üç cepheden sağlanan avlu ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.61	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1953-05-06 MİM. NİZAMETTİN DOĞU-ULUSAN APARTMANI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
<p>Açıklama: Bodrum kat ve bir kat olarak inşa edilen yapının her bir katı bir konutu içermektedir, yaşam alanı ve odalar tek katta çözümlenmiştir. Ayrıca çatı katına bodrum katından ulaşılabilir. Salon ve yemek odası geçişleri esnek. Biçim öze bağlı dönüşümü Oda biçimlenişi, avlu ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.</p>						
Tablo.62	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □	

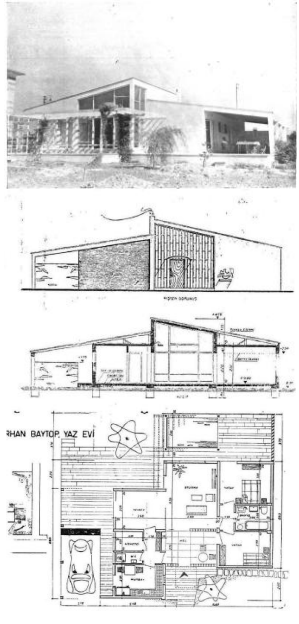
İNCELENEN YAPI	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1953-07-08 MİM. AHSEN YAPANER-HEYBELİ ADADA BİR EV PROJESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
<p>Açıklama: Manzaraya yönelik kurgulanan proje iki katlı ve oldukça yalın bir planimetrik kurguya sahiptir. Alt kat oturma odası ve mutfaktan oluşurken üst kat yatak odası antre ve oturma odasına bakan boşluk görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü galeri boşluğu ile oda biçimlenişinde gözlenmiştir.</p>						
Tablo.63	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □	

İNCELENE YAP	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1954-09-12 MİM. MEHMET ALI HANDAN-ERENKÖYÜNDE BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Eski Cemile Sultan saray bahçesinde yer alan yapıda mimar bugünün şartlarına göre yapıyı organize ettiğini belirtmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü hem salon hem sofa görevi gören orta mekan sayesinde oda biçimlenişinde, bahçeye geçişte yer alan teras sayesinde avlu ev ilişkisinde gözlenmiştir.						
Tablo.64	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENE YAP	1950-1959 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1958-02 MİM. ERCÜMENT BİGAT & İLHAN BİLGESU-MÜHENDİS ARIF SALTUK VİLLASI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Proje sadece yaz aylarında kullanılmak üzere üç kişilik bir aile için oluşturulmuş. Zemin kat bahçe ile iç içe kurgulanmış üst kat ise salona açılan galeri ve iki yatak odasında oluşturulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü esnek mekan anlayışı ile oda biçimlenişinde, akılcı çözümler nedeni ile cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.65	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1963-01 MİM. FERİDUN AKOZAN- BİR VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: İklimsel özelliklere göre konumlandırılmış ve yaz evi olarak tasarlanmış olduğu belirtilen yapı bodrum katı dışında iki katlıdır, giriş katında yaşam alanları üst katında ise odalar yer almaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cephe kurgusunda yer alan teraslanma ile gözlenmiştir.						
Tablo.66	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1964-01 MİM. YILMAZ ŞANLI, YILMAZ TUNVER, GÜNEY ACAR-KUMBURGAZDA ÜÇ VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: İklimsel özellikler dikkate alınarak tasarlanan yapı tek katlıdır ve zemin katı yerden yükseltilmiştir. Çatıda ise sıcaktan korunmak üzere gerekli önlemlerin alındığı belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişi ve mekanların esnekliğinde, cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.67	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

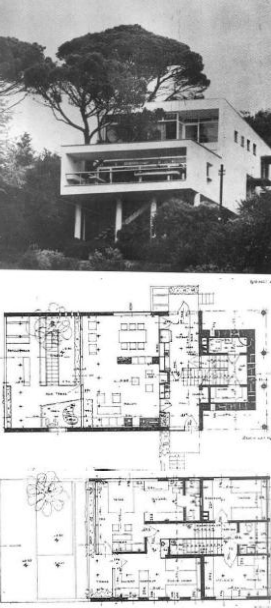
İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1964-01 MİM. FIRUZAN BAYTOP-MALTEPEDE BİR YAZ EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Tablo.68	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			
Açıklama: Tek bir aile için yazlık olarak tasarlanan konut tek katlıdır ve iklimsel özellikler dikkate alınıp bahçe manzarası ile bütünleşik bir biçimde tasarlandığı belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişi ve mekanların esnekliğinde, cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						

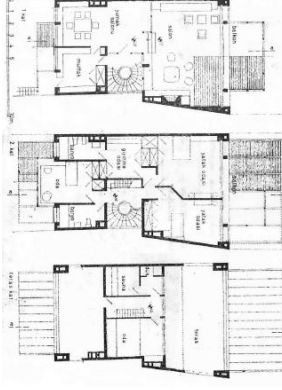
İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1967-01 MİM. MUHTEŞEM GIRAY-KÜÇÜKYALUDA İKİ VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Tablo.69	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			
Açıklama: Modern bir biçimde tasarlanmış olan yapıda iklimsel özellikler dikkate alınmış ve gün ışığından yararlanılmak üzere geniş tutulan açıklıklar içeri çekilerek iç mekanların direk güneş ışığına maruz kalınması engellenmiştir. Alt ve Üst kat planimetrik kurguları merkezden dağılım göstererek oluşturulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişi ve mekanların esnekliğinde, cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						

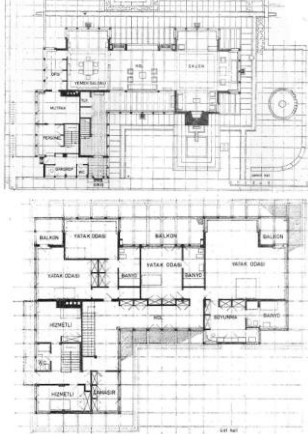
İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1967- 02 MİM. NEZAHAT ARIKOĞLU-BİR EV		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Türk evinde görülen alt kat üst kat kullanım farklılığı tek katta çözümlenen yapının akılcı bir yaklaşımla kurgulandığı belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde gözlenmiştir.						
Tablo.70	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □	

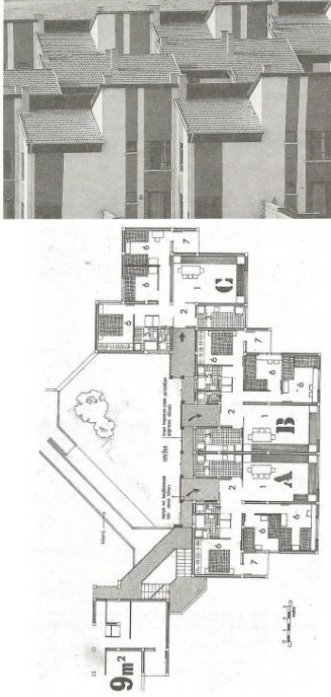
İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1968- 04 MİM. ASIM MUTLU, UTARIT İZGİ, ESAT SUHER-ADNAN KUNT VİLLASI		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: İki katlı ve iklimsel özellikler dikkate alınarak akılcı bir biçimde kurgulanan yapının alt ve üst kat planimetrik kurguları farklılıklar göstermektedir. Hem yaz hem de kış aylarında oturmak üzere tasarlanan yapıda biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişinde, cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.						
Tablo.71	Süreklilik Var: ■		Süreklilik Yok: □		Belirsiz: □	

İNCELENEN YAPI	1960-1969 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1969- 02 MİM. SAMİ SİSA& DOĞAN TEKELİ-BEBEK'TE BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
<p>Açıklama: Kullanıcının özel isteklerine göre kurgulanan yapı bodrum katı dışında iki katlıdır ve büyük bir aile ya da bir kaç ailenin ihtiyacını karşılayacak planimetrik kurguya sahip olduğu görülmektedir. Biçimin öze bağlı değişimi cephe kurgusunda içeri ve geri çekilmelerin yanı sıra pencere açıklıklarında gözlenmiştir.</p>						
Tablo.72	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

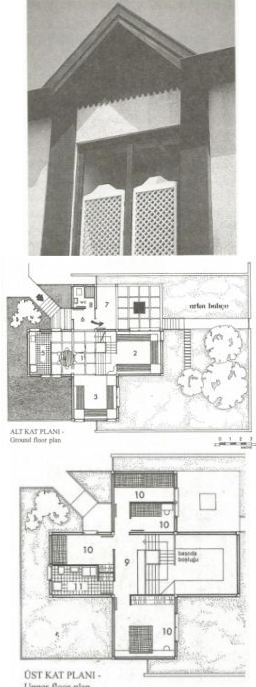
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1970- 04 ŞEVKET SAATÇIOĞLU VİLLASI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
<p>Açıklama: Bodrum katı dışında iki katlı tasarlanan yapı manzaraya göre konumlandırılmıştır. Manzaraya açık olan açıklıklar geri plana alınarak gün ışığının direk etkisine maruz kalınmamıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü alt kat plan kurgusu esnekliği ve üst kat oda biçimlenişlerinde, cephe kurgusunda, bahçe ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir.</p>						
Tablo.73	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: ■	Belirsiz: □			

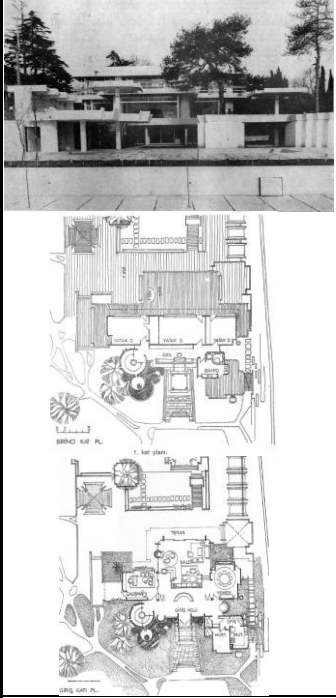
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1971-03 MİM.S. HAKKI ELDEM-SİRER YALISI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Türk evine ait cumba saçak gibi cephe özelliklerinin hafifletilerek ve farklılaşarak uygulandığı belirtilmiştir. Bitişik nizam yerleşime sahip olan yapının caddeye bakan ve denize bakan ön ve arka kısımlarında bahçe bulunmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda, bütünleşik mekan kurgusunda ve oda biçimlenişinde gözlenmiştir.						
Tablo.74	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

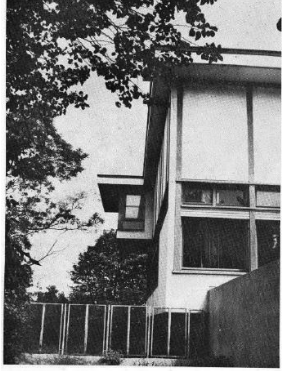

İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1971-03 MİM. S. HAKKI ELDEM-UŞAKLIĞÜLKÖŞKÜ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: İki katlı yapının alt katları yaşam alanı üst katları ise odalardan oluşmaktadır. Odaların her birinin kendine ait banyosu sabit dolabı veya soyunma odası bulunmaktadır. Cephe kurgusunda modern malzeme kullanımı nedeni ile yalın bir görünüm oluşturulmaya çalışılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişi ve bütünleşik mekan kurgusunda görülmektedir.						
Tablo.75	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

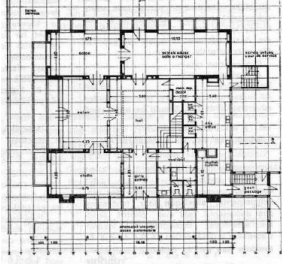
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1971 MİM. ALTUĞ & BEHRUZ ÇİNİCİ-ÇORUM BİNEVLER KONUT TIP 1 (ÇİNİCİ, 1996)		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	□	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	□	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	□	Yok
Açıklama:						
Tablo.76	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

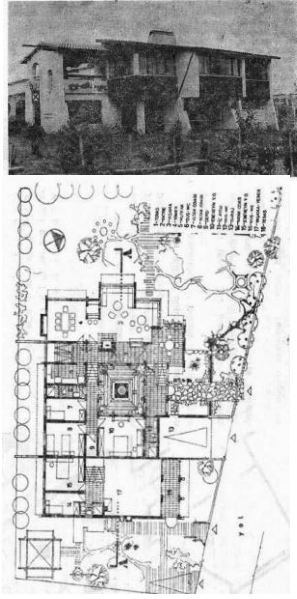
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1971 MİM. ALTUĞ & BEHRUZ ÇİNİCİ-ÇORUM BİNEVLER KONUT TIP 2 (ÇİNİCİ, 1996)		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Çorum Binevler projesinde Çinici bölge koşullarını ve kullanıcı potansiyelini yani yerel halkın yaşam tarzlarını araştırarak bu projeyi gerçekleştirdiğini belirtilmiştir. Geleneksel avlu, hayat, bahçe seki gibi unsurlara yer vermeye çalıştığını özellikle belirtmiştir. (Çinici, 1996). İki katlı yapının alt katı yaşam alanı üst katı yatak odaları olarak kullanılmaktadır. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm gösteren unsurlarında gözlenmektedir.						
Tablo.77	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

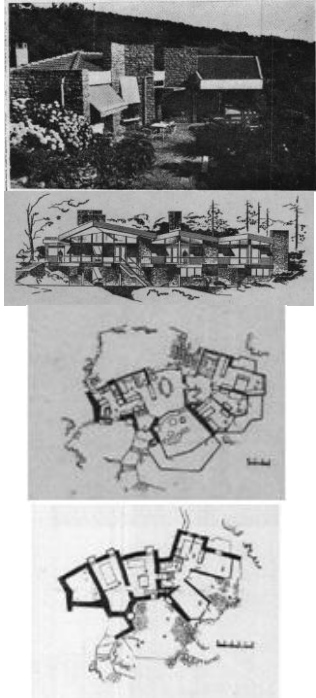
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1971 MİM. ALTUĞ & BEHRUZ ÇİNİCİ-ÇORUM BİNEVLER KONUT TIP 3 (ÇİNİCİ, 1996)		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
<p>Açıklama: Merkezi planlı iki katlı müstakil evin alt katı yaşam alanı üst katı ise yatak odalarından oluşmaktadır. Projede taht ve baş oda gibi mekan adlandırmaları yapılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişinde, avlu ev ilişkisinde ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmektedir.</p>						
Tablo.78	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

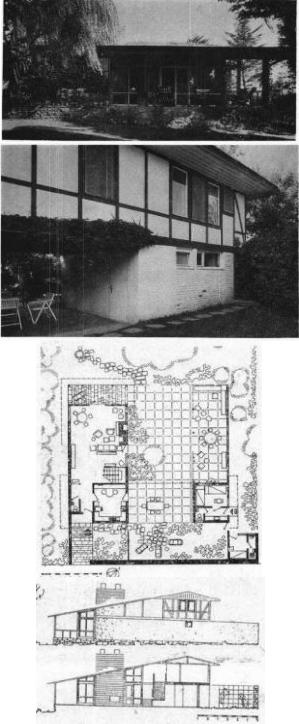
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1973-01 MİM. YILMAZ SANLI & GÜNER ACAR-BİR VİLLA SUADIYE		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
<p>Açıklama: Mimar zemin katta yer alan hacimlerin gerektiğinde tek bir mekana dönüşebilecek şekilde tasarlandığını belirtmiştir. Planda sofa olarak kullanılan mekan odaları birbirine bağlamaktadır. Konut yazlık olarak tasarlandığı için büyük cephe açıklıkları ve farklı saçak yorumu görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçim özelliklerinde gözlenmiştir.</p>						
Tablo.79	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

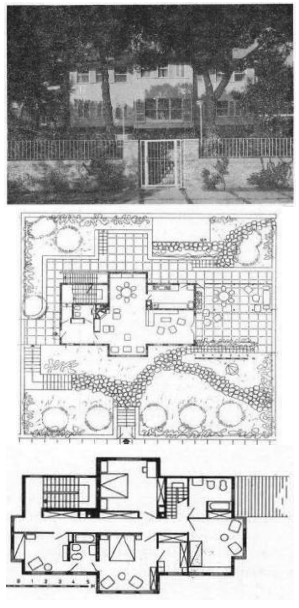
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1974-02 MİM. EMİN NECİP UZMAN-BOĞAZIÇINDE BİR VİLLA	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Alt kat yaşam alanları üst kat odalardan oluşmaktadır. Üst katta yer alan yatak odaları galeri etrafında oluşturulmuştur. Cephe geniş pencere açıklıkları görülmektedir. Biçimi öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir.						
Tablo.80	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

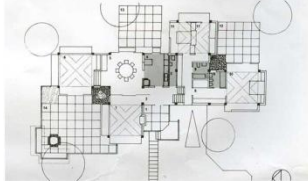
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1979-01 MİM. S. HAKKI ELDEM-ANKARA'DA BİR ELÇİLİK EVİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Merkezi sofalı olarak tasarlanmış yapının bodrum katı dışında iki katı bulunmaktadır. Hem cephe hem de iç mekan kurgusunda modüler olarak düzenlenmiş ve her katta oturma odaları tasarlanmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.81	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

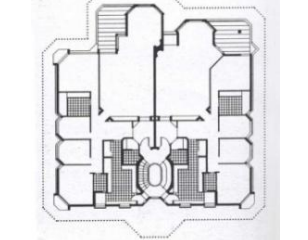
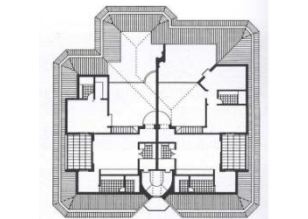
İNCELENEN YAPI	1970-1979 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1979-03 MİM. YALÇIN SAĞLIKOVA-TUZLA MERCAN YUVASINDA BİR VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Proje iki tip evin yan yana gelmesinden oluşmaktadır. Bir tip iç avlulu diğeri ise iki katlı olarak tasarlanmıştır. Yapı malzemesi kullanımında çeşitlilik ve avluya bakan iç cephe ve dış cephede kemer kullanımı görülmüştür. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir.						
Tablo.82	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1980-02 MİM. MARUF ÖNAL-BÜYÜKADA'DA BİR VİLLA		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Projenin orta sofalı Türk evi planimetrik kurgusu ile tasarlandığı ve çağdaş bir düzen oluşturulmaya çalışıldığı ayrıca yakın ve uzak çevre özellikleri dikkate alınarak doğal yapı malzemelerinin kullanıldığı belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmektedir.						
Tablo.83	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1980-03 MİM. EMİN NECİP UZMAN-TUZALA'DA BİR YAZ EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Yaz evi olarak düzenlenen konutun alt katı yaşam alanı olarak üst katı ise galeri çevresinde oluşan yatak odalarından oluşmaktadır. Çatı eğiminin son bulduğu, bahçeye açılan oturma odası pencere genişlikleri büyük tutulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu hariç tüm biçimsel özelliklerde görülmektedir.						
Tablo.84	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

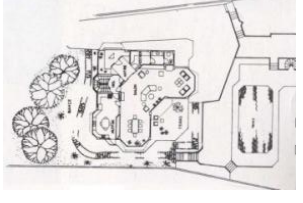
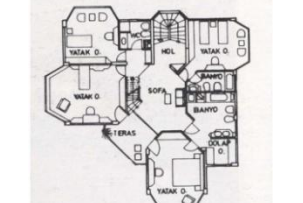
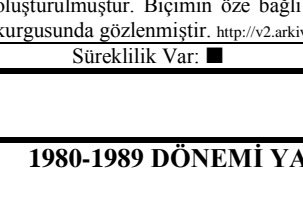
İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1980-03 MİM. EMİN NECİP UZMAN-BİR YAZ EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Bodrum katı dışında iki katlı olan konutun tasarımında iklimsel özelliklerin dikkate alındığı belirtilmiştir. Üst katta yer alan yatak odaları koridor ile birbirine bağlanmaktadır. Alt kat mekanları arası geçiş esnek tutulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir.						
Tablo.85	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

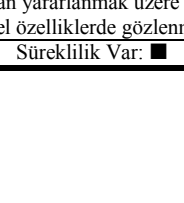
İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1980 MİM. CENGİZ BEKTAŞ-TURGUT PURA EVİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
<p>Açıklama: Topografyaya uygun bir biçimde iki farklı koda çözümlenen konutun yaşam alanı düşük kotta yer almaktadır. Yatak odaları ise yaşam alanından farklılaştırılmış ve kod farkı ile ayrılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmektedir. http://v2.arkiv.com.tr/p157-turgut-pura-evi%C2%A0.html ERİŞİM: 01.05.2014</p>						
Tablo.86	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1980 MİM. BEHRUZ ÇİNİCİ-NACİYE SULTAN SİTESİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
<p>Açıklama: Planimetrik kurguda Türk evine ait mekan oluşumları görülmektedir. Cephede yer alan açıklıklar mümkün olduğunca az tutulmuştur. Ortak bahçe kullanımı ve bir binada birden fazla konutun yer alması nedeni ile site içerisinde mahalle anlayışı oluşturulmaya çalışılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cephe kurgusunda gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p4221-naciye-sultan-sitesi.html ERİŞİM: 01.05.2014</p>						
Tablo.87	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1984 MİM. ORAL VURAL-T.C. EMLAK BANKASIDENİZ BOSTANLISI DUBLEKS KONUTLARI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Aralarında su kanalları bulunması nedeni ile Venedik evleri olarak tanımlanan ancak Türk Evi özelliklerinde yararlanıldığı belirtilen konut iki katlıdır. Alt kat ve üst kat farklılaşması planda görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda gözlenmektedir. http://v2.arkiv.com.tr/p1294-tc-emlak-bankasi-denizbostanlisi-dubleks-konutlari.html ERİŞİM: 01.05.2014						
Tablo.88	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1984 MİM. BEHRUZ ÇİNİCİ-TBMM LOJMANLARI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Yok
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Yok
Açıklama: Semboller ve plan kurgusu ile Türk evinden esinlenerek tasarlanmış konutlarda alt ve üst kat kullanım farklılaşması görülmektedir. Türk evine ait dikey ve yatay çizgisel cephe kurgusu sağlanmaya çalışılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p4223-tbmm-lojmanlari.html ERİŞİM: 01.05.2014						
Tablo.89	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

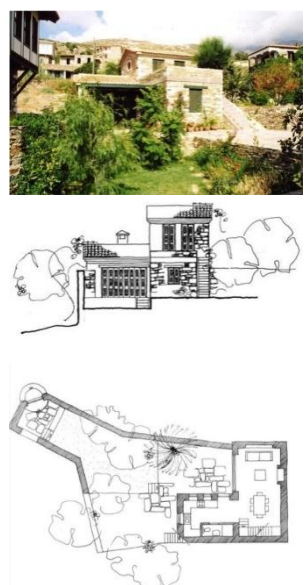
İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1984 MİM. UTARIT İZGİ-K. DÜNDAR EVİ MİMARİ VE İÇ MEKAN DÜZENLEMESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Çatı katı dışında 3 katlı tasarlanan yapının zemin katı yaşam alanı, üst katı ise sofaya açılan yatak odaları ile oluşturulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişi, cephe kurgusu, avlu ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p3006-k-undur-evi-mimari-ve-ic-mekan-duzenleme.html ERİŞİM: 01.05.2014						
Tablo.90	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

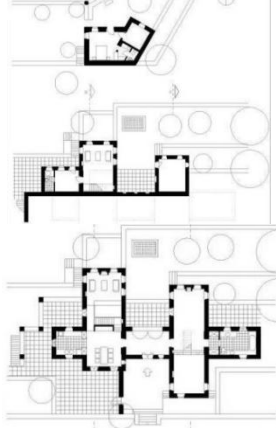
İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1984 MİM. CENGİZ BEKTAŞ-SÜMER PEK EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var
Açıklama: Merkezi plan oluşumu ve doğal malzeme kullanımı ile tasarlanan yapı bodrum katı dışında iki katlıdır. Gün ışığından yararlanmak üzere tepede ve cephede yer alan açıklıklar görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p152-profdr-sumer-pek-evi.html ERİŞİM: 01.05.2014						
Tablo.91	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1988 MİM. DOĞAN HASOL, AYŞE HAYZURAN HASOL, AYŞE HASOL ERKİN-ÇAMLICA DA BİR VİLLA	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	
<p>Açıklama: İç avlu çevresinde oluşturulan mekanlar ile salonda yer alan açıklıklar sebebi ile manzaraya açılan bir sürekli görsel bütünlük oluşturulduğu belirtilmiştir. Plan kaynağına ulaşamadığı için sadece görsel içerik üzerinden değerlendirilen yapıda biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu ve avlu ev ilişkisinde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p2686-camlicada-bir-villa.html ERIŞİM: 01.05.2014</p>						
Tablo.92	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1980-1989 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1989 MİM. İLHAN SELİM KURAL-SAFFET KANPAK EVİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akıcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
<p>Açıklama: Çeşme'nin geleneksel mimarisinden esinlenerek tasarlandığı belirtilen yapıda doğal malzeme kullanımı yani sıra kullanıcının gereksinimlerinin göz önünde bulundurulduğu belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü plan kaynağına erişilemediği için cephe kurgusunda, avlu ev ilişkisinde ve görselde açıkça gözlenen cumba sebebi ile bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p5240-saffet-kanpak-evi.html ERIŞİM: 01.05.2014</p>						
Tablo.93	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1993 MİM. BEHRUZ ÇİNİCİ-ALKE SİTESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: İki katlı tasarlanan konut müstakil bir bahçeye sahiptir ve oldukça geniş saçak kullanımı ve cumba nedeni ile Türk evini anımsatan bir görsele sahiptir. Biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p4235-alkesitesi.html , http://www.alkesitesi.com.tr/alkicons/ust-yapi.htm ERİŞİM 01.05.2014						
Tablo.94	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1996 MİM. SİBEL GÜRSES-MEVi		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Konut kullanıcının program talebi doğrultusunda, bulunduğu bölgenin geleneksel malzeme ve teknolojisiyle çağdaş kullanımı birleştiren bir tasarımla biçimlendirilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü bölgesel koşullarında dikkate alınması nedeni ile tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p3332-m-evi.html ERİŞİM 01.05.2014						
Tablo.95	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1996 MİM. AHMET İĞDIRLİĞİL-AHMET İĞDIRLİĞİL EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Geleneksel taş evlerdeki çözümler dikkate alınarak tasarlandığı belirtilen yapı farklı yükseklikteki iki ana kütle tek katlı girişin bağlanması ile oluşturulmuştur. Biçimin öze bağlı dönüşümü yerel koşullarda dikkate alınarak yapılaşma mümkün olduğunca az tutulduğu ve akılcı çözümler üretilmiş olduğu için tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p2708-ahmet-igdirligil-evi.html ERİŞİM 01.05.2014						
Tablo.96	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1996 MİM. HAYDAR KARABEY, BANU KARABEY, ERDAL ÖZYURT-ŞİLE'DE B EVİ VE ÇİFTLİK		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Yok
Açıklama: Yapıda kullanıcının da isteği üzerine geleneksel kayseri mimarisine ait geometrik formların yeniden yorumlanması ile oluşturulduğu belirtilmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü özellikle cephe kurgusunda form olarak farklılaşma görülmediği için gözlenmemiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p2905-silede-b-evi-ve-ciftlik.html ERİŞİM 01.05.2014						
Tablo.97	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

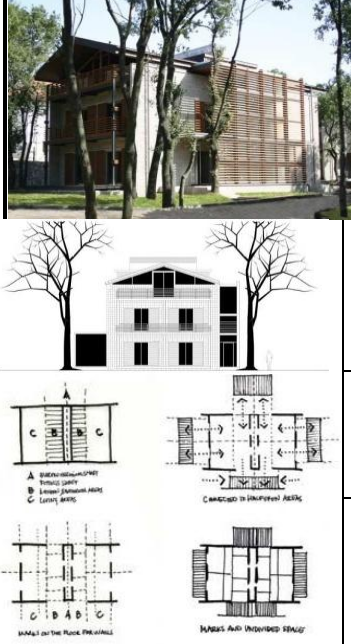
İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1996 MİM. HASAN ÇALIŞLAR & KEREM ENGİNOĞLU- AĞAÇKAKAN PAŞABAĞÇE EVLERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	
Açıklama: Boğaziçi imar mevzuatları çerçevesinde eğimli çatı, saçak arketiplerinin kullanılırken binanın mimarisiyle entegrasyon amaçlandığı belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu ve avlu ev ilişkisinde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p2017-agackakan-pasabahe-evleri.html ERİŞİM 01.05.2014						
Tablo.98	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
1997 MİM. GÜNGÖR KAFTANCI-EDİZ-ULUSOY EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Bodrum katı ile birlikte iki katlı olarak tasarlanan yapının alt ve üst kat farklılaşması planlarda görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p4325-ediz-ulusoy-evi.html ERİŞİM 01.05.2014						
Tablo.99	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1998 MİM. GÜNGÖR KAFTANCI-B. ANAL EVİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var	
<p>Açıklama: İki katlı yapının alt ve üst kat farklılaşması planda görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p4259-b-anal-evi.html ERIŞİM 01.05.2014</p>							
Tablo.101	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □				

İNCELENEN YAPI	1990-1999 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ						
1999 MİM. İHSAN BİLGİN-KOMERS EVİ		Öz (Gösterilen)		Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	■	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	■	Var	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	■	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	■	Var	
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	■	Avlu-Ev İlişkisi	■	Var	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	■	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	■	Var	
<p>Açıklama: İki katlı yapının alt ve üst kat farklılaşması yanı sıra doğal malzeme kullanımı tercih edilen yapının cephe kurgusunda yer alan yatay ve düşey çizgisel tasarım görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p987-komers-evi.html ERIŞİM 01.05.2014</p>							
Tablo.101	Süreklilik Var: ■	Süreklilik Yok: □	Belirsiz: □				

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2003 MİM. GÜL GÜVEN-GÖL VİLLALARI		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☐	Avlu-Ev İlişkisi	☐	
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	
Açıklama: Plan kaynağına erişilemediği için sadece görsel kaynak ile değerlendirilen yapının cephe kurgusunda biçimin öze bağlı değişimi çizgisel tasarım ve saçak kullanımda gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p7746-gol-villalari.html ERIŞİM 01.05.2014						
Tablo.102	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2004 MİM. BOĞAÇAN DÜNDARALP-NP 12 EVLERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Mimar tarafından yapı hakkında farklı kullanıcı profillerine hizmet edebilme ve bulunduğu çevre ile uyum içinde olma amacı ile tasarım sürecine girildiği bahsedilmiştir. Biçimin öze bağlı değişimi tüm biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p4245-np12-evleri.html ERIŞİM 01.05.2014						
Tablo.103	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2005 MİM. KAYA ARIKOĞLU-BOTROS EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
<p>Açıklama: Bodrum kat dışında iki katlı yapının doğal çevre ile olan ilişkisi göz önünde bulundurularak tasarlandığı belirtilmiştir. Giriş katında hayat odası olarak belirtilen ve yaşam alanı olarak kullanılan mekanlar yer alırken üst katta yatak odaları konumlandırılmıştır. Biçimin öze bağlı dönüşümü biçimsel özelliklerin tümünde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p5466-botros-evi.html ERIŞİM 01.05.2014</p>						
Tablo.104	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2005 MİM. HAYDAR KARABEY & BANU KARABEY-AA EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	
<p>Açıklama: Büyük ve küçük olmak üzere iki konuttan oluşan yapının manzara ve topografyaya göre konumlandırıldığı belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusunda yer alan açıklıkların çizgisel tasarımı ve avlu ev ilişkisinde gözlenmektedir. http://v2.arkiv.com.tr/p7250-aa-evi.html ERIŞİM 01.05.2014</p>						
Tablo.105	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2007 MİM.EMİN URAS & DURMUŞ DİLEKÇİ- KEMERBURGAZ'DA BİR EV		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
	İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var	
Açıklama: Üç kütleli birlikteliğinden oluşan yapının doğaya ve topografyaya uygun bir biçimde arazide konumlandırıldığı belirtilmiştir. İç ve dış mekan birlikteliğini bir bütün olarak algılatmayı amaçlayan tasarımda alt ve üst kat farklılaşması görülmektedir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tim biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p7290-kemurgazda-bir-ev.html ERIŞİM 01.05.2014						
Tablo.106	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2007 MİM. ÖMER FARUK KURDAR & ÖMER SOMER- BEYLERBEYİ SİTESİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)	Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü		
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
	İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☐		
Açıklama:Cephe kurgusu ve kat sayısı itibari ile Türk evini anımsatan yapıda biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmemiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p9101-beyleybe-yi-sitesi--.html ERIŞİM 01.05.2014						
Tablo.107	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☒	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2007 MİM. ÖMER FARUK KURDAR & ÖMER SOMER - DRAGOS EVLERİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Yok
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	
Açıklama: Zemin kat ile birlikte üç katlı tasarlanan yapıda biçimin öze bağlı dönüşümü sadece cephe kurgusunda yer alan pencere oranları ve arka cephe yüzeyinde görülmüştür. Ancak bu durumun seçmeci bir yaklaşım olduğu düşünülmektedir. http://v2.arkiv.com.tr/p9107-dragos-evleri-.html ERIŞİM 01.05.2014						
Tablo.108	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2008 MİM. HATİCE HAVLE AŞKAR-BAYINDIR EVİ		Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Yok
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
Açıklama: Bağlamsal bir yaklaşımla oluşturulan ve üç kütlede oluşan tek katlı yapı yerel malzemeler kullanılarak oluşturulan geleneksel dış cepheye karşılık modern iç çözümlerle günümüz ihtiyaçlarına cevap vermesinin hedeflendiği belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü oda biçimlenişi, avlu ev ilişkisi ve bütünleşik mekan kurgusunda gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p8843-bayindir-evi.html ERIŞİM 01.05.2014						
Tablo.109	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2009 MİM. SERHAT AKBAY-JZ EVİ	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☐	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☐	
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☐	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☐	
<p>Açıklama: Tek katta çözümlenen yapının manzaraya yönelerek eğimli bir arazi üzerinde yani dağın eteklerinde geleneksel yapı çözümlenmesi ile üretildiği belirtilmiştir. Bu bağlamda sürdürülebilir bir yapı Biçimin öze bağlı dönüşümü cephe kurgusu n da yer alan geniş açıklıklar ve avlu -ev ilişkisinde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p9645-jz-evi.html ERIŞİM 01.05.2014</p>						
Tablo.110	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

İNCELENEN YAPI	2000-2009 DÖNEMİ YAPILARDA SÜREKLİLİĞİN BİÇİMSEL VE ÖZ OLARAK İRDELENMESİ					
2011 MİM. RECEP SEMİZOĞLU, EMRE ÖZTÜRK, DENİZ ÖKTEN, ROYSİ OJALVO-BODRUM SIRA EVLER	 	Öz (Gösterilen)	Biçim (Gösteren)		Biçimin Öze Bağlı Dönüşümü	
		Mekan Kullanım Esnekliği	☒	Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı)	☒	Var
		Akılcılık a. Modülerite b. Ölçü Benzerliği	☒	Cephe Kurgusu a. Pencere Oranları b. Kat Sayısı c. Yüzey d. Eğimli Çatı e. Saçak	☒	Var
		Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu	☒	Avlu-Ev İlişkisi	☒	Var
		İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü a. Oda b. Sofa c. Avlu / Bahçe d. Sokak	☒	Oda-Sofa Bütünlüğü Mekan Kurgusu a. Cumba	☒	Var
<p>Açıklama: Bodrum mimarisi ile özdeş ve iklimsel özellikler dikkate alınarak manzaraya göre konumlandırılmış konutlara avludan girildiği belirtilmiştir. Biçimin öze bağlı dönüşümü tim biçimsel özelliklerde gözlenmiştir. http://v2.arkiv.com.tr/p11214-bodrum-sira-evler-reef-loft.html ERIŞİM 01.05.2014</p>						
Tablo.111	Süreklilik Var: ☒	Süreklilik Yok: ☐	Belirsiz: ☐			

SONUÇ

Süreklilik kavramı, birçok bilim dalında sistemlerin çok yönlü koşullarının zaman içinde değişimini, dönüşümünü tespit eden bir ifade olarak kullanılır. Bir yapı olarak mimarlıkta süreklilik, geçmişten günümüze kadar mimari ürün ile aktarılan tüm verilerin değişimini ve dönüşümü esas alan bir kavramdır. Mimarlıkta süreklilik kavramı mimari ürün olan mekanın devamlılığı, değişimi ve dönüşümü ile ilgilenir.

Geleneksel anlamda mimarlıkta süreklilik kavramı, geleneğin değişim hızının yavaş olması nedeni ile değişimin uzun vadede oluşumuna neden olan tutucu bir yapısallığa dayanmaktadır. Davranış, alışkanlık, bilgi gibi yaptırım gücü olan geleneksel unsurların toplum tarafından sahiplenilmesi ve muhafaza edilmesi geçmişle sürekli bağlantıların oluşmasını sağlar. Toplumsal değişimler veya yer değişiklikleri ile dönüşüme uğrayan ancak geçmişle olan bağını koparmayan bu tutumlar mimariyede yansımıştır. Geçmişte kalan ancak bugüne hala etki etmekte olan geleneksel verilerin mimaride araç olarak kullanılma isteği, mimarlıkta süreklilik kavramının gündeme gelmesine ve geçmişin değerli görünmesine neden olmuştur. Türkiye'de Cumhuriyet sonrası dönemde ortaya çıkan Birinci ve İkinci Ulusal Mimari Akım olarak adlandırılan mimari tutumlar, geçmişin değerli görüldüğü ve aynı dönemde altın çağını yaşayan Modern Mimarlık Hareketine rağmen geçmişin referans alındığı dönemdir. Bu tutumu izleyen örneklerde milli bir mimarlık anlayışı oluşturmanın geçmişe ait mimari özelliklerin devam ettirilmesi ile mümkün olabileceği savunulmuştur. Ancak bu devamlılıkta geçmişin sadece biçimsel özelliklerinin alınması, geçmişe ait akılcı yaklaşımların ve nedenselliğin araştırılmaması, biçimsel dilin tekrarını beraberinde getirmiştir. Süreklilik düşüncesinin karşısında duran Modern Mimarlık Hareketi ise 19.Yy. da ortaya çıkan Modernizm kavramının, değişim ve dönüşüm öngören yenilik arayışının 20. Yy. başlarına ivme kazanması ile ortaya çıkmıştır. Mimarlık tarihinde devrimsel niteliğe sahip ilkelerin eyleme dönüşmesi, yaratıcılığın ve geçmişe bağlı kalmadan yeni şeyler söylenmenin sınırlarını zorlayan bir akım olmuştur. Bir çok eleştiriye yol açan ve seri üretim mantığı ile kimliksizleşme eleştirilerine yol açan Modern Mimarlık Hareketi, etkisini 1950'li yıllardan itibaren yitirmeye başlamış, geleneksel mimari, kentin problemlerine bir çare bulabilmek için mimaride süreklilik tercih edilen bir yöntem olarak tasarım sürecinde yeniden yer almıştır. Sürekliliğin gerekli görülmesinin nedeni olarak geçmişe ait morfolojik ilkelerin devamlılığının

sağlanması,tarihsel bir kent bütünü oluşumunu destekleyeceğinin düşünülmesidir. Modernizm anlayışının etkisini yitirmesi ile süreklilik kurma çabalarının,araç olarak kullanılan geçmişe ait bilgilerin bilinçli ve bilinç dışı seçimlere dayanması 1970'lerden itibaren çoğulculuğun oluşmasına neden olmuştur. Dönemin koşullarına ve kullanıcı gereksinimlerine uygun modern bir mimari yapı oluşturma sürecinde geçmişten yararlanma, kuramsal açıdan hala tartışılan bir konudur. Ancak mimarlıkta süreklilik sağlama kaygısı ile geçmişe ait anlamsal değerlerin dönüşümü veya değişimi esas alındığında, modern anlamda denenmişlik süzgecinden geçen işlevsel, sürdürülebilir ve akılcı yaklaşımların tasarım sürecine olumlu etkilerinin olacağı söylenebilir.

Zaman, mekanın değişimini kavratın bir nitelik olduğu için mekanı çözümlenmek, sürekliliğini araştırmayı sağlayabilir ve bu araştırma Mimarlıkta Süreklilik Modellerini oluşturmaktadır. Mimaride zamanın kavranışı bu iç model üzerinde sağlanır: eş zamanlılık modeli, mimaride süreklilik modeli ve mimaride sıçramalı süreklilik modeli. Eş zamanlılık modeli, mimaride sıçramalı süreklilik modeli ve mimaride süreklilik modelinden farklı olarak, seçmeci tavırla değişmeden tekrar eden geçmişi oluşturmayı gerektirir. Modern Mimarlıkta Süreklilik modeli, zamanın akışını inceleyen ve devamlılığı öngören sistemlerin doğrusal veya sıçramalı modelidir ve niyet edilmiş bilinçli bir seçimi işaretler. Bu açıdan geçmişe ait mimari verilerin tespit edilmesi için sürekliliğin nasıl aranacağına bakılmalıdır. Mimarlıkta Süreklilik Modeli, parametreleri doğrultusunda sürekliliğin mekan üzerinde sağlanıp sağlanmadığını inceleyen bir yöntemdir. Mimarlık ürünü olan mekan döneme ait pek çok normu biçimde ve öz de barındırdığı için mimaride sürekliliğin araştırma sahası olarak kullanılır. Mimarlıkta Süreklilik modeli parametreleri, modern bir mimari tasarımı gerçekleştirmek üzere tasarım sürecine geçmişin bilgisini içine alan ve onları dönüştürmeye niyetli bir model olarak adlandırılabilir. Bu parametreler, geçmişin verilerini kapsadığı gibi kendi içinde süreklilik taşıyan değişen, gelişen ve çeşitlenen kavram ve yöntemleri kapsamaktadır. Mimarlıkta sürekliliği sağlamak bu parametreler doğrultusunda mümkün olacaktır. Mimarlıkta sürekliliği sağlamak veya sürekliliği izlemek üzere belirlenen Süreklilik Modeli Parametreleri, sürekliliğin izlenebileceği veya sağlanabileceği **mekan** kavramı, mekanın kendini oluşturan **öz** ve **biçim** kavramları, mekanın özünü ve biçimini geçmişi referans alarak planimetrik kurgu üzerinden

çözümlemeye yardımcı olacak **tip** ve **tipoloji** kavramları, mimari yapının bulunduğu çevre ile ilişkilerini akılcı yönden tespit etmeye yardımcı olacak **bağlam** ve **bağlam bileşenleri** ifade edilmiştir.

Mimarlıkta Süreklilik Modeli geçmişi araştırmayı gerekli gördüğü için bir arketipe ihtiyaç duyar. Mimarlık ürünü bir gösterge olarak ele alındığında, mekanın gösterileni ve göstereni parametreler doğrultusunda izlenerek süreklilik modeline uygunluk araştırması gerçekleştirilebilir. Süreklilik Modeli parametreleri olan gösterilen (öz) ve gösteren (biçim) birbiri ile ilişki halindedir, birbirini kapsamayan veya kalıcı olmayan ilişkiler kurabilir. Mimarlıkta Süreklilik Modelinde biçimin ve özün nasıl sürdürüldüğü önemlidir. Eşzamanlılık modeli özün biçimler içine hapsolmesi ve biçimle birlikte taşınması sağlamaya çalışır çünkü biçim döneme, kültüre, topluma ait anlam yüklü ifadeler olarak görülür. Ancak modern anlamda Mimarlıkta Süreklilik Modelinde özler, değişmeyen, saklı kalan, ancak parametrelerle tespit edilebilen ve toplumsal değerleri taşıyan izlerdir. Modern anlamda süreklilik biçimsel tekrarlar ile gerçekleşmesi mümkün değildir çünkü sürekliliğin tanımı olan değişim, dönüşüm ve çeşitlenme hem mimarının özü olan mekansal değişimle ve onun biçimsel yansıması yoluyla gerçekleşebilir.

Mimarlıkta Süreklilik Modelinde, mimari özlerin ortaya çıkarılması ve somutlaştırılması için tipoloji çalışmalarına başvurulmuştur. Tip ise çözümleme ve indirgeme yollarıyla biçimin dayandığı temelleri temsil eder. Modern Mimarlık Hareketinde yaratıcılığa engel olarak görülen tip, standartlaşma ile olan benzerliği nedeni ile kendi tip ve tipolojilerini üretmeye başlar. Tip ve tipoloji çalışmaları geçmişe ait olan verilerin tespit edilmesinde, arketiplerin okunabilir ve anlaşılabilir olmasında, sürekliliğin özsel olarak sürdürülmesinde yararlanılması gereken süreklilik modeli parametrelerinden yalnızca biridir.

Geçmişte ve günümüzde mimari ürünün doğal ve yapay çevre ile olan bütün ilişkilerini anlamak için bağlama bakmak gerekir. Morfolojik ve anlamsal olarak ikiye ayrılan bağlam oldukça karmaşık bir bütündür ve mimarlıkta sürdürülebilirliğin sağlanması için önemli verileri kapsamaktadır. Morfolojik bağlam mimari ürünün doğal ve yapay çevre ile olan ilişkileri iklimsel veriler, topografya, flora, fauna, su, manzara gibi alt başlıkla birlikte inceler. Anlamsal bağlam ise mimari ürüne ait özlerin nedenselliğini, toplumsal ve kültürel verilerin yanı sıra insan çevre

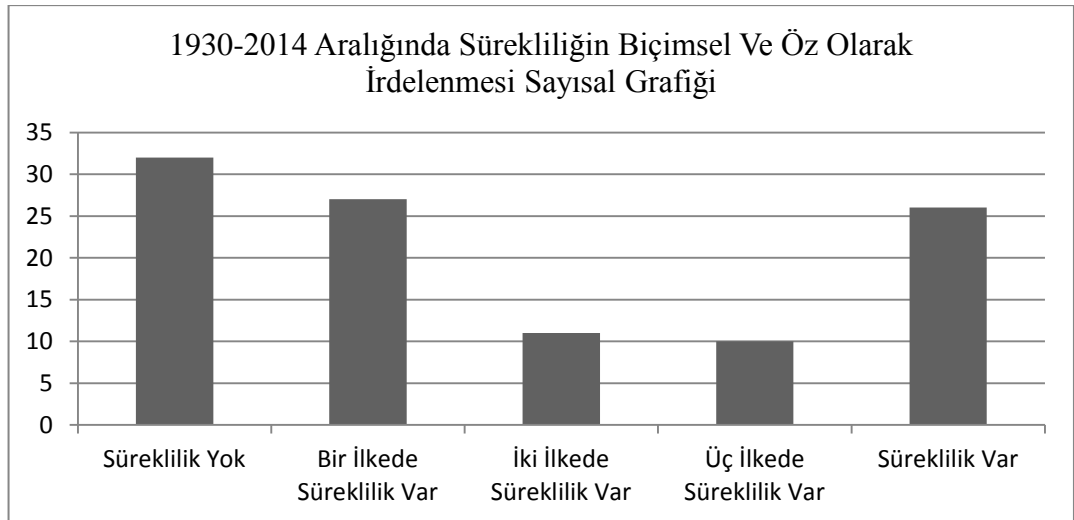
etkileşimini dikkate alarak araştırmayı hedefler. Bağlam bileşenleri geçmişe veya şimdiye ait verilerin tespit edilmesi ve modern mimariye uyarlanabilir olması nedeni ile mimaride sürekliliğin sağlanması veya izlenmesi için tercih edilen süreklilik modeli parametreleridir.

Mimarlıkta Süreklilik Modeli parametreleri esnek yapıları ve çeşitlenebilir nitelikleri sebebi ile çalışmaya yön vermiştir. Çalışmada sürekliliğin biçimsel olarak sürdürülmesinin modern bir yaklaşım olmadığı belirtilmiş, özsel sürekliliğin önemine vurgu yapılmıştır. Özsel sürekliliği modern anlamda başarılı bir şekilde sürdürdüğü bilinen Japon mimari örneklerine yer verilerek Mimarlıkta Süreklilik Modelinin izlenmesine dair bir yöntem denemesi gerçekleştirilmiştir. Bunu sağlamak üzere Japon mimarisinde etkin olduğu bilinen Japon Estetiği 8 temel ilkesi, esnek yapıları ve moderne uyarlanabilir nitelikleri sebebi ile özsel süreklilik ilkeleri olarak ele alınmıştır. Süreklilik sağlandığı düşünülen yapıda, özsel süreklilik ilkeleri, mimarın yapı hakkında söylemleri, binanın yapıldığı yer, yapı malzemeleri, uygulama teknikleri, fotoğraflar ve planlar eşliğinde incelenerek, özün sürekliliğinin sağlanıp sağlanmadığı tespit edilmiştir.

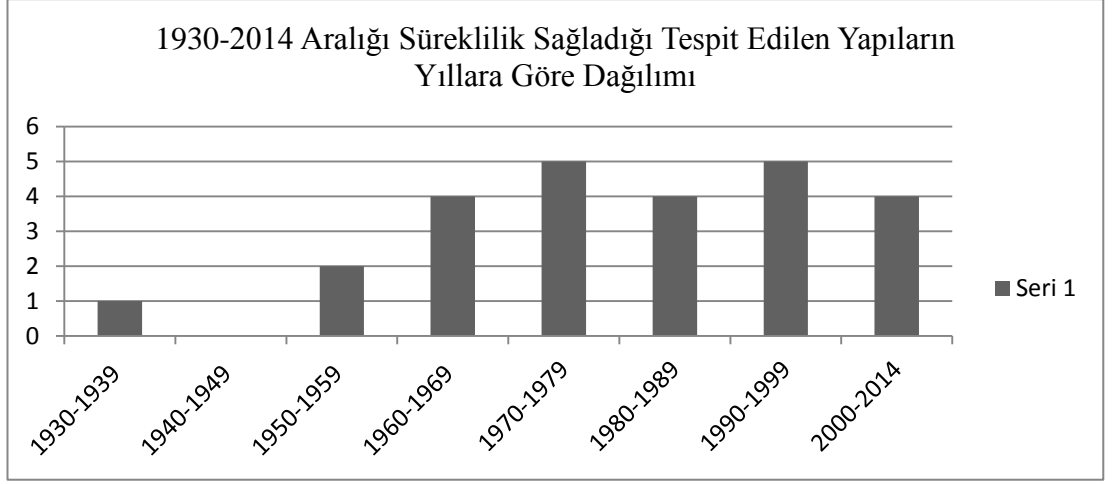
Tezin temel alan çalışması, süreklilik sağlama adına yapılan mimari uygulamalarda süreklilik kurucu parametrelerin tasarım sürecine dahil edilmesi gerektiğinin önemine vurgu yaparak, Cumhuriyet sonrası dönemden günümüze kadar Türkiye'de ki mimari uygulamalar literatür taraması olmuştur. 1930-1980 yılları arası yapılan mimari projeler Arkitekt dergisinden, 1980 yılından günümüze kadar uygulanmış olan projeler ise Arkiv proje arşivinden edinilmiştir. Türkiye'nin 1930 yılından bu yana mimari anlamda etkilendiği akımlar, toplumsal anlamda geçirdiği değişimler dikkate alınarak süreklilik kaygısı taşıyan bir anlayışın var olduğu tespit edilmiştir. Ancak uygulamalarda akılcı yaklaşımların yetersiz olması ve biçimsel özelliklerin tekrarı üzerinden oluşturulan süreklilik algısı, araştırmada özsel sürekliliklerin tespit edilmesi gerekliliğini doğurmuştur.

Çalışmada mimari yapı türü olarak konut seçilmiştir. Bunun nedeni, bugüne kadar yapılmış uygulamalar ile kıyaslama yapabilmek için sayısal örnek üstünlüğü, coğrafi dağılım çeşitliliği, yaygınlığı nedeniyle değişimin gözlenebileceği ve süreklilik modelinin okunabildiği en yoğun mimarlık programı olmasıdır. Türkiye'de ki konut mimarisinde geçmişin referans noktası Türk Evi olarak adlandırılan konut

alınmıştır. Türk Evi'ne ait özellikler yapı kurgusu, çevre, toplumsal özler gibi pek çok veriyi barındırdığı için sürekliliğin modern anlamda sağlanabileceği özsel ilkeler saptanmıştır. Parametrelerden yararlanılarak belirlenen bu ilkelerin biçimsel karşılıkları tespit edilmiştir. Bu ilkeler: **1.Mekan Kullanım Esnekliği, 2. Akılcılık (Modülerite ve Ölçü Benzerliği), 3. Yeşille Bütünleşik Mekan Kurgusu, 4. İç Mekan-Dış Mekan Bütünlüğü (Oda-Sofa-Avlu-Sokak)** biçimsel karşılıkları ise: **1.Oda Biçimlenişi (Haneye ait oda kavramı), 2. Cephe Kurgusu (Pencere Oranları, Kat Sayısı, Yüzey, Eğimli Çatı, Saçak), 3. Avlu-Ev İlişkisi, 4. Oda-Sofa Bütünleşik Mekan Kurgusu (Cumba)** olarak belirlenmiştir. Sürekliliğin çağdaş bir biçimde sürdürülmüş olması için özün biçimsel olarak dönüşüme uğrayıp uğramadığının tespiti yapılmıştır. Mesela geçmişte haneye ait oda kavramı bugün belirgin bir biçimde bireye ait oda kavramına dönüşmüştür. Bunun için 1930 yılından günümüze kadar yapılan literatür araştırmasında 106 konut belirlenmiş ve süreklilikleri bu ilkeler doğrultusunda saptanmaya çalışılmıştır. Dört ilke kapsamında irdelenen yapılarda 32 konutta hiç süreklilik gözlenmemiştir. 27 konutta sadece tek bir ilke kapsamında biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmiştir. Süreklilik gözlenen ilke cephe kurgusu ve bütünleşik mekan kurgusu olarak saptanmıştır. 11 konutta iki ilke kapsamında biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmiştir. Üç ilke kapsamında biçimin öze bağlı dönüşümünün gözlendiği yapı sayısı 10 olarak tespit edilmiştir. 26 konutta ise tüm ilkelere biçimin öze bağlı dönüşümü gözlenmiştir.

Şekil.49. 1930-2014 Aralığında Sürekliliğin Biçimsel Ve Öz Olarak İrdelenmesi Sayısal Grafiği

Şekil.50. 1930-2014 Aralığında Sürekliliğin Biçimsel Ve Öz Olarak İrdelenmesi Sayısal Grafiği

1930-1960 yılları arası yapılan konutlarda ekonomik koşullarında etkisi ile sürekli değişen yaşam koşulları, çevresel etmenler, bölgesel koşullar dikkate alınmadan sadece kimlik arayışına cevap olması için tasarlanan yapılar gözlenmiştir. -1980 yılları arası modern anlamda çevre ile uyumlu ve kullanıcı koşullarına göre kurgulanmış yapılara az da olsa rastlanmaktadır. Özellikle 1970 sonrası dönemde bağlamsal nitelikleri dikkate alan tasarımlar gözlenmiştir. 1980'den sonra çoğulculuğunda getirdiği yaklaşımla yapıların biçimsel özelliklerinde seçmeci tavırlar dikkat çekmektedir.. Modern bir cephe kurgusuna sahip yapıya eski tip bir cumba eklemek gibi eş zamanlı süreklilikler görülmektedir. 1990 ve sonrasında sürdürülebilirlik kavramının etkisi ile akılcı yaklaşımlar görülmüş ancak özellikle cephe kurgusunda Türk Evi'ne özgü biçimsel özellikler varlığını sürdürmeye devam etmiştir. 2000 yılından sonra özsel sürekliliği sağlayan yapılar nadir olarak gözlenmekle birlikte, özsel sürekliliklere olan ilgi genel anlamda artmaya başlamış gibi görünse de 1970 yılından itibaren sürekliliğin sağlanması noktasında artan bir tablo görülmemektedir.

Çalışmanın sonucunda Türkiye'de sürekliliklerin, biçimsel özelliklerin devam ettirilmesi olarak algılandığı kanısına varılmıştır. Teknolojinin imkanları ve bugünün çevresel koşullarının etkisi ile bağlamsalci tutumlara olan ihtiyacımız doğrultusunda tasarım sürecine süreklilik modeli parametreler aracılığı ile yön verilmesi modern mimariye ivme kazandırabilir. Geçmişe ait akılcı verilerin önemine vurgu yapılarak, süreklilik talep edilen durumlarda, biçimleri değil özleri taşıyan sürekliliklerin Çağdaş bir Türkiye Mimarisi oluşmasına katkı sağlayacağı

düşünülmektedir. Çünkü niyet geçmişin öğretme gücüne inanmak ise bu durum ancak geçmişten nasıl bir akıl öğrenebileceğine bağlıdır. Bu yol ancak mimarinin değişmez kavramları olan mekan, kültür, anlam, gibi kavramların özlerine ulaşmak ve bu özlerin günümüze taşıdığı değerleri günümüze uyarlamak ile gerçekleştirildiği de mümkün olacaktır.

KAYNAKLAR

- AKOK, M.**, 1951. Trabzon Eski Evleri, Arkitekt Sayı:-05-08, İstanbul
- AKOK, M.**, 1953. Çankırı'nın Eski Evleri, Arkitekt, Sayı:-07-08, İstanbul
- AKSOY, E.**, 1963. Türk Sivil Mimarisinde Temel Kuruluş Prensipleri, Mimarlık ve Sanat, Sayı 7-8, İstanbul.
- BARTHES, R.**, 1997. Semiology and the Urban, *Rethinking Architecture* içinde, s. 166-171, Der. Leich, N., Routledge, Londra.
- BEKTAŞ, C.**, 1975. Bodrumda Sivil Yapılar, Arkitekt, Sayı:04, İstanbul
- BEKTAŞ, C.**, 1996. Türk Evi, Yapı Kredi Yayınları, S.64, İstanbul.
- BEKTAŞ, C.**, 2013. Türk Evi, Yem Yayınları, İstanbul.
- BELGE, M.**, 2011. Şehir ve Kültür İstanbul, Profil Yayınları, Editör: Ahmet Emre Bilgili, İstanbul.
- BERMAN, M.**, 1994. Katı Olan Her Sey Buharlaşıyor: Modernite Deneyimi, İletişim Yayınları, İstanbul.
- BESEVLİ, N.**, 2009. Çağdaş Mimaride Rejyonalist Yaklaşımların Sürdürülebilirlik Bağlamında Değerlendirilmesi: Gelişmekte Olan İslam Ülkeleri, M.S.G.S.Ü., Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- BİNGÖL, Ö.**, 2007. Mimarlıkta Tip Kavramı ve Tipoloji, M.S.G.S.Ü., Doktora Tezi, İstanbul.
- CANSEVER, T.**, 1990. Mimarlık, Mimarlar Odası yayını, 90/1, s.46-47, Ankara.
- CANSEVER, T.**, 2009. İslam'da Şehir ve Mimari, Timaş Yayınları, İstanbul.
- CEYLAN, S.**, 2007. Büyükdere (Senoz) Vadisi Örneğinde Yöresel Mimarlığın Tarihsel Süreklilik Kavramındaki Rolü, İTÜ, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul
- ÇİRAVOĞLU, A.**, 2006. Sürdürülebilirlik Düşüncesi-Mimarlık Etkileşimine Alternatif Bir Bakış: "Yer" in Çevre Bilincine Etkisi, YTÜ, Doktora Tezi, İstanbul.
- ÇİNİCİ, B. & ÇİNİCİ, A.**, 1996. Çorum Binevler Gerçekleşen Bir Ütopya, Altın Yayınları, İstanbul.
- DOSTOĞLU, N.T.**, 1996. Modern Mimarlık'ın Dönüm Noktası: Team 10 - Louis Kahn, Mimari Akımlar 2, 136-148, YEM Yayınları, İstanbul.
- DÖRTER, H.**, 1994. Konutlarda ısıtma enerjisi korunumu amaçlı mimari tasarıma yön verici ilkelerin ve çözümlerin belirlenmesinde bir yaklaşım araştırması, Doktora Tezi, İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- DURSUN, A. H.**, 2011. Şehir ve Kültür İstanbul, Profil Yayınları, Editör: Ahmet Emre Bilgili, İstanbul.

- ELDEM, S.H.**, 1940. Yerli Mimariye Doğru, Arkitekt, Sayı:03-04, İstanbul.
- EYÜCE, A.**, 2005. Geleneksel Yapılar ve Mekanlar, Birsen Yayınevi, İstanbul.
- FORTY, A.**, 2000, Words and Buildings: A Vocabulary of Modern Architecture, Thames & Hudson, London.
- GABRIEL, A.**, 1938, Türk Evi, Arkitekt, Sayı:05-06, İstanbul.
- GIESELMAN, R.**, 1996. Mimaride Üslup Arayışı, Yapı'dan Seçmeler 8, Mimari Akımlar 1, 9-21. Çev. Gülsen, Ö., YEM Yayınları, İstanbul.
- GÖNEN, E.**, 2007. İstanbul Mimari Dokusunda Modern Sonrası Uygulamalar, Doktora Tezi, İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.
- GÜNEY, E.D.**, 2003. Mimarlık ve Gerçeklikleri ve Mimarlıkta Zamanın Kavranışı, İTÜ, Doktora Tezi, İstanbul.
- GÜR, Ş.Ö.**, 1996. Mekan Örgütlenmesi, Gür Yay., s.95, Trabzon.
- GÜR, Ş.Ö.**, 2000. Doğu Karadeniz Kültüründe Konut Kültürü, YEM yayını, İstanbul.
- HABERMAS, J.**, 1994. Modernlik: Tamamlanmamış Bir Proje”, Necmi Zeka (Ed.), *Postmodernizm*, (Çev.Gülengül Naliş, Dumrul Sabuncuoğlu ve Deniz Erksan), Kıyı Yayınları, s.31-44, İstanbul.
- HENÇERLİOĞLU, O.**, 1979. Felsefe Ansiklopedisi, Cilt 6, Remzi Kitapevi, İstanbul.
- HASOL, D.**, 1988. Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü, 3. Baskı, YEM Yayın, İstanbul.
- HOTAN, H.**,1946. Erzurum Sivil Mimari Özellikleri, Arkitekt Sayı:-03-04, İstanbul
- KAHN, L.** 2005. “Olacak Olan Her Zaman Vardı”, çev. B. Altınsay, A. Yücel,*Selçuk Batur İçin Mimarlık Yazıları*, Editörler: A. Arel, E. Gürsel, S.Özkan, TMMOB Mimarlar Odası Yayını, s. 164-174, Ankara.
- KARAGÜLLE, C.**, 2009. Yerel Verilerin Konut Tasarım Sürecinde Değerlendirilmesi, Doktora Tezi, İTÜ Fen Bilimleri Ens. Mimarlık-Bina Bilgisi, İstanbul.
- KARASÖZEN, R.**, 2005. 1960 Sonrası İstanbul Mimarlığı'nda Rasyonalizm ile Etkileşen Yaklaşımlar, Doktora Tezi, İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- KAZMAOĞLU, M., TANYELİ, U.**, 1978. Anadolu Konut Mimarisinde Bölgesel Farklılıklar, s.33-39, Yapı Dergisi, 33, Yem Yayınları, İstanbul.
- KORKMAZ, T.** (2002), “Yaratıcı Bir Eylem Olarak Taklit”, *Arredamento Mimarlık*, Sayı 2: 63-66.
- KUBAN, D.**, 1995a. Türk Hayatlı Evi, Mısırlı Matbaacılık, İstanbul
- KUBAN, D.**, 1995b. Türk ve İslam Sanatı Üzerine Denemeler, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, s. 229, İstanbul.

- KUBAN, D.**, 2014. Mimarlık Kavramları, Yem Yayınları, İstanbul.
- MONEO, R.** (1998), "Aldo Rossi: The Idea of Architecture and the Modena Cemetery", Çev. A. Giral, *Oppositions Reader*, M. Hays (ed.), Princeton Architectural Press, New York, 105-134.
- ORTAYLI, İ.**, 2011. Şehir ve Kültür İstanbul, Profil Yayınları, Editör: Ahmet Emre Bilgili, İstanbul.
- ÖZEKE, E.**, 2001. Mimarlıkta Rasyonellik Kavramına Tarihsel Gelişim Süreci İçerisinden Bir Bakış, Doktora Tezi, M.S.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- ÖZER, F.**, 1982. Çağdaş Mimari Dizaynlamada Tarihsel Sürekliliğin Değerlendirilmesi, İ.T.Ü. Yay., İstanbul.
- ÖZGÜR, B.** 2007. Mimarlıkta Tip Kavramı ve Tipoloji, Doktora Tezi, Mimar Sinan Üniversitesi Fen Bilimleri Ens., İstanbul.
- PAMİR, H.**, 1998. Son On Yılın Türkiye Mimarlığı / Ankara'dan Bakış, *Arredamento Dekorasyon*, Sayı: 100, s. 51-59, İstanbul.
- PANERAI, P.R.** (1979), "Beaubourg, Tipin Ölümü ya da Dirilişi", Çev. A. Yücel, *Çevre Dergisi*, Sayı 3: 71-79.
- RAPOPORT, A.**, 2004. Kültür Mimarlık Tasarım, Çev: Selçuk Batur, YEM Yay., İstanbul Karl Marx, Louis Bonaparte'ın On Sekiz Brumaire'i, çev.: T.Bora, İletişim Yay., s.30-31, İstanbul.
- RICHARDS, J.M.**, 1960. *Les Styles Divergents De L'Architecture Moderne, Arhitecture D'aujourd'hui*, Sayı 158, s.56, Paris.
- ROSSİ, A.**, 1983. *Architectural Design Edition*, ADAM, M. "Aldo Rossi ve Mimarlık Düşüncesi", *Mimarlık Dergisi* 1984, Sayı 7-8, s.20-28, İstanbul
- ROSSİ, A.**, 2006. Şehrin Mimarisi (The Architecture of the City), Çev: Nurdan Gürbilek, Kanat Kitap, İstanbul.
- SERİM, S.**, 2007. 20. Yüzyıl'da Mimarlık Bilgisi Ve Bağlamın Keşfi, Erciyes Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Sayı 22, s. 359-366, Kayseri.
- TANJU, B.**, 2002. Adolf Loos Üzerinden Bir Okuma: "Modern Mimarlık ve Gelenek", *Arredamento Mimarlık*, Sayı 01, s. 46-48 İstanbul.
- TANYELİ, U.**, 2011. Rüya İnşa İtiraz, Boyut Yayınları, İstanbul
- TOYDEMİR, N.**, 1989. "Süreklilik-Süreksizlik Diyalektiği ve Sistem Açılım Seviyesi İlişkileri Üzerine", *Yapı Dergisi*, Sayı 91, İstanbul.
- TOYDEMİR, N., ÜNÜGÜR, M.**, 1989. "Öz-Biçim Diyalektiği Açısından Tasarım", *Çevre ve Yapı Tasarım, Çevre ve Yapı Bilimleri Derneği*, Ankara.
- TUNA, K.**, 2011. Şehir ve Kültür İstanbul, Profil Yayınları, Editör: Ahmet Emre Bilgili, İstanbul.

TURAN, A. B. 1995, Production of a Discourse: Italian “Neo-Rationalism” as Case Study, Yayınlanmamış Doktora Tezi, The Faculty of the Graduate School of Cornell University, New York.

TURGUT, H., 1990. Kültür-Davranış Mekan etkileşiminin Saptanmasında Kullanılabilecek Bir Yöntem, Doktora Tezi, İTÜ Fen Bilimleri Ens., İstanbul.

ÜNLÜ, A., 1986. Geleneksel Çevrelerde Tasarım Verilerinin Saptanması İçin Bir Model, Doktora Tezi, İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık-Şehircilik / Bina Bilgisi, İstanbul.

VİTRİVİUS, 2005. Mimarlık Üzerine On Kitap, Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı, İstanbul.

YÜCEL, A., 1991. Kuramcı ve Sanatçı Aldo Rossi: Rasyonalizm ve Manyerizm Arasında, Arredamento Dekorasyon, 28, 117-119.

ZEVİ, B., 1960. Architettura in Nuce , 1960, Venice, s.125'ten aktaran Özgür Bingöl, 1993.

İNTERNET KAYNAKLARI

1. <http://www.tdk.gov.tr/> (Süreklilik) Erişim 01.02.14

2. <http://www.tdk.gov.tr/> (Gelenek) Erişim 03.02.14

3. <http://www.tdk.gov.tr/> (Bağlam) Erişim 04.03.14

4. <http://www.icomos.org.tr/?Sayfa=Tuzukler1&dil=tr> Erişim: 03.05.14

5. arkitera.com/news.php?action=displayNewsItem&ID=35521, Erişim:01.02. 12

6. <http://www.archdaily.com/490141/centre-pompidou-metz-shigeru-ban-architects/> Erişim: 01.04.14

7. <http://www.archdaily.com/490211/villa-vista-shigeru-ban-architects> Erişim: 01.04.14

ÖZ GEÇMİŞ

21 Mayıs 1988 tarihi, Antalya İli Merkez ilçesi doğumluyum. İlk, Orta ve Lise eğitimimi Antalya'da tamamladıktan sonra, Beykent Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, İç Mimarlık Bölümüne kaydoldum. 2012 yılında mezun oldum ve aynı yıl Beykent Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalında yüksek lisans eğitimine başladım.

Özel ilgi alanlarım, mimarlık kuramı ve mimarlık kavramları üzerine araştırma yapmak aynı zamanda mesleki çalışmalar yürüten dernek, kurum ve kuruluşlarda gönüllü faaliyet göstermek ve mimari yayınlara katkı sağlamaktır.

L. Büşra Erçin